

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
مؤسسه تحقیقات شیلات ایران

عنوان طرح :

امکان سازگاری و تعیین بیونرما تئوهای تکثیر و پرورش کپور ماهیان هندی در ایران

مجری مسئول :

همایون حسین زاده صحافی

شماره ثبت

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
مؤسسه تحقیقات شیلات ایران

عنوان طرح : امکان سازگاری و تعیین بیونوماتیوهای تکثیر و پرورش کپور ماهیان هندی در ایران

شماره مصوب : ۸۶۰۴-۱۲-۱۲-۱

نام و نام خانوادگی نگارنده / نگارندگان : همایون حسین زاده صحافی
نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرح های ملی و مشترک دارد) : همایون حسین زاده

صحافی

نام و نام خانوادگی مجری / مجریان استانی : سید عبدالصاحب مرتضوی زاده (پژوهشکده تحقیقات آبی
پروری جنوب کشور)، حسن صالحی (مؤسسه تحقیقات شیلات ایران)، همایون حسین زاده صحافی (پژوهشکده
تحقیقات آبی پروری جنوب کشور)

نام و نام خانوادگی همکاران : -

نام و نام خانوادگی مشاوران : عباس متین فر - جاسم مرمضی - ایرون ستی

نام و نام خانوادگی ناظر : -

محل اجرا : استان تهران

تاریخ شروع : ۸۶/۵/۱

مدت اجرا : ۵ سال

ناشر : مؤسسه تحقیقات شیلات ایران

شمارگان (تیراژ) : ۲۰ نسخه

تاریخ انتشار : سال ۱۳۹۱

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است . نقل مطالب ، تصاویر ، جداول ، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع
است .

«سوابق طرح یا پروژه و مجری»

طرح: امکان سازگاری و تعیین بیونرماتیوهای تکثیر و پرورش کپور ماهیان هندی

یران

کد مصوب: ۱-۱۲-۱۲-۸۶۰۴

شماره ثبت (فروست): تاریخ:

با مسئولیت اجرایی جناب آقای همایون حسین زاده صحافی

دارای مدرک تحصیلی دکتری در رشته بیولوژی آبزیان می باشد.

طرح توسط داوران منتخب بخش اصلاح نژاد و تکثیر و پرورش آبزیان در تاریخ

۹۱/۸/۲ مورد ارزیابی و با نمره ۱۹/۳ و رتبه عالی تأیید گردید.

در زمان اجرای طرح مجری در:

ستاد پژوهشکده مرکز ایستگاه

با سمت هیئت علمی در موسسه تحقیقات شیلات ایران مشغول بوده است.

MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION

Title:

Fesibility study on Indian Carps Aquaculture in I.R.IRAN

Rrspansible Executor :

Homayoon Hoseinzadeh Sahafi

Registration Number

Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION

Title : Fesibility study on Indian Carps Aquaculture in I.R.IRAN

Approved Number: 1-12-12-8604

Author: Homayoon Hoseinzadeh Sahafi

Rrsponsible Executor : Homayoon Hoseinzadeh Sahafi

Executor (s):S.A.Mortazavizadeh(South Aquaculture Research Center),H. Hoseinzadeh Sahafi(South Aquaculture Research Center)H.Salehi(Iranian Fisheries Research Organization(IFRO))

Collaborator : -

Advisor(s): A.Matinfar,J.Ghaflemarmazi,A.Seti

Supervisor: -

Location of execution :Tehran province

Date of Beginning : 2008

Period of execution : 5 Years

Publisher : *Iranian Fisheries Research Organization*

Circulation : 20

Date of publishing : 2012

All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted without indicating the Original Reference

فهرست مندرجات

چکیده.....	
فصل ۱- مقدمه.....	
۱-۱ کلیات پرورش ماهیان گرم آبی در ایران.....	
۲-۱ ویژگی های زیستی کاتلا.....	
۳-۱ ویژگی های زیستی مریگال.....	
۴-۱ ویژگی های زیستی مریگال.....	
۵-۱ شرایط فیزیکی و شیمیایی پرورش ماهیان گرم آبی.....	
فصل ۲: روش کار.....	
۱-۲-۱ ورود بچه ماهیان کپور هندی به کشور.....	
۲-۲-۱ ویژگی کارگاه محل پرورش در گیلان و خوزستان.....	
۲-۳-۱ تیمار بندی استخر های پرورشی.....	
۲-۴-۱ روش کار در استان خوزستان.....	
۲-۵-۱ محاسبات و آنالیز آماری.....	
فصل ۳- نتایج.....	
نگهداری و پرورش بچه ماهیان نارس در استان گیلان.....	
نگهداری و پرورش بچه ماهیان نارس در استان خوزستان.....	
پرورش در استخر های پرواری استان خوزستان:.....	
۳-۱-۱-۱ رشد پرواری کپور ماهیان هندی در خوزستان.....	
پرورش در استخر های پرواری استان گیلان:.....	
۳-۲-۱-۱ روند رشد ماهی کاتلا در گیلان.....	
۳-۲-۲-۱ روند رشد ماهی روهو در گیلان.....	
۳-۲-۳-۱ روند رشد ماهی مریگال در گیلان.....	
نتایج هیدروشیمی استخر های پرورشی گیلان.....	
نتایج بررسی پلانکتونها در استخر های پرورشی.....	
نتایج بررسی بنتوزها در استخر های پرورشی.....	
نتایج هیدروشیمی استخر های پرورشی خوزستان.....	
نتایج تحلیل اقتصادی.....	
فصل ۴- بحث.....	

..... نتیجه گیری

..... پیشنهادات اجرایی و پژوهشی

..... تشکر و قدردانی

..... منابع

چکیده:

کپور ماهیان هندی به ویژه سه گونه کاتلا، روهو و مریگال از کپور ماهیان سریع الرشد خوراکی با ارزشی هستند که طی قرن‌ها در ایالات شمال شرقی هند پرورش داده می‌شوند و نه تنها در هند شهرت عمومی دارند، بلکه در سایر کشورها از جمله تایلند، برمه، فیلیپین، ژاپن و شوروی سابق نیز مورد توجه می‌باشند.

ویژگیها و نیازهای پرورشی این ماهیان تا حدود زیادی همانند کپور ماهیان چینی می‌باشد از آنجایی که بیشترین هزینه جاری در پرورش ماهی مربوط به تغذیه می‌باشد و با توجه به اینکه این ماهیان در مراحل اولیه پرورش (مرحله لاروی از غذاهای زنده گیاهی و جانوری حاصل از تولیدات طبیعی استخر و در مرحله جوانی و بلوغ اصولاً همه چیز خوار بوده و از انواع جلبک‌های رشته ای و بی مهرگان و دتریتوس تغذیه می‌نمایند، می‌توان قیمت تمام شده کمی برای تولید آنها متصور شد. در عین حال ورود این گونه ماهیان سبب مصرف را در آبزیان پرورشی متنوع تر میکند. در این پژوهش سه گونه کاتلا (*Catla catla*) روهو (*Labeo rohita*) و مریگال (*Cirrhina Mrigala*) در سال ۱۳۸۷ از کشور هندوستان وارد ایران گردید.

پس از طی مراحل قانونی نظیر اخذ مجوزهای محیط زیست و دامپزشکی نسبت به واردات ۳۰۰۰۰ عدد بچه ماهی نوس از کپور ماهیان هندی از سه گونه کاتلا، روهو و مریگال اقدام و به نسبت مساوی (۱۵۰۰۰ عدد) بین دو پژوهشگاه آبی پروری شمال و جنوب تقسیم شدند. لاروها در طی یک دوره پرورشی از تیر ماه پرورش داده شده و در طی این مدت پارامترهایی نظیر وزن، طول، بازماندگی، درصد افزایش وزن بدن، درصد متوسط رشد روزانه و نرخ رشد ویژه در قالب پروژه‌های بررسی امکان پرورش کپور ماهیان چینی و هندی، به روش نیمه متراکم (در شرایط استان خوزستان و گیلان) ثبت شد. در عین حال نسبت به بررسی اقتصادی پرورش توام کپور ماهیان هندی و چینی در بازار ایران اقدام گردید. همچنین پروژه مولد سازی و تعیین نرماتیبوهای تکثیر کپور ماهیان هندی در ایران به دلیل عدم تخصیص بودجه انجام پذیرفت که در قالب طرح ملی جدید ارائه گردیده است.

به منظور انجام تیمار بندی از استخرهای پرورشی با متوسط بین ۰/۰۴۵ هکتار و عمق حدود یک متر استفاده گردید در استان گیلان دوره پرورش ۷ ماه در نظر گرفته شد آهک پاشی، حذف علف‌های هرز و ماهیان ناخواسته، کوددهی و غذادهی استخرها با ۵۰۰۰ kg در هکتار کود گاوی در چهار نوبت مساوی کوددهی انجام شد. بچه ماهیان با تراکم ۳۲۰۰ عدد در هکتار ذخیره سازی گردیده و با سبوس برنج و کنجاله بصوت مخلوط به نبرای کپور ماهیان هندی و برای کپور و کپور ماهیان چینی تغذیه دستی و علوفه و کوددهی به استخر برای رشد زئوپلانکتون‌ها تغذیه می‌شدند. بچه ماهیان در سه تیمار ۱ (۳۰٪ کپور هندی و ۷۰٪ کپور چینی) ۲ (۳۰٪

کپور هندی و ۷۰٪ کپور چینی) و ۳ (۷۰٪ کپور هندی و ۳۰٪ کپور چینی) و در سه تکرار رها سازی شدند .

نتایج بدست آمده در طی ۷ ماه دوره پرورش حاکی از امکان سازگاری و رشد مناسب این گونه ها بوده بطوری که گرچه نرخ بازماندگی در گونه های مختلف متفاوت بوده لکن بیشترین آن مربوط به کاتلا با ۹۷ درصد و کمترین مربوط به روهو با ۷۰ درصد بدست آمد . اختلاف معنی دار در وزن نهایی حاصل شده بین سه گونه معرفی شده در هر یک از تیمار های پرورشی وجود داشت ($P < 0.01$). متوسط وزن نهایی در تیمار حاوی ۳۰٪ کپور هندی (تیمار ۱) در خصوص روهو ، مریگال و کاتلا به ترتیب ۶۳۴ گرم ۳۳۶ گرم و ۵۸۸ گرم بود . در تیمار ۲ (با نسبت ۵۰٪ کپور هندی) متوسط وزن نهایی در خصوص روهو ، مریگال و کاتلا به ترتیب ۶۴۷ گرم ۳۵۶ گرم و ۷۰۸ گرم بود (جدول ۴). در تیمار سوم (حاوی ۷۰٪ کپور هندی) نتایج حاکی از متوسط وزن نهایی در خصوص روهو ، مریگال و کاتلا به ترتیب معادل ۶۶۷ گرم ۴۲۰ گرم و ۷۳۴ گرم بود . در عین حال نتایج تست دانکن افزایش معنی دار متوسط وزن نهایی روهو ، مریگال و کاتلا را به ترتیب از تیمار ۱ با ۳۰ درصد پور هندی تا تیمار ۳ با ۷۰ درصد کپور هندی تایید مینماید ($P < 0.01$). تیمار ۳ از نظر میزان رشد کپور ماهیان هندی مناسب ترین تیمار میباشد . نتایج نشان میدهد که ماهی کاتلا دارای حداکثر وزن 895.6 گرم و حداقل 474.6 گرم و روهو حداکثر وزن 755.3 گرم و حداقل 484.6 گرم و در خصوص مریگال حداکثر وزن 459.0 گرم و حداقل 295.6 گرم و در مورد فیتوفاگک حداکثر وزن 1071.0 گرم و حداقل 671.0 گرم و برای آمور حداکثر وزن 1490.2 گرم و حداقل 935.7 گرم و برای بیگک هد حداکثر وزن 1840.1 گرم و حداقل 1513.1 گرم و برای کپور معمولی حداکثر وزن 4346.3 گرم و حداقل 2643.7 گرم در پایان دوره پرورش می باشد . ضریب رشد ویژه در ماهی روهو مریگال و کاتلا در ماههای اردیبهشت تا تیر به ترتیب معادل 0.34 ± 4.51 ، 2.24 ± 3.91 و 3.02 ± 6.02 و در ماهی های ابان و آذر به ترتیب معادل 0.03 ± 0.09 ، 0.26 ± 0.17 و 0.07 ± 0.13 - محاسبه شد . همچنین ضریب رشد ویژه برای ماهی فیتو فاگک و آمور و کپور معمولی و بیگک هد به ترتیب معادل 0.12 ± 0.02 ، 0.12 ± 0.18 ، 0.27 ± 0.27 و 0.03 ± 0.06 بدست آمد . نتایج حاکی از وجود اختلاف معنی دار ($P < 0.01$) در ضریب رشد ویژه های مختلف کپور هندی و چینی در طی ماه های مختلف سال می باشد. در مجموع رشد کپور ماهیان هندی در شرایط اقلیم استان گیلان علیرغم اختلافات درجه حرارت و اقلیم بین کشور هندوستان و شرایط استان گیلان از روند قابل قبول برخوردار بوده و قابلیت بهره برداری در سبد مصرف رادارد. در عین حال در صورت زمان بندی دقیق عملیات پرورش در سال اول و رها سازی با وزن بالا تر در سال دوم پرورش و همچنین تعیین مناسب ترین ترکیب گونه ای در شرایط پلی کالچر میتوان نتایج اقتصادی و راندمان پرورشی بالاتر را انتظار داشت.

در استان خوزستان بچه ماهیان در شرایط اقلیمی استان خوزستان با دمای حداقل ۷ و حداکثر ۳۵ درجه سانتی گراد پرورش داده شدند

بچه ماهیان از رشد مناسبی برخوردار شده و در اردیبهشت ماه ۸۸ ماهیان کاتلا، روهو و مریگال به وزن متوسط $۲۵/۴ \pm ۴/۱$ ، $۳۶/۶ \pm ۳/۵$ و $۵۸/۸ \pm ۴/۵$ رسیدند. بیشترین تولید خالص در تیمار ۵۰ در صد جایگزین با میانگین $۷۲۳/۳$ کیلوگرم در استخرهای ۱۷۰۰ متر مربعی ($۴۲۵۴/۹$ کیلو گرم در هکتار) مشاهده گردید. بین تیمارهای آزمایشی با همدیگرو باتیمار شاهد ($P < 0.05$) اختلاف معنی داری وجود ندارد. میانگین وزن نهائی ماهی روهو در ۳ تیمار آزمایشی به ترتیب ۱۱۳۶ ، ۱۰۵۴ و ۱۱۲۹ گرم و کاتلا و مریگال به ترتیب ۷۲۶ ، ۹۰۲ ، ۸۳۹ و ۷۷۳۷۸۸ ، ۸۹۴ گرم بوده و اختلاف معنی داری بین آنها وجود ندارد. ($P < 0.05$) همچنین حد اکثر میانگین وزن نهائی روهو ۱۲۹۳ گرم و کاتلا و مریگال به ترتیب ۱۰۸۹ و ۱۰۳۹ گرم بوده است که نشان دهنده پتانسیل بالای رشد این ماهی در شرایط پرورشی استان خوزستان است. میزان بازماندگی در ماهیان روهو، کاتلا و مریگال به ترتیب ۹۲ ، ۹۷ و ۸۶ درصد بود. بیشترین ضریب رشد ویژه (SGR) مربوط به ماهی کاتلا ($۱/۹۲$) و کمترین مربوط به ماهی مریگال ($۱/۴۵$) می باشد در مجموع مطابق نتایج بدست آمده در این تحقیق کپور ماهیان هندی توانائی سازگاری، رشد و رسیدن به وزن بازاری در شرایط آب و هوایی استان خوزستان را دارند. با توجه به نتایج فوق امکان سازگاری کپور ماهان هندی با شرایط بومی و اقلیمی کشور وجود دارد.

از نقطه نظر اقتصادی نیز میزان هزینه های کپور ماهیان هندی در شمال کشور بیشتر از جنوب بوده و در مقایسه با کپور ماهیان چینی اختلاف معنی داری در هزینه ها مشاهده نشد. مهمترین هزینه ها مربوط به کود با ۶۲۱۳۶ ریال به ازای ۴۶۰ کیلو گرم و غذای کنسانتره به میزان ۱۴۱.۹ ریال به ازای هر کیلو گرم و بچه ماهی معادل ۶۰۰ ریال به ازای عدد لارو میباشد.

کلید واژه ها: کپور ماهیان هندی، گیلان، خوزستان، روهو، کاتلا، مریگال، سازگاری

مقدمه :

امروزه نقش آبزیان در تامین پروتئین حیوانی مورد نیاز مردم جهان از اهمیت بالایی برخوردار است و با توجه به محدود بودن میزان صید، پرورش آبزیان و بخصوص در محیط های مصنوعی بیش از پیش مورد توجه قرار می گیرد، در سالهای گذشته پرورش ماهی یک شغل ضمنی در کنار کشاورزی محسوب می شد، چراکه هنوز انسان کشاورزی و زراعت را چاره ساز مشکلات خود در امر تغذیه می دید ولی امروزه پرورش ماهی از اساسی ترین و اصلی ترین شغلها در بسیاری از کشورها است، لذا در سالیان اخیر سعی گردیده است که به نحوی از انحاء بر میزان تولید آبزیان در واحد سطح افزوده شود که این امر علم پرورش ماهی را با سرعتی زیاد متحول ساخته و امروزه شاهد افزایش نسبی تولید در پرورش ماهی هستیم.

کپور ماهیان هندی از سالهای گذشته به منظور کارهای تحقیقاتی و افزایش تنوع گونه ای به کشورهای روسیه، چین، آمریکا، کانادا و غیره برده شده است و امروزه یکی از اقلام تولیدی در بخش آبی پروری می باشد (Beavan..1987). در بسیاری از کشور های آسیایی نظیر هند، بنگلادش، نپال، پاکستان و... گونه های مختلف کپور ماهیان هندی به صورت تلفیقی با سایر کپور ماهیان چینی پرورش داده می شوند. نتایج حاکی از رشد قابل توجه در تولیدات استخر های پرورشی بوده به طوری که در شرایط اقلیمی مربوطه بین ۳ تا ۷ تن در هکتار تولید شده است (Mathew., 1996). در عین حال مطالعات صورت پذیرفته حاکی از عدم بقاء لارو های حاصل از هیبریداسیون بین کپور ماهیان هندی و کپور ماهیان چینی می باشد.

در عین حال در خصوص کاریو تایپ کپور های هندی نیز بررسی های لازم توسط مجری و همکاران صورت پذیرفته است (کلباسی و همکاران، ۲۰۰۴). این گونه ها که بومی رودخانه های شمال هندوستان بوده و در پاکستان و بنگلادش و سریلانکا نیز دیده می شود به کشورهای دیگری از جمله تایلند، فیلیپین، ژاپن و شوروی سابق منتقل شده اند و مطالعات زیادی در مورد آنها انجام شده است (نوروزی مقدم، ۱۳۷۲) تا کنون ۴ گونه از این ماهیان وارد سیستم پرورش جهانی شده اند که شامل: کاتلا (*Catla catla*) (روهو) (*Labeo rohita*) و مریگال (*Cirrhina Mrigala*) و کالباسو (*Labeo Calbasu*) بوده که عمدتاً از ۳ گونه اول همراه با کپور معمولی (*Common Carp*) و کپور نقره ای (*Silver Carp*) و آمور (*Grass Carp*) در پرورش توأم مورد استفاده قرار می گیرد.

لذا به اختصار برخی از خصوصیات این گونه ها که در منابع مختلف ذکر گردیده بشرح ذیل می باشد (Landeu, N, 1992): کاتلا از رشد بسیار سریعی برخوردار بوده و در عرض یک ماه می تواند ۱۰ - ۷/۵ سانتیمتر رشد طولی داشته باشد و همچنین

در عرض یک دوره پرورش به ۴/۱ - ۳/۱ کیلوگرم و بعد از ۲ سال پرورش به ۱۰/۹ کیلوگرم برسد. این ماهی در سال دوم پرورش به بلوغ رسیده و از سال سوم می توان از آن بعنوان مولد استفاده کرد. زمانیکه متوسط وزن آن حدود ۳ کیلوگرم باشد. این ماهی در دوره پرورش بازاری از سطح تغذیه نموده و مانند ماهی فیتوفاگ از فیتوپلانکتون ها تغذیه می کند. میزان هم آوری نسبی آن ۱۰۰۰۰۰ تا ۲۵۰۰۰۰ تخم در کیلوگرم وزن ماهی ماده می باشد. در جنوب هند امکان دو بار تخمیزی آن در سال نیز وجود دارد و فصل تخمیزی آن از اواسط اردیبهشت تا اواخر مرداد ماه می باشد.

روهو نیز از رشد سریعی برخوردار بوده ولی رشد آن از کاتلا کمتر می باشد و می تواند در یک دوره پرورش به ۴۰ - ۳۵ سانتیمتر برسد در دومین سال پرورش به سن بلوغ می رسد. بهترین رکورد ثبت شده روهو رسیدن به وزن ۱ کیلوگرم در سال اول و ۲/۶ - ۵/۴ کیلوگرم در دو سالگی است. هرچند احتمال بلوغ در یک سالگی آن نیز گزارش شده است در بنگلادش ۴ - ۳ سال می باشد. وزن در اولین بلوغ ۵ کیلوگرم و هم آوری نسبی آن برابر ۱۰۰۰۰۰ تا ۴۰۰۰۰۰ تخم در کیلوگرم وزن بدن ماهی گزارش شده است. روهو در ایالت موسون از ژوئن (خرداد ماه) تا سپتامبر (شهریور ماه) تخمیزی می نماید این ماهی در دوره پرورش از کف و ستون آب تغذیه می کند.

مریگال مهمترین گونه بعد از کاتلا و روهو در سیستم پرورش می باشد. مریگال از رشد کمتری نسبت به روهو و کاتلا برخوردار می باشد این ماهی حداکثر به ۰/۷۵ متر می رسد این ماهی در دومین سال خود به بلوغ می رسد و نرها در یک سالگی می توانند به بلوغ برسند این ماهی در دوره پرورش بازاری دتريت خوار بوده و از کف تغذیه می کند. دامنه هم آوری نسبی آن از ۱۰۰۰۰۰ هزار تا ۴۰۰۰۰۰ هزار تخم در یک کیلوگرم تخمدان ماهی ماده می باشد (Kohinoori 1991). با معرفی گونه های جدید به صنعت آبی پروری امکان تنوع بخشی به تولیدات و افزایش درآمد تولید کنندگان در کشور قابل پیش بینی خواهد بود.

کلیات پرورش ماهیان گرم آبی در ایران:

تنوع بخشی به آبیان پرورشی بعنوان یک ضرورت همواره مورد تأکید اندیشمندان، متفکرین، صاحب نظران، مسئولین و مقامات شیلاتی کشور بوده است. بیش از دو دهه موضوع تنوع گونه ای در دستور کار بسیار از نشست ها و محافل کارشناسی و علمی بوده و چشم امید سرمایه گذاران آبی پروری همچنان بر فعالیت های پژوهشی و اجرایی، طرح های پایلوت و ارائه طریق در خصوص انواع گونه های قابل پرورش بومی و وارداتی بوده است. پرورش ماهیان گرم آبی اولین بار از سال ۱۳۶۵ در یک کارگاه کوچک

پرورش ماهی به مساحت ۵/۷ هکتار در مازندران شروع شد و با توجه به میزان دقیق هوادهی به استخرها، تولید ماهی به روش پلی کالچر در این کارگاه از ۲/۵ تن به ۵/۲ تن در واحد هکتار رسید. این میزان در سال ۱۳۶۸ به ۱۱/۳ تن و در سال ۱۳۶۹ در روش پرورش توام ماهی با اردک به ۱۵ تن در هکتار رسیده است (آذری تاکامی، ۱۳۷۴). کپورماهیان هندی از سالهای گذشته به منظور کارهای تحقیقاتی و افزایش تنوع گونه ای به کشورهای روسیه، چین، آمریکا، کانادا و غیره برده شده است و امروزه یکی از اقلام تولیدی در بخش آبرزی پروری می باشد (Beavan, 1987). در بسیاری از کشورهای آسیای نظیر هند، بنگلادش، نپال، پاکستان و... گونه های مختلف کپور ماهیان هندی به صورت تلفیقی با سایر کپور ماهیان چینی پرورش داده می شوند. نتایج حاکی از رشد قابل توجه در تولیدات استخرهای پرورشی بوده به طوری که در شرایط اقلیمی مربوطه بین ۳ تا ۷ تن در هکتار تولید شده است (Mathew, 1996). در عین حال مطالعات صورت پذیرفته حاکی از عدم بقاء لارو های حاصل از هیبریداسیون بین کپور ماهیان هندی و کپور ماهیان چینی می باشد. در عین حال در خصوص کاربو تایپ کپور های هندی نیز بررسی های لازم توسط مجری و همکاران صورت پذیرفته است (کلباسی و همکاران، ۲۰۰۴).

این گونه ها که بومی رودخانه های شمال هندوستان بوده و در پاکستان و بنگلادش و سریلانکا نیز دیده می شود به کشورهای دیگری از جمله تایلند، فیلیپین، ژاپن و شوروی سابق منتقل شده اند و مطالعات زیادی در مورد آنها انجام شده است (نوروزی مقدم، ۱۳۷۲) لذا به اختصار برخی از خصوصیات این گونه ها که در منابع مختلف ذکر گردیده بشرح ذیل می باشد (Landeu, N, 1992).

چینی ها اولین کسانی بودند که اقدام به پرورش ماهی نمودند. از سه هزار سال پیش پرورش ماهی که به شکل ساده و با جمع آوری تخم یا لارو یا بچه ماهی در چین آغاز شد تاکنون پیشرفت های زیادی کرده است. سابقه پرورش در این کشور به بیش از ۳ هزار سال قبل از میلاد در منطقه ین دیناسیتی مربوط می شود و فان لی (Fanli) در سال ۴۷۵ قبل از میلاد مسیح در مورد تخم ریزی و تکثیر ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) مطالب ارزنده ای نوشته و اولین کسی بود که اصول پرورش ماهیان آب شیرین را تدوین و از آن به عنوان یک شغل پرمفعت یاد کرده است (صداقت، ۱۳۸۲؛ نظری، ۱۳۸۲).

در سال ۱۹۵۸ میلادی مولدین کپور نقره ای و سرگنده پرورش یافته در استخرهای خاکی با تزریق عصاره غده هیپوفیز ماهی کپور معمولی به صورت مصنوعی تکثیر شدند و در حال حاضر مولدین ماهیان مختلف با استفاده از هورمونهای مصنوعی و غده هیپوفیز ماهیان در سطح وسیع مورد تکثیر مصنوعی قرار می گیرند. اولین کارگاه تکثیر و پرورش کپور ماهیان در سال ۱۳۵۰ توسط شرکت دامپروری سفید رود رشت احداث گردیده است (قناعت پرست و همکاران، ۱۳۷۷). پرورش کپور ماهیان در سیستم توأم در سالهای اخیر در خوزستان توسعه کمی فراوانی داشته و از حدود ۲۵۰۰ هکتار در سال ۷۹ به بیش از ۶۰۰۰ هکتار در سال ۸۹ با متوسط تولید

۳۱۰۰ کیلو گرم در هکتار رسیده است (شیلات خوزستان، ۱۳۸۹) ولی همچنان مشکل بهره‌وری بیشتر از امکانات موجود و اقتصادی نمودن تولید به قوت خود باقی است از سال ۵۷ که پرورش ماهیان گرم‌آبی در این استان آغاز گردیده تاکنون گونه‌های استفاده شده در سیستم پرورش عمدتاً شامل ۳ گونه کپور چینی مرسوم و ماهی کپور معمولی می‌باشد.

پرورش ماهیان گرم‌آبی در ایران به دهه ۱۳۴۰ برمی‌گردد. در این رابطه ماهی‌آموز از طریق روسیه، رومانی و چین در تابستان ۱۳۴۵ توسط شیلات ایران برای مبارزه با رویش نامتعادل گیاهان مرداب انزلی به ایران آورده شد (عمادی، ۱۳۵۹). عموماً مزارع پرورش ماهیان گرم‌آبی به ۳ دسته استخرهای تولید لارو تا مرحله بچه ماهی نورس (Fry)، استخرهای تولید بچه ماهی نورس تا بچه ماهیان بزرگ مناسب برای پرورش یا انگشت قد (Fingerling) و استخرهای پروراندی یا تولید ماهیان بازاری (Fatening). در عین حال پرورش ماهی از نظر ترکیب گونه‌ها شامل پرورش تک‌گونه‌ای یا منوکالچر که فقط یک گونه ماهی در استخر کشت داده می‌شود، پرورش دو گونه‌ای یا دی‌کالچر که دو گونه از ماهیان با یکدیگر پرورش داده شوند. در چنین حالتی گونه غالب ۹۰ درصد و گونه مغلوب ۱۰ درصد در نظر گرفته می‌شود و پرورش چندگونه‌ای یا کشت توأم که این روش به نوعی از پرورش ماهی گفته می‌شود که در آن تعدادی از انواع مختلف ماهی با یکدیگر پرورش داده شوند. در این روش چند گونه ماهی با یکدیگر در شرایطی پرورش داده می‌شوند که دارای رژیم غذایی متفاوت بوده ولی از نظر تحمل شرایط خصوصیات فیزیکی و شیمیایی به هم نزدیک می‌باشند. نسبت رهاسازی ماهی‌ها طوری در نظر گرفته می‌شود که ماهی‌ها بتوانند از خاصیت Synergistic یا عمل متقابل (همکاری) حداکثر استفاده را از یکدیگر بنمایند بدین ترتیب که کشت یکی بتواند محیط را برای کشت دیگر گونه‌های ماهی مساعد نماید (آذری تاکامی، ۱۳۷۲).

در کشور ما پرورش ماهی به صورت گسترده یا غیر متراکم با استفاده از تولیدات طبیعی آب و بدون استفاده از غذای دستی است در آبگیرها و دریاچه‌ها و سایر ذخایر آبی نظیر مخازن آب پشت سدها انجام می‌شود. در عین حال پرورش به صورت نیمه متراکم متداولترین روش پرورش کپور ماهیان در ایران بوده و معمولاً بصورت چند گونه‌ای انجام می‌شود و تغذیه ماهیان با تکیه بر تولیدات طبیعی استخر که با کود دهی مناسب افزایش می‌یابد و غذای مکمل که معمولاً شامل علوفه و غذای کنسانتره آماده یا دستی است انجام می‌شود (مثنائی و همکاران، ۱۳۷۷). در این روش ۶۰ تا ۹۰ درصد غذای ماهی از طریق کوددهی و غذای طبیعی استخر تامین می‌گردد و بقیه غذا، با تغذیه دستی خواهد بود.

۴ گونه از این ماهیان وارد سیستم پرورش شده‌اند که شامل: کاتلا (*Catla catla*) (روهو) (*Labeo rohita*) و مریگال

(*Cirrhina mrigala*) و کالباسو (*Labeo calbasu*) بوده که عمدتاً از ۳ گونه اول همراه با کپور معمولی (Common)

Carp) و کپور نقره ای (Silver Carp) و آمور (Grass Carp) در پرورش توام مورد استفاده قرار می گیرد.

ویژگی های زیستی کاتلا:

کاتلا این ماهی جزء کپور ماهیان هندی است با نام علمی *Catla catla*، نام انگلیسی: Catla که دارای سر بزرگ و برجسته می باشد. دهان تقریباً فوقانی، گرد و بزرگ، بدون برجستگی و فاقد سیلک است. باله پشتی ۱۴-۱۶ شعاع دارد. این ماهی با استفاده از خارهای آبششی بزرگ، از زئوپلانکتون های سطح استخر تغذیه می کند. لاروهای ۱۵-۲۰ میلی متری این ماهی، هم از زئوپلانکتون ها و هم فیتوپلانکتون ها تغذیه می کنند. این ماهی حداکثر ۸/۱ متر طول و ۴۵ کیلوگرم وزن پیدا می کند و در میان کپورهای هندی از گونه هایی است که رشد سریعی دارد. در سال اول رشد، طول آن به ۳۴-۳۵ سانتی متر و وزن آن به ۲-۵/۱ کیلوگرم می رسد. در دو سالگی بالغ می شود و به طور طبیعی در طی فصول بارندگی در رودخانه ها تخم ریزی می کند. تخم های این ماهی غیر چسبنده و در آب شناورند. البته تکثیر مصنوعی این ماهی با تزریق هیپوفیز امکان پذیر است. این ماهی به طور گسترده ای در شمال هندوستان، پاکستان، بنگلادش و برمه پراکندگی دارد. از رشد بسیار سریعی برخوردار بوده و در عرض یک ماه می تواند ۱۰ - ۷/۵ سانتیمتر رشد طولی داشته باشد و همچنین در عرض یک دوره پرورش به ۴/۱ - ۳/۱ کیلوگرم و بعد از ۲ سال پرورش به ۱۰/۹ کیلوگرم برسد. این ماهی در سال دوم پرورش به بلوغ رسیده و از سال سوم می توان از آن بعنوان مولد استفاده کرد (زمانیکه متوسط وزن آن حدود ۳ کیلوگرم باشد). این ماهی در دوره پرورش بازاری از سطح تغذیه نموده و مانند ماهی فیتوفاگ از فیتوپلانکتون ها تغذیه می کند. میزان هم آوری نسبی آن ۱۰۰۰۰۰ تا ۲۵۰۰۰۰ تخم در کیلوگرم وزن ماهی ماده می باشد. در جنوب هند امکان دو بار تخم ریزی آن در سال نیز وجود دارد و فصل تخم ریزی آن از اواسط اردیبهشت تا اواخر مرداد ماه می باشد.

ویژگی های زیستی روهو:

این ماهی نیز از رشد سریعی برخوردار بوده ولی رشد آن از کاتلا کمتر می باشد و می تواند در یک دوره پرورش به ۴۰ - ۳۵ سانتیمتر برسد در دومین سال پرورش به سن بلوغ می رسد. بهترین رکورد ثبت شده روهو رسیدن به وزن ۱ کیلوگرم در سال اول و ۲/۶ - ۵/۴ کیلوگرم در دو سالگی است. هرچند احتمال بلوغ در یک سالگی آن نیز گزارش شده است در بنگلادش ۴ - ۳ سال می

باشد. وزن در اولین بلوغ ۵ کیلوگرم و هم آوری نسبی آن برابر ۱۰۰۰۰۰ تا ۴۰۰۰۰۰ تخم در کیلوگرم وزن بدن ماهی گزارش شده است .

روهو در ایالت موسون از ژوئن (خرداد ماه) تا سپتامبر (شهریور ماه) تخم‌ریزی می نماید این ماهی در دوره پرورش از کف و ستون آب تغذیه می کند .

ویژگی های زیستی مریگال:

مهمترین گونه بعد از کاتلا و روهو در سیستم پرورش می باشد. مریگال از رشد کمتری نسبت به روهو و کاتلا برخوردار می باشد این ماهی حداکثر به ۰/۷۵ متر می رسد این ماهی در دومین سال خود به بلوغ می رسد و نرها در یک سالگی می توانند به بلوغ برسند این ماهی در دوره پرورش بازاری دتریت خوار بوده و از کف تغذیه می کند . دامنه هم آوری نسبی آن از ۱۰۰۰۰۰ هزار تا ۴۰۰۰۰۰ هزار تخم در یک کیلوگرم تخمدان ماهی ماده می باشد (Kohinoorl 1991) .

شرایط فیزیکی و شیمیایی پرورش ماهیان گرم آبی :

نیازهای ماهیان پرورش گرم آبی عمدتاً شامل: درجه حرارت آب، اکسیژن، کدورت، بلوم پلانکتونی، قلیائیت و pH، میباشد میزان درجه حرارت آب برای پرورش ماهیان گرم آبی در دامنه حرارتی ۲۹-۱۴ قرار می گیرد. در دماهای بالاتر از ۳۰ و کمتر از ۱۴ درجه سانتی گراد تغذیه این ماهیان کاهش می یابد و در دمای بالاتر از ۳۲ و کمتر از ۱۰ درجه سانتی گراد رشد کاملاً متوقف می شود. درجه حرارت ۲۷-۲۵ درجه سانتیگراد پرورش اقتصادی است و دمای ۲۲ درجه سانتیگراد دمای فیزیولوژیک ماهی است (عمادی، ۱۳۸۴). کدورت آب موجب عدم نفوذ نور کافی و کاهش تولیدات بیولوژیکی استخرها گشته و در توده بنتوس کف تاثیر نامطلوبی دارد. کدورت نامطلوب، کدورتی است که از مواد معلق رسی و سیلتی ناشی گردد. اکسیژن محلول در آب بوسیله باد، جریان هوا از طریق نفوذ، اختلاط و پدیده فتوسنتز بوسیله فیتوپلانکتونها و گیاهان آبی تولید می شود و بر اساس همین عوامل میزان اکسیژن بطور مداوم در طول ۲۴ ساعت شبانه روز تغییر می کند بطوریکه در سپیده دم (قبل از طلوع آفتاب) در کمترین حد خود رسیده، در طول روز افزایش یافته و در بعداز ظهر به حداکثر مقدار خود می رسد و مجدداً در طول شب کاهش می یابد. میزان مصرف اکسیژن توسط ماهی به درجه حرارت آب، pH آب، گونه ماهی، اندازه ماهی، شوری، فشار اتمسفر، شدت فعالیت ماهی، وضعیت تغذیه و غیره بستگی دارد (نظری، ۱۳۸۲؛ عمادی، ۱۳۸۴):

شفافیت و رنگ آب دو عامل کاملاً وابسته به هم هستند به نحوی که هر چه تولیدات زیستی آب بیشتر باشد شفافیت کمتر و رنگ آب

تیره تر است. بطور کلی شفافیت کمتر از ۱۵ سانتیمتر باعث ایجاد مشکلات کمبود اکسیژن در شب و بیشتر از ۳۰ سانتی متر حاکی از کمبود مواد غذایی آب خواهد بود که هر دو عامل در میزان رشد و نمو ماهی تاثیرگذار هستند. در روشهای معمولی پرورش ماهی میزان شفافیت آب بین ۲۵-۲۰ سانتی متر نرمال است. شفافیت معیاری است که می توان با سنجش آن کوددهی را قطع و یا مبادرت به دادن آن نمود.

PH بیانگر اسیدی و قلیایی بودن یک محیط است که بهترین PH برای رشد، تولیدمثل و شکوفایی پلانکتونی مناسب ماهیان ۹-۶/۵ است. (اقتباس از فرید پاک، ۱۳۸۵) سختی آب نیز بوسیله یونهای فلزی چند ظرفیتی موجود در آن ایجاد می شود. در آبهای شیرین یونهای کلسیم و منیزیم از عوامل اصلی ایجاد سختی هستند. بر اساس نوع املاح کلسیم و منیزیم سختی آب را به دو دسته تقسیم می کنند (اسماعیلی ساری، ۱۳۸۳). قلیائیت به مجموعه بی کربنات و کربناتهای محلول در آب اطلاق می گردد که بر حسب میلی گرم در لیتر کربنات کلسیم (CaCO_3) بیان می شود. در استخرهای پرورش ماهی در شرایط قلیائیت ۴۰-۲۰ مقدار متوسط تولید ماهی در هکتار نسبت به شرایط قلیائیت ۱۲۰-۸۰ میلی گرم در لیتر کمتر از ۵۰ درصد بوده است (صداقت، ۱۳۸۲). همچنین میزان شوری آب تا حد ۲ گرم در لیتر آسیبی به ماهیان آب شیرین وارد نمیرساند. حداکثر شوری را که امکان زنده ماندن و رشد را برای ماهی کپور معمولی میسر میسازد ۹ گرم در لیتر می باشد (Clay, 1981). حد اپتیمم EC برای پرورش ماهیان گرمآبی ۱۴۰۰-۸۰۰ میکروموس بر سانتی متر می باشد. گاز کربنیک از طریق هوا، بی کربناتها، کربناتها و فساد و تجزیه مواد ارگانیک در آب استخرهای پرورش ماهی ظاهر می شود. این گاز در طی روز بوسیله زی شناوران گیاهی جهت عمل فتوسنتز جذب و در شب در اثر تنفس پلانکتونهای گیاهی تولید می شود. مقدار مناسب CO_2 بین ۲۰-۱۰ میلی گرم در لیتر میباشد.

آماده سازی اصولی استخرها، کود پاشی و بارورسازی آنها از عوامل مهم افزایش میزان غذاهای طبیعی موجود در استخر است. ماهی کپور از نظر ذائقه همه چیز خوار است در سیستم نیمه متراکم، کپور معمولی علاوه بر غذای طبیعی موجود در استخر به غذای دستی یا کنسانتره و ماهی آمور نیز علاوه بر استفاده از جلبکهای بزرگ و گیاهان آبی نیاز به علوفه دارد. ولی فیتو فاک و ماهی سرگنده از انواع پلانکتونهای گیاهی و جانوری که با کوددهی در استخر تولید می شوند تغذیه می کنند و لذا برای تولید آنها هزینه زیادی نیز صرف نمی شود. میزان غذای کپور بستگی به اندازه و سن ماهی، درجه حرارت آب، مقدار نسبی غذای طبیعی موجود در استخر و کیفیت غذا دارد. در جیره غذایی کپور باید حاوی ۲۲ تا ۲۵ درصد پروتئین حیوانی باشد اما بخش اصلی غذا را لارو حشرات کفزی، گیاهان آبی، بذر و ریشه آنها تشکیل می دهد (مشائی و همکاران، ۱۳۷۷). از جمله عوامل موثر در حفظ و پرورش موفق آبزیان حفظ استانداردهای بهداشتی در محیط های پرورش آنهاست. با ورود آلودگی به مزارع زمینی ابتلای ماهیان به بیماریها فراهم می شود و در

چنین شرایطی علاوه بر آنکه مدیریت پرورش با مشکل مواجه می گردد، در پاره ای موارد برگشت به شرایط مطلوب نیز غیر ممکن می شود. بنابراین رعایت دستورالعمل های بهداشتی و روشهای مناسب پیشگیرانه جزو اقدامات اولیه و ضروری برای یک تولید مطلوب است.

استانهای خوزستان و گیلان از استانهای مستعد برای پرورش ماهیان گرم آبی می باشند. امروزه تولید در این استان به بیش از ۷۰۰۰۰ تن در سال رسیده است. با معرفی گونه های جدید به صنعت آبی پروری امکان افزایش تولید و درآمد تولید کنندگان خواهد بود. پس از سالها تلاش و کوشش و همت مجدانه کارشناسان موسسه تحقیقات شیلات ایران سه گونه از کپور ماهیان با نام های علمی کاتلا (*Catla catla*)، مریگال (*Cirrhinus cirrhosus*) و روهو (*Labeo rohita*) تحت نام کلی کپور ماهیان هندی در قالب یک طرح جامع وارد گردیده که این پروژه تلاشی دز جهت بررسی امکان پرورش و رشد در شرایط پرورش در استخرخاکی با اقلیم استان های خوزستان و گیلان می باشد.

روش کار:

بر اساس برنامه ریزی استخرهای مد نظر در ایستگاه تحقیقات استانه اشرفیه و مرکز تحقیقات آبی پروری جنوب کشور -شیراز (شکل ۱) آماده سازی شده و بلوم پلانکتونی ایجاد گردید. مراحل اصلی کار شامل ورود بچه ماهی، آدپتاسیون، تیمار بندی و بررسی مراحل رشد بود. آب مورد نیاز برای جبران نفوذ، تبخیر و زمستان گذرانی در گیلان از طریق ۲ حلقه چاه و در استان خوزستان از طریق شاخه فرعی رودخانه کارون تامین میگردد.

شکل ۱- استخرهای محل ذخیره سازی کپور ماهیان وارد شده از کشور همدستان در گیلان

ورود بچه ماهیان:

بچه ماهیان از کشور هندوستان در مورخ ۸۷ / ۶ / ۸ از طریق مرز فرودگاهی مهر اباد وارد شده (شکل ۲). وبلا فاصله از طریق مسیر جاده ای به کارگاه تکثیر و پرورش در استانه انتقال یافتند. در این راستا تعداد ۳۰۰۰۰ بچه ماهی با وزن متوسط ۳۰۰ میلی گرم (شکل ۳) از سه گونه کاتلا، روهو و مریگال از کشور هندوستان (بمبئی) و پس از طی مراحل اخذ مجوزهای قانونی وارد و به ایستگاه تحقیقات تکثیر و پرورش استانه اشرفیه (سفید رود) جهت قرنطینه آنها با همکاری سازمانهای ذیربط منتقل شدند میانگین وزن بچه ماهیان بین ۰/۵ - ۰/۲ گرم و طول کل ۴۰ - ۲۵ میلیمتر ثبت گردید. با هماهنگی های انجام شده در بخش آبی پروری موسسه و قرارداد با شرکت آبیان آسیا و با اخذ مجوزهای قانونی از جمله سازمان دامپزشکی و محیط زیست تعداد ۱۵۰۰۰ عدد کپور هندی از سه گونه (روهو، کاتلا، مریگال) به ایستگاه تحقیقاتی در گیلان انتقال داده شدند (شکل ۴). به منظور تطابق با شرایط محیطی ماهیان مریگال و روهو و کاتلا به صورت مجزا در سه استخر نگهداری شدند. سلامت ظاهری و میزان تلفات حمل و نقل بچه ماهیان به هنگام رها سازی بررسی میشد (شکل ۵).

شکل ۲- ورود بچه ماهیان و بازیابی در فرودگاه مهر آباد

شکل ۳- اندازه ماهیان در زمان ورود به کشور (میانگین ۳۰۰ میلی گرم)

شکل ۴- ذخیره سازی و هم دما کردن ماهیان در استخر های خاکی در ساعات اولیه روز

اقدامات بهداشتی قبل از ورود ماهیان:

باتوجه به اهمیت و از طرفی غیر بومی بودن کپور ماهیان هندی از بدو ورود این گونه ها به استان گیلان تمهیدات لازم و اصول قرنطینه در ایستگاه تحقیقات شیلاتی سفیدرود آستانه اشرفیه رعایت گردید. بدینصورت که در مدخل ورودی ایستگاه، حوضچه آهک برای ضد عفونی کردن چرخهای خودروها تعبیه گردید. استخرهایی که برای نگهداری کپور ماهیان در نظر گرفته شده بودند بطور کامل از سایر استخرهای موجود در ایستگاه جداسازی شدند.

برای ممانعت از ورود موجودات مزاحم از قبیل مار، قورباغه، لاک پست و پرندگان حواشی استخرها با گونی چتایی محصور و بالای استخرها کاملاً بند کشی شدند (شکل ۶).

خروجی آب استخرها بطور کامل تحت کنترل قرار گرفت تا هیچ آبی از استخرها خارج نگردد همچنین قبل از خروجی مرکزی استخرها حوضچه ضد عفونی دیگری احداث شد تا در صورت نیاز به تخلیه یا تعویض بخشی از آب ابتدا تحت تاثیر آهک با غلظت بالا ضد عفونی و سپس وارد رودخانه گردند.

در مجموع شرایط قرنطینه نگهداری بچه ماهیان کپور هندی به قرار ذیل انجام پذیرفت:

۱. حصار کشی با گونی پلاستیکی در اطراف استخر نگهداری بچه ماهیان
۲. طناب کشی سطح استخرها جهت مهار پرندگان ماهیخوار
۳. مسدود نمودن دریچه خروجی اصلی پساب مرکز
۴. ضد عفونی آب خروجی با استفاده از هیپوکلراید
۵. جمع آوری و سوزاندن گیاهان هرز پیرامون و دیواره های استخرها و زهکش
۶. آهک پاشی تمام مسیر های دسترسی به استخر های نگهداری بچه ماهیان
۷. مدت قرنطینه با توجه به بررسی های انجام شده توسط اداره دامپزشکی و تایید عدم وجود بیماری در نظر گرفته شد.

شکل ۶- بند کشی بالای استخرها به منظور جلوگیری از نفوذ پرندگان

اقدامات بهداشتی بعد از ورود ماهیان:

همزمان با وارد سازی بچه ماهیان به ایستگاه و قبل از معرفی آنها به استخرهای پرورش با استفاده از نمک طعام ۵ درصد ضد عفونی شدند. کلیه وسایل حمل ، صید و جابجایی بچه ماهیان قبل و بعد از عملیات انتقال در آهک ضد عفونی گردیدند. بررسی های منظم ماهیان در طول دوره پرورش بصورت ماهیانه و همزمان با زیست سنجی آنها و در صورت بروز شرایط خاص بصورت صید موردی و نمونه برداری از آنها انجام گرفت. بررسی ماهیان شامل معاینه بخشهای بیرونی از جمله پوست ، باله ها، آبششها ، شفافیت چشم ها و مشاهده تحرک و جنب و جوش طبیعی ماهیان و در صورت تلفات بررسی اندامهای درونی آنها بوده است..

آدآپتاسیون:

مراحل آدآپتاسیون ماهیان در کنار استخرها و در ساعات بامدادی به مدت ۳ تا ۴ ساعت به طول انجامید . در این مدت به تدریج آب محیط انتقال و آب استخرهای پرورشی جایگزین شده و در عین حال همدمای نیز صورت پذیرفت (شکل ۷). در مجموع تعداد ۱۵۰۰۰

لارو از سه گونه در استخر ها رها سازی شدند .

شکل ۷- همدمایی صورت پذیرفته به هنگام رها سازی ذر استخر ها

گونه های مورد پرورش:

در این تحقیق تعداد ۷ گونه شامل ۳ گونه کپور هندی و ۳ گونه کپور چینی و ۱ گونه کپور معمولی مورد استفاده قرار گرفت . نام علمی گونه ها بشرح زیر می باشد :

<u>Catla catla</u>	-	Catla
<u>Labeo rohita</u>	-	Rohu
<u>Cirrhina mrigala</u>	-	Mrigal
<u>Hypophthalmichthys molitris</u>	-	Silver carp
<u>Aristichthys nobilis</u>	-	Bighead carp
<u>Cyprinus carpio</u>	-	Common carp
<u>Ctenopharyngodon idella</u>	-	Grass carp

تیمار بندی

در سال اول جهت انجام طرح مذکور از سه تیمار در سه تکرار به منظور حصول نتایج استفاده شد. برای این منظور در تیمار اول پرورش لاروهای نورس کاتلا و در تیمار دوم پرورش لاروهای نورس روهو با روش مرسوم در کشور و مطابق شرایط آب و هوایی استان گیلان. و در تیمار سوم پرورش لاروهای نورس مریگال مورد بررسی قرار گرفت.

در سال اول تعداد استخرهای مورد نظر ۹ استخر، هر کدام به مساحت ۰/۰۴۵ هکتار و عمق متوسط استخرها بین ۲-۱/۵ متر در نظر گرفته شده و میزان تراکم رهاسازی بچه ماهیان بر اساس ۱۰۰۰۰۰۰ عدد در واحد هکتار محاسبه گردید. وزن لاروهای نورس ۳۰۰ میلیگرم بود. در سال دوم اجرای طرح مجددا اقدام به ادامه طرح جهت تعیین بهترین ترکیب پرورش توام کپور ماهیان هندی و چینی در ۴ تیمار و سه تکرار به شرح جدول ۱ گردید:

جدول ۱- ترکیب تیمارهای مورد بررسی

ترکیب پرورش به درصد	کاتلا	روهو	مریگال	فیتوفاگ	کپور معمولی	آمور	سرگنده
ترکیب اول	۱۰	۲۰	۱۰	۴۰	۵	۱۵	۵
ترکیب دوم	۲۰	۳۰	۱۰	۳۰	۵	۱۰	۵
ترکیب سوم	۳۰	۵۰	۲۰				
ترکیب چهارم				۶۰	۱۰	۲۵	۵

در سال دوم تعداد استخرهای مورد نظر ۱۲ استخر به مساحت ۰/۰۴۵ هکتار و عمق متوسط استخرها بین ۲-۱/۵ متر در نظر گرفته شده است میزان تراکم رهاسازی برای پروار بندی ۳۲۰۰ عدد در واحد هکتار محاسبه گردید. متوسط وزن بچه ماهیان در سال دوم پرورش ۱۳.۵ گرم در نظر گرفته شد.

سیستم پرورش بر اساس تغذیه دستی با استفاده از غذای کنسنا نتره همراه با کوددهی جهت افزایش فیتوپلانکتونها وزئوپلانکتونها بوده (شکل ۸) و مدیریت پرورش در همه استخرها یکسان و شرایط برای همه آنها یکسان در نظر گرفته شد.

شکل ۸- آماده سازی و کود دهی استخر ها به منظور ایجاد بلوم پلانکتونی

طول مدت بررسی:

دوره پرورش در استان خوزستان تا ۲۰ آبانماه و سردشدن دمای آب ادامه داشت (۶ ماهه) و بعداز آن اقدام به تخلیه استخرها و صید ماهیان شد. کپور ماهیان چینی و کپور معمولی همراه با بخشی از کپور ماهیان هندی برای عرضه به بازار خارج گردید تعدادی از کپور ماهیان هندی بیهوش گردیده و مورد زیست سنجی و شمارش قرار گرفته و به استخر دیگری منتقل گردیدند. طول مدت این بررسی در استان گیلان در سال اول ۲ ماه یعنی یک دوره پرورش لارو نوس تا مرحله بچه ماهی انگشت قد (کمتر از دوره متداول در شرایط استان گیلان به دلیل محدودیت زمان وارد شدن ماهی به کشور) بود. در فاز دوم پروژه طول مدت بررسی ۷ ماه یعنی یک دوره پرورش متداول در شرایط استان گیلان در نظر گرفته شد.

عملیات زیست سنجی:

به منظور زیست سنجی هر ماه یکبار نمونه برداری با استفاده از تورهای پرتابی (ماشک) و یا استفاده از تور پره انجام می پذیرفت. نمونه ها بلافاصله در محلول های بیهوش کننده قرارداد شده و به آزمایشگاه منتقل گردید.

عملیات زیست سنجی (شامل طول کل با دقت میلیمتر و وزن کل با دقت گرم) از بچه ماهیان در طول دوره پرورشی هر ماه صورت گرفت (شکل ۹ و ۱۰) که در آن ضریب رشد و وضعیت بهداشتی آنان و نیز وضعیت پلانکتونی و بنتوز استخرها مورد بررسی قرار گرفت. تعداد نمونه های مورد بررسی در هر دوره بیومتری از هر تیمار ۳۰ عدد در نظر گرفته شد. بچه ماهیان در پایان سال در استخر های خاکی و با عمق حدود ۲ متر و از طریق تزریق آب چاه با درجه حرارت ۱۵ درجه سانتی گراد نگهداری شده و در سال دوم مورد استفاده قرار گرفتند.

درصد افزایش تولید در واحد سطح در تیمارها و درصد بازماندگی و ضریب تبدیل غذایی و ضریب رشد ماهی مورد بررسی قرار گرفت. شاخص های رشد از طریق فرمول های زیر محاسبه گردید.

افزایش وزن (Weight Gain) :

$$WG(g) = \text{وزن اولیه (گرم)} / \text{وزن اولیه (گرم)} - \text{وزن ثانویه (گرم)}$$

ضریب رشد ویژه (Specific Growth Rate) :

$$SGR(\%/ \text{ day}) \times = \frac{(\ln W_t - \ln W_i) \times 100}{T}$$

وزن در زمان معین t (گرم) W_t

وزن اولیه (گرم) W_i

طول دوره آزمایش (روز) T

نرخ ماندگاری (Survival Rate) :

$$SR = [\text{تعداد اولیه} / \text{تعداد در پایان دوره پرورش}] \times 100$$

بیوماس : ماندگاری (تعداد) $\times$ وزن نهایی (گرم) = (گرم) بیوماس

شکل ۹- بچه ماهی نورس در بدو ورود به پژوهشکده آبی پروری خوزستان (راست)، اندازه گیری طول کل در ماهی روهو (چپ)

شکل ۱۰- اندازه گیری وزن در ماهی روهو

روش بررسی هیدروشیمی :

در این مطالعه جهت اندازه گیری عوامل فیزیکی و شیمیایی آب از روش کار استاندارد برای آزمایش آب ارائه شده توسط انجمن بهداشت عمومی آمریکا (Lenore et all,2005) استفاده شده است. اندازه گیری pH و هدایت الکتریکی بروش الکترومتری بوسیله دستگاه مولتی متر WTW مدل multi340i انجام گرفت. اندازه گیری دما با دماسنج جیوه ای صورت پذیرفت. اندازه گیری ارتوفسفات به روش اسپکتروفتومتری با استفاده از واکنشگرهای مولبیدات آمونیم، تارتارات پتاسیم و آنتیموان، و اسید اسکوربیک و تشکیل کمپلکس آبی رنگ انجام شد.

اندازه گیری نیتريت به روش رنگ سنجی با استفاده از واکنشگرهای سولفانیل آمین و ۱- نفتیل آمین و تشکیل کمپلکس صورتی رنگ صورت گرفت. در اندازه گیری نیترات ابتدا نیترات محلول با استفاده از روش کاهشی کادمیم به نیتريت تبدیل شده و نیتريت حاصل به

روش ذکر شده در بالا سنجش شد. اکسیژن محلول بروش وینکلر اندازه گیری شد. کلسیم و منیزیم و سختی کل (TH) به روش تیترومتری با استفاده از واکنشگر اتیلن دی امین تترااستیک اسید (EDTA) و در مجاورت شناساگرهای اریوکرم بلاک تی و موروکسید سنجش شد. سختی کل (TH) بر حسب میلی گرم در لیتر کربنات کلسیم گزارش شده است.

کلرید بروش تیترومتری با واکنشگر نیترات نقره در مجاورت شناساگر دی کرومات پتاسیم انجام شد. جهت سنجش کل نیتروژن و کل فسفر در آب به روش هضم پرسولفات پتاسیم عمل گردید. در این روش ترکیبات مختلف نیتروژن به صورت نیترات و ترکیبات فسفر به صورت فسفات تبدیل شده و نیترات و فسفات حاصله طبق روش مذکور در بالا سنجش شد. اکسیژن مورد نیاز شیمیایی (COD) بروش اسپکتروفتومتری بعد از اکسیداسیون تحت رفلکس بسته انجام شد. سولفات بروش اسپکتروفتومتری با استفاده از کدورت سنجی اندازه گیری شد.

سیلیس بروش اسپکتروفتومتری با استفاده از کمپلکس آبی اندازه گیری شد.

برای تعیین کلروفیل a حجم مشخص از آب بوسیله کاغذ صافی ۰/۴۵ میکرون GF/C/Nhatman و پمپ خلاء صاف گردید و نمونه صاف شده توسط الکل یا استون استخراج و در طول موجهای ۷۵۰-۶۶۳-۶۴۵-۶۳۰ نانومتر قرائت گردید.

روش نمونه برداری از پلانکتونها:

تعداد استخرها ۱۲ عدد، نمونه برداریهای پلانکتونی در سال ۱۳۸۸ بطور ماهیانه که از خردادماه شروع گردید. با توجه به عمق استخرها و نبود قایق، نمونه برداری پلانکتونی در آن به روش پیمانه ای و توسط سطل مدرج ۱۰ لیتری انجام گرفت، جهت فیتوپلانکتونهایک لیتر آب از استخر مورد نظر بدون عبور از تور پلانکتون و برای نمونه برداری زئوپلانکتونی ۳۰ لیتر آب (در سه مرحله ۱۰ لیتری) را برداشته و توسط تور پلانکتون ۳۰ میکرون فیلتر نموده و عصاره جمع شده در کلکتور در ظرف نمونه برداری ریخته، و در نهایت نمونه ها را با فرمالین به نسبت ۴ درصد فیکس و جهت مطالعه به آزمایشگاه منتقل شدند. روش نمونه برداری و محاسبه تراکم جمعیتی پلانکتونها با استفاده از منابع،

، Sorina , 1978 و Boney , 1989 و Standard metod , 1998 ،

و شناسایی گونه های پلانکتونی با استفاده از منابع ،

Edmonson, 1959 ; Prescott, 1962 Vol 1,2,3 ; Prescott, 1970 ; Kotykova 1970 ; Tiffany , 1971
. Ruttner-kolisko, 1974 ; Pontin , 1978 ; Maosen , 1983 ; Krovichinsky and Smirnov , 1993

انجام گرفت . در آزمایشگاه نمونه های فیتوپلانکتونی بعد از همگن کردن توسط پیست به محفظه های ۵ میلی لیتری شمارش منتقل

و پس از زمان کافی (حداقل تا ۲۴ ساعت) جهت رسوب ، بوسیله میکروسکوپ اینورت بطور کمی و کیفی بررسی شدند. نمونه‌های ژئوپلانکتونی نیز بعد از تعیین حجم (عصاره آب فیلتر شده) مطابق روش گفته شده مورد شناسایی و شمارش قرار گرفتند. در نهایت تراکم پلانکتونی در لیتر در هر ایستگاه تعیین و در فرمهای اطلاعاتی شاخه بندی شده ثبت و تراکم شاخه‌ها و سرانجام تراکم کل محاسبه گردید .

روش نمونه برداری از بتوزها :

نمونه برداری کفزیان در سه مرحله از ماههای پرورش تیر ، مرداد و شهریور سال ۱۳۸۸ انجام شد . نمونه‌ها بوسیله نمونه بردار اکمن Ekman دهانه باز به ابعاد 16.5*20cm سپس نمونه‌ها در ظروف پلاستیکی نیم لیتری و در آزمایشگاه بافرمالین ۴٪ فیکس گردید. شش و جداسازی مواد زائد و رسوبات از نمونه‌ها و در نهایت اکثر نمونه‌ها تا حد گونه بعضی در حد جنس و ندرتا" تا حد راسته شناسایی شد. بیومس هر استخر با ترازوی دیجیتال الکترونیکی با دقت ۰.۰۰۱ گرم توزین و فراوانی هر نمونه در استخر بدست آمد.

دارو درمانی برای کنترل لرننازیس:

در طول دوره پرورش بجز آلودگی به انگل خارجی و سخت پوست لرننا آلودگی دیگری در بچه ماهیان مشاهده نشد که برای کنترل و درمان لرننازیس و جلوگیری از شیوع آن، با توجه به منابع معتبر (جلالی، ۱۳۷۷) و با نظارت بخش بهداشت پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی، از سم ارگانوفسفاته تری کلروفن با نام تجاری مازوتن با غلظت ۰/۵ ppm از ماده ی موثره به فاصله ۷ روز یک بار و با تکرار ۴ تا ۵ بار انجام گرفت. انتخاب تری کلروفن به علت اثرات سوء کمتر بر روی ماهیان و موجودات مفید موجود در استخرها نسبت با سایر سموم بوده است. قابل ذکر است که عملیات سم پاشی در صبحهای روزهای آفتابی وزیر نظر آزمایشگاه انجام پذیرفت. در طی عملیات دارو درمانی، غذادهی و کوددهی استخرهای مزبور بمدت ۲۴ ساعت قطع گردید در عین حال عملیات اکسیژن دهی به کمک هواده‌ها در طول سمپاشی انجام گرفت.

خوشبختانه انتخاب شیوه درمان جواب مثبتی بدنبال داشت به نحوی که بعد از هر مرحله سمپاشی از شدت آلودگی ماهیان کاسته شد و در پایان مرحله ۴ و خاتمه سمپاشی آثاری از لرننا در ماهیان تحت درمان مشاهده نشد.

با توجه به اینکه بچه ماهیان هندی در مرحله ورود به استخرها عاری از آلودگی به لرننا بوده اند این احتمال که آلودگی را بصورت افقی از کپور ماهیان چینی بویژه کپور علفخوار گرفته باشند دور از ذهن نیست. در صید نهایی کپور ماهیان هندی آلودگی دیگری

روش کار در استان خوزستان :

در استان خوزستان ۳ استخر با مساحت ۷۰۰ مترمربع برای بچه ماهیان نارس هندی در نظر گرفته شد. در ابتدا کلیه مراحل آماده سازی در استخرها انجام گرفت. و استخرها برای معرفی بچه ماهیان نارس آبیگری شدند. همچنین با توجه به لزوم قرنطینه بودن ماهیان اقدامات لازم جهت ایجاد محیط قرنطینه طبق مقررات سازمان دامپزشکی از قبیل حصارکشی، مسدود نمودن خروجی آب به زهکش اصلی، آهک پاشی و احداث حوضچه ضد عفونی ورودی استخرها انجام گرفت و در پایان با تائید نمایندگان دامپزشکی استان مجوز لازم جهت ورود کسب گردید در طول مدت قرنطینه مواردی مانند عدم سرریز آب استخر، ممانعت از ورود آب خروجی به زهکش اصلی و ضد عفونی پساب استخرهای موجود انجام گرفت. بچه ماهیان از کشور هندوستان در مورخ ۸/۶/۸۷ از طریق مرز فرودگاهی مهر آباد وارد شده و تعداد ۱۵۰۰۰ قطعه مجدداً با هواپیما به اهواز منتقل گردید تاخیر پرواز و مسافت طولانی باعث تلفات تعدادی از بچه ماهیا حین حمل گردید و در نهایت درنهم شهریور ۱۳۸۷ تعداد ۱۰۵۰۰ قطعه بچه ماهیان نارس زیست سنجی و به استخرها با تراکم ۳۵۰۰ قطعه که شامل ۴۶/۷ درصد کاتلا، ۳۵ درصد روهو و ۱۸/۳ درصد مریگال بود معرفی شدند. میانگین وزن و طول کل اولیه در نمونه ها به ترتیب ۰/۳±۰/۰ گرم و ۲۳/۶±۰/۷۵ میلی متر در روهو، ۰/۱±۰/۰ گرم و ۳۳/۲۶±۰/۳۵ در کاتلا و ۰/۱۶±۰/۰۱ گرم و ۳۴/۸±۰/۹۶ میلی متر در مریگال بود. دما در این مرحله ۲۹ درجه بود.

بچه ماهیان قبل از رهاسازی در استخر با پرمنگنات پتاسیم ۴ درصد به مدت ۱۵ ثانیه ضد عفونی گردید (Landeu, 1992).

زیست سنجی به صورت ماهانه و ثبت پارامترهای آب، غذایی، سرریز آب و بررسی تلفات بصورت روزانه انجام شد از ترازوی دیجیتال با دقت ۰/۰۰۱ برای وزن نمودن و از خط کش فلزی برای اندازه گیری طول کل استفاده شد. برای سنجش اختلاف معنی داری بین b محاسباتی و B مورد انتظار برای یک ماهی با رشد همسان از فرمول $t=b-B/S_b$ استفاده گردید (James, 1967). غذا بصورت کنسانتره یکبار در روز به طور متوسط ۲ کیلوگرم در هر استخر به ماهیان داده شد با کاهش دما غذایی در ماههای آذر، دی و تا اواسط بهمن قطع شد. تعداد ۳۰ نمونه در هر زیست سنجی برای بررسی میزان رشد انتخاب شدند. وزن، طول کل و طول استاندارد در زیست سنجی به عنوان شاخص در نظر گرفته شدند.

در مرحله پرورش ماهیان بازاری طراحی آماری آزمایش براساس یک طرح بلوک کاملاً تصادفی با ۴ تیمار و ۳ تکرار انجام گرفت تیمارها شامل تیمار شاهد که ترکیب ماهیان شامل کپور ماهیان چینی فیتوفاگ، بیگ هدا، آمورو کپور معمولی با تراکم و ترکیب معمول در استان خوزستان بود و تیمارهای بعدی به ترتیب جایگزینی ۳۰، ۵۰ و ۷۰ درصدی سه گونه کپور هندی کاتلا، روهو و مریگال با

ماهیان فوق مطابق با روش اعمال شده در استان گیلان بود. در این مرحله از آزمایش ۱۲ استخر حاکی مورد استفاده قرار گرفت. استخر ها با شرایط کاملاً یکسان (از نظر اندازه، شکل ورودی، خروجی، حجم، ارتفاع آبیگری) از استخرهای کارگاه پرورشی پژوهشکده آبی پروری جنوب کشور (شیبان) انتخاب شد. هر یک از استخرها دارای مساحت مفید ۱۷۰۰ متر مربع و عمق ۱۸۰ سانتی متر بوده که برای اجرای این آزمایش بکار گرفته شد. استخرها قبل از انتقال بچه ماهیان آماده سازی شده و آبیگری گردید. بچه ماهیان هندی از پرورش بچه ماهیان نارس وارد شده و بچه ماهیان کپور چینی و کپور معمولی از یکی از مزارع پرورشی استان خوزستان تامین گردید.

روش بررسی اقتصادی :

برای تعیین هزینه تمام شده و سهم هزینه عوامل تولید کپور ماهیان پرورشی، شامل هزینه نیروی انسانی، هزینه انگشت قد، هزینه غذا و کود مصرفی، هزینه تعمیر و نگهداری، هزینه انرژی، هزینه استهلاک سازه ها، تجهیزات و ساختمانهای اداری و سایر هزینه ها در مراکز تحقیقاتی فوق در سال ۱۳۸۹ با استفاده از تجربیات و اطلاعات گذشته و سایر منابع و تجربیات خارجی پرسشنامه ای تهیه شد.

محاسبات و آنالیز آماری:

مقایسه میانگین های رشد طولی و وزنی با استفاده از آنالیز واریانس یکطرفه و آزمون دانکن در سطح معنی دار ۰.۰۵ صورت پذیرفت. نتایج نهایی با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون آنالیز واریانس (ANOVA) و تست دانکن مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. رسم نمودارها بر استفاده از نرم افزار Exell 2007 انجام پذیرفت.

نتایج :

بررسی نتایج حاکی از رشد بچه ماهیان (شکل ۱۱) و قابلیت سازگاری ۳ گونه کپور ماهی معرفی شده به اقلیم پرورش کشور در شرایط آب و هوایی استان گیلان و خوزستان تا مرحله پرورشی و اندازه مناسب بازار می باشد. در عین حال پرورش بصورت کشت توام با گونه های کپور ماهیان چینی نیز با موفقیت همراه بوده و امکان نگهداری گونه های جدید با اعمال مدیریت آب (استفاده از آب چاه) در استخرها در فصل زمستان در هر دو استان خوزستان و گیلان وجود دارد.

شکل ۱۱- ماهیان رشد یافته در محیط پرورشی در طی ۲ ماه پس از رها سازی در استخر های آستانه اشرفیه

نگهداری و پرورش بچه ماهیان نوری در استان گیلان :

برای استان گیلان بچه ماهیان نوری یک روز پس از ورود به فرودگاه مهر آباد وانتقال به ایستگاه تحقیقاتی شیلاتی آستانه در استان گیلان در تاریخ ۸۷/۶/۸ در استخرها رهاسازی شدند. با توجه به اینکه بچه ماهیان تقریباً در انتهای دوره پرورش (به دلیل دسترسی به بچه ماهی از کشور هند در تاریخ مذکور) به استخر های پرورشی گیلان معرفی شدند، لکن نتایج حاصل از بررسی روند رشد در طی ۲ ماه فرصت دمایی (۲۷ تا ۲۳ درجه سانتی گراد) نشان دهنده قابلیت بچه ماهیان نوری کپور هندی در شرایط پرورشی این منطقه می باشد. جدول ۲ ویژگی های طولی و وزنی سه گونه ماهی کاتلا روهو و مریگال را در زمان ذخیره سازی در استخرها را نشان می دهد.

جدول ۲- طول و وزن ماهیان کاتلا، روهو و مریگال در زمان ورود به ایران (۸۷/۶/۸)

ردیف	نوع گونه ماهی	میانگین وزن / گرم	میانگین طول / میلی متر
۱	کاتلا	۰/۲۷۷	۲۹
۲	روهو	۰/۵۶۴	۴۰

۳	مریگال	۰/۳۰۷	۳۴
---	--------	-------	----

بررسی های انجام شده در خصوص رشد بچه ماهیان نوس در طی ۲ ماه بررسی در سال ۱۳۸۷ نشان دهنده قابلیت تطابق ماهی با شرایط اقلیمی استان گیلان را داشته (شکل ۱۲) به نحوی که پس از این مدت میانگین رشد وزنی در آبان ماه در خصوص کاتلا ۰.۸ ± ۱۶.۳ گرم و در خصوص ماهی روهو ۰.۴ ± ۱۴.۵ و در خصوص مریگال ۰.۷ ± ۱۰.۳ بدست آمد. در عین حال نرخ رشد در خصوص سه گونه کپور هندی به شرح جدول ۳ تعیین گردید.

شکل ۱۲- بچه ماهیان رشد یافته در طی ۷۰ روز در ایستگاه تحقیقات استانه اشرفیه

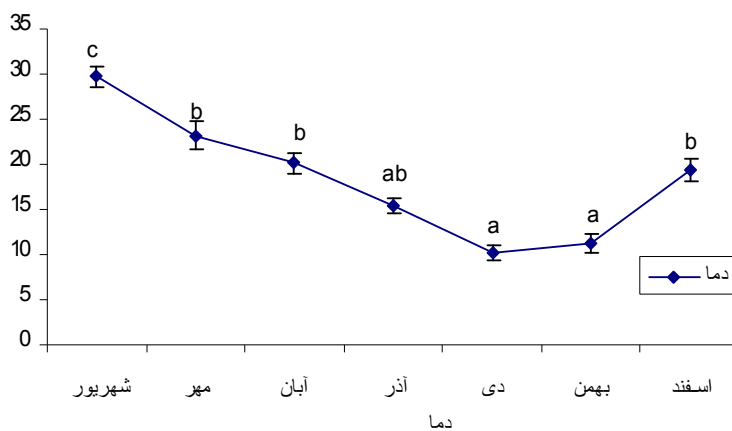
چنانچه در جدول ۳ مشاهده می شود بچه ماهیان کاتلا از وزن اولیه ۰/۲۷ گرم در ابتدای دوره به میانگین وزنی ۱۶/۳ گرم در انتهای دوره پرورش اولیه رسیده اند. در خصوص ماهی روهو این افزایش از ۰/۵۶ گرم در طی مدت ۷۰ روز به ۱۴/۵ گرم رسید و این در حالی است که ماهی مریگال در همین مدت از ۰/۳۰ گرم به وزن ۱۰/۳ گرم رسید. در این میان رشد هر سه گونه ماهی کپور هندی از اختلاف معنی دار نسبت به وزن اولیه برخوردار بود ($P < 0.01$).

جدول ۳- نرخ رشد کاتلا، روهو و مریگال در پایان دوره پرورش بچه ماهی نوس ۱۳۸۷

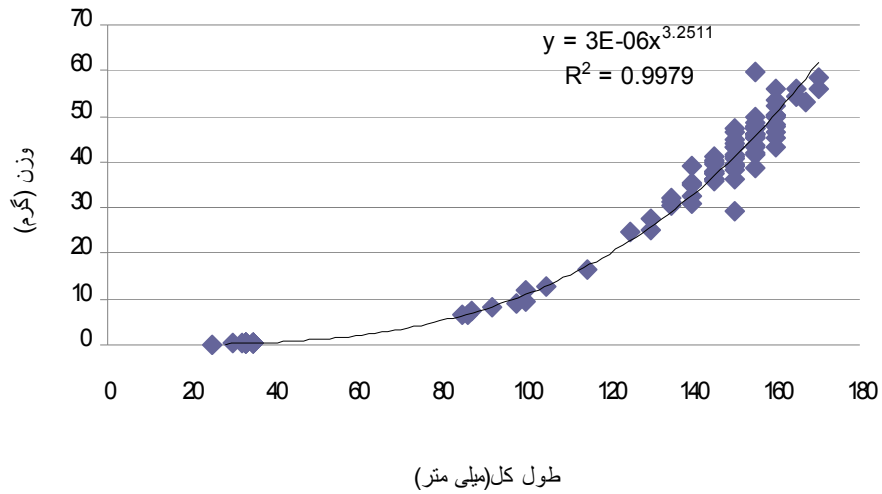
نرخ رشد	وزن بچه ماهی نوس در پایان دوره	وزن اولیه بچه ماهی نوس	نام گونه
۱/۱	۱۶/۳	۰/۲۷	کاتلا
۰/۸	۱۴/۵	۰/۵۶	روهو
۰/۶	۱۰/۳	۰/۳۰	مریگال

تکهداری و پرورش بچه ماهیان نوس در استان خوزستان :

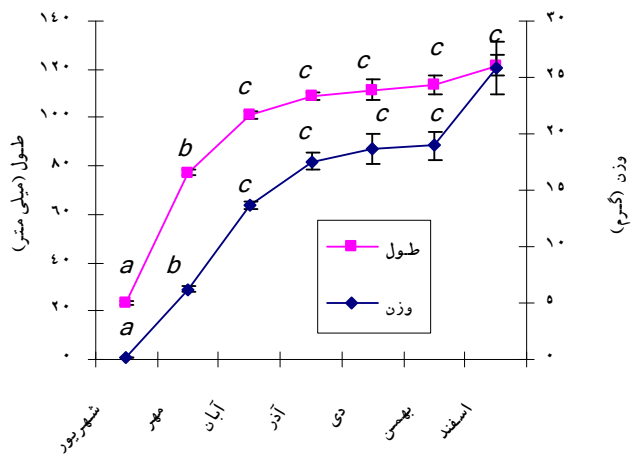
میانگین فاکتورهای فیزیکوشیمیایی آب در طی این بررسی ۷ ماهه برای دما در شهریور (۲۹/۷۴±۰/۴۵)، مهر (۲۳/۷۴±۰/۷۷)، آبان (۲۰/۱۲±۰/۴۶)، آذر (۱۵/۴±۰/۶۷)، دی (۱۰/۱۹±۰/۴۸)، بهمن (۱۱/۲۱±۰/۷۸) و اسفند (۱۹/۴۱±۰/۴۹) محاسبه شد میانگین حداقل میزان دما ۱۰/۱۹±۰/۴۸ درجه سانتی گراد در ماه دی و میانگین حداکثر دما ۲۹/۷۴±۰/۴۵ درجه سانتی گراد در ماه شهریور بود و اختلاف معنی داری با ماههای دیگر نشان داد ($P < 0.05$) (نمودار ۱). حد اقل و حد اکثر دمای آب ثبت شده در ماه دی و شهریور به ترتیب ۷ و ۳۴ درجه سانتی گراد می باشد. در این بررسی تغییری در میزان pH مشاهده نشد. طول و وزن بچه ماهیان نوس و رابطه طولی و وزنی آنها نیز در شرایط اقلیمی استان خوزستان محاسبه شد. وزن بچه ماهیان نوس در هر ۳ گونه در شهریور و مهر با ماههای دیگر اختلاف معنی داری را نشان داد (نمودارهای ۱ و ۲ و ۳) ($P < 0.05$). در حالیکه در بین گونه ها اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P > 0.05$).

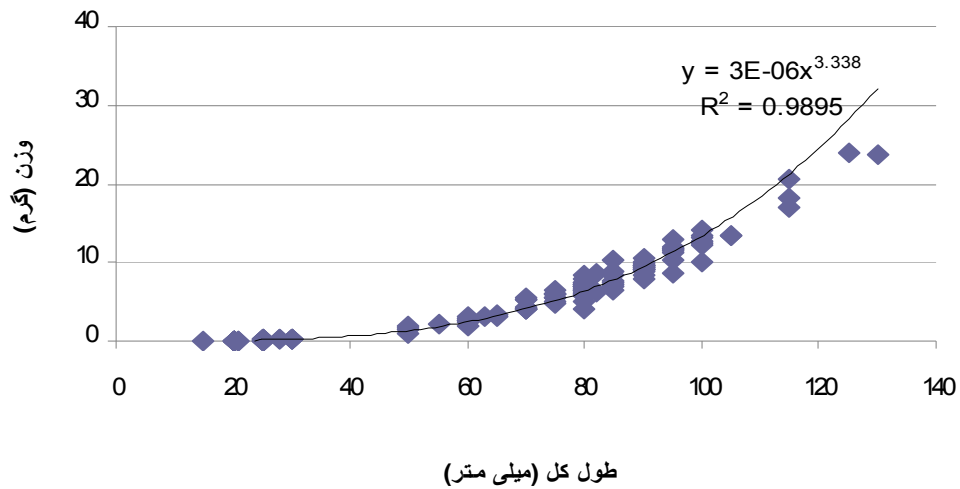
نمودار ۱- نمودار میانگین دمای آب در ماههای مختلف در استخرهای بچه ماهیان نوس هندی

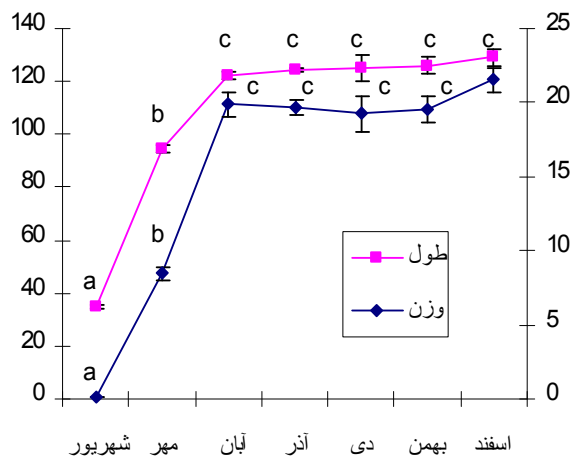
نمودار ۲- نمودار رابطه طولی وزنی در بچه ماهیان نورس روهو

نمودار ۳- نمودار طول و وزن بچه ماهیان نورس کاتلا در ماههای مختلف

نمودار ۴- نمودار رابطه طولی وزنی در بچه ماهیان نورس کاتلا

نمودار ۵- نمودار طول و وزن بچه ماهیان نورس مریگال در ماههای مختلف

شاخص های اندازه گیری شده برای بچه ماهیان نورس هندی (روهو، کاتلا و مریگال) شامل طول کل و وزن می باشد. وزن اولیه برای روهو، کاتلا و مریگال در شهریور به ترتیب 0.13 ± 0.01 ، 0.1 ± 0.01 و 0.16 ± 0.01 گرم بود. طول کل در ماهی روهو به ترتیب $33/26 \pm 0.35$ میلی متر، در ماهی کاتلا $23/6 \pm 0.75$ میلی متر و در ماهی مریگال $34/8 \pm 0.96$ میلی متر بود (جدول ۳). میزان طول کل در

وزن اولیه گونه های مختلف، اختلاف معنی داری را نشان نداد ($P > 0.05$). در ماه مهر، وزن بچه ماهیان نارس در ماهی روهو $11/31 \pm 2/11$ گرم، کاتلا $6/23 \pm 0/3$ گرم و مریگال $8/46 \pm 0/41$ گرم بود که اختلاف معنی داری در گونه ها مشاهده نشد ($P > 0.05$). طول کل در ماه مهر در بچه ماهی روهو $101/26 \pm 6/25$ میلی متر، کاتلا $77/23 \pm 1/29$ میلی متر و مریگال $94/8 \pm 1/46$ میلی متر بود که اختلاف معنی داری در گونه ها مشاهده شد (شکل های ۲ و ۴) ($P < 0.05$). در ماه آبان، وزن بچه ماهیان نارس در ماهی روهو $41/75 \pm 1/4$ گرم، کاتلا $13/66 \pm 0/38$ گرم و مریگال $19/88 \pm 0/84$ گرم بود که اختلاف معنی داری در گونه روهو با کاتلا و مریگال مشاهده شد ($P < 0.05$). طول کل در ماه آبان در بچه ماهی نارس روهو $149/6 \pm 1/92$ میلی متر، کاتلا $101 \pm 1/33$ میلی متر و مریگال $122/12 \pm 1/5$ میلی متر بود که اختلاف معنی داری در گونه ها مشاهده شد ($P < 0.05$). در ماه آذر، وزن بچه ماهیان نارس در ماهی روهو $42/77 \pm 1/52$ گرم، کاتلا $17/56 \pm 0/74$ گرم و مریگال $19/68 \pm 0/54$ گرم بود که اختلاف معنی داری در گونه روهو با کاتلا و مریگال مشاهده شد ($P < 0.05$). طول کل در ماه آذر در بچه ماهی نارس روهو $150/33 \pm 1/73$ میلی متر، کاتلا $108/80 \pm 1/42$ میلی متر و مریگال $124/32 \pm 0/86$ میلی متر بود که اختلاف معنی داری در گونه ها مشاهده شد ($P < 0.05$). در ماه دی، وزن بچه ماهیان نارس در ماهی روهو $45/29 \pm 1/34$ گرم، کاتلا $18/66 \pm 1/28$ گرم و مریگال $19/25 \pm 1/18$ گرم بود که اختلاف معنی داری در گونه روهو با کاتلا و مریگال مشاهده شد ($P < 0.05$). طول کل و استاندارد در ماه دی در بچه ماهی نارس روهو $153/31 \pm 1/24$ میلی متر، کاتلا $111/46 \pm 4/1$ میلی متر و مریگال 125 ± 5 میلی متر بود که اختلاف معنی داری در گونه ها مشاهده شد (جدول ۴) ($P < 0.05$).

جدول ۴- زیست سنجی بچه ماهیان نارس هندی در ماههای مختلف سال

ماه	طول کل (میلی متر)	وزن (گرم)	طول کل (میلی متر)	وزن (گرم)	طول کل (میلی متر)	وزن (گرم)
شهریور	$33/26 \pm 0/35$	$0/3 \pm 0/0$	$23/6 \pm 0/75$	$0/1 \pm 0/0$	$34/8 \pm 0/96$	$0/16 \pm 0/01$
مهر	$101/26 \pm 6/25$	$11/31 \pm 2/11$	$77/23 \pm 1/29$	$6/23 \pm 0/3$	$94/8 \pm 1/46$	$8/46 \pm 0/41$
آبان	$149/6 \pm 1/92$	$41/75 \pm 1/4$	$101 \pm 1/33$	$13/66 \pm 0/38$	$122/12 \pm 1/5$	$19/88 \pm 0/84$
آذر	$150/33 \pm 1/73$	$42/77 \pm 1/52$	$108/80 \pm 1/42$	$17/56 \pm 0/74$	$124/32 \pm 0/86$	$19/68 \pm 0/54$
دی	$153/31 \pm 1/24$	$45/29 \pm 1/34$	$111/46 \pm 4/1$	$18/66 \pm 1/28$	125 ± 5	$19/25 \pm 1/18$

۱۹/۵۵±۰/۸۸	۱۲۶±۳/۱۳	۱۸/۹۴±۱/۲۸	۱۱۳/۴۶±۴/۱۲	۴۶/۲۹±۱/۳۴	۱۵۵/۴۳±۳/۲۳	بهمن
۲۱/۵۵±۰/۸۸	۱۲۹±۳/۲۳	۲۵/۹۱±۲/۳۴	۱۲۱/۶۸±۴/۰۳	۴۵/۹۹±۱/۳۴	۱۵۵/۳۱±۱/۲۴	اسفند

در ماه بهمن، وزن بچه ماهیان نارس در ماهی روهو $۴۶/۲۹ \pm ۱/۳۴$ گرم، کاتلا $۱۱۳/۴۶ \pm ۴/۱۲$ گرم و مریگال $۱۹/۵۵ \pm ۰/۸۸$ گرم بود که اختلاف معنی داری در گونه روهو با کاتلا و مریگال مشاهده شد ($P < 0.05$). طول کل در ماه بهمن در بچه ماهی نارس روهو $۱۱۳/۴۶ \pm ۴/۱۲$ میلی متر، کاتلا $۱۱۳/۴۶ \pm ۴/۱۲$ میلی متر و مریگال $۱۲۶ \pm ۳/۱۳$ میلی متر بود که اختلاف معنی داری در گونه ها مشاهده شد ($P < 0.05$). در ماه اسفند، وزن بچه ماهیان نارس در ماهی روهو $۴۵/۹۹ \pm ۱/۳۴$ گرم، کاتلا $۲۵/۹۱ \pm ۲/۳۴$ گرم و مریگال $۲۱/۵۵ \pm ۰/۸۸$ گرم بود که اختلاف معنی داری در گونه روهو با کاتلا و مریگال مشاهده شد ($P < 0.05$). طول کل در ماه اسفند در بچه ماهی نارس روهو $۱۵۵/۳۱ \pm ۱/۲۴$ میلی متر، کاتلا $۱۲۱/۶۸ \pm ۴/۰۳$ میلی متر و مریگال $۱۲۹ \pm ۳/۲۳$ میلی متر بود که اختلاف معنی داری در گونه ها مشاهده شد ($P < 0.05$). رابطه طولی - وزنی در بچه ماهیان نارس هندی در ۳ گونه ارتباط بالایی را نشان داد (شکل های ۶ و ۸). بطوری که این ارتباط بالای ۹۰ درصد بود. بر اساس تست پائولی اختلاف آن با عدد ۳ معنی دار بوده و رشد بصورت آلومتریک مثبت نشان داده شد.

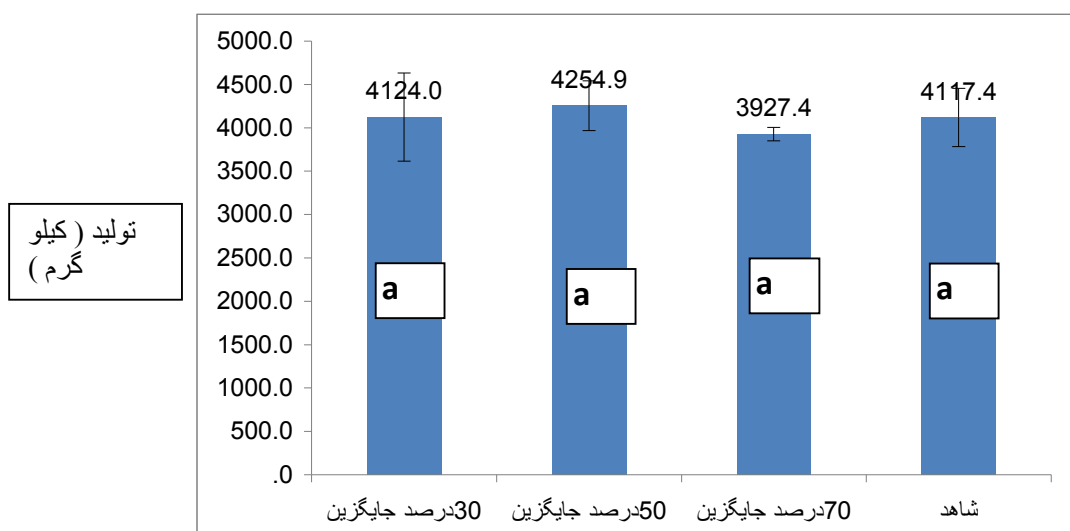
تعداد بچه ماهی ذخیره شده در شروع آزمایش ۳۵۰۰ قطعه در هر استخر بود در انتهای دوره تعداد بچه ماهیان شمارش شدند. نتایج نشان داد (جدول ۵) که تعداد بچه ماهیان در انتهای دوره در استخرهای شماره ۱، ۲ و ۳ به ترتیب ۳۲۱۵، ۳۳۵۰ و ۲۸۱۲ قطعه بود که در صد بازماندگی در استخرها به ترتیب ۹۱/۸۵، ۹۵/۹۱ و ۸۰/۶ درصد محاسبه شد. درصد رها سازی بچه ماهیان نارس در گونه های کاتلا، روهو و مریگال به ترتیب ۴۶/۷، ۳۵ و ۱۸/۳ درصد بود (جدول ۵)

جدول ۵ - مقایسه درصد بازماندگی بچه ماهیان نارس کپور ماهیان هندی

درصد بازماندگی	تعداد بچه ماهی برداشت شده	تعداد بچه ماهی ذخیره شده	درصد بچه ماهیان نارس ذخیره شده در استخر			استخر
			مریگال	روهو	کاتلا	
۹۱/۸۵	۳۲۱۵	۳۵۰۰	۱۸/۳۰	۳۵	۴۶/۷	۱
۹۵/۷۱	۳۳۵۰	۳۵۰۰	۱۸/۳۰	۳۵	۴۶/۷	۲
۸۰/۶	۲۸۲۱	۳۵۰۰	۱۸/۳۰	۳۵	۴۶/۷	۳

پرورش در استخرهای پروراری استان خوزستان :

جدول ۶ میزان تولید کلی ماهیان در تیمارهای مختلف را نشان می‌دهد، بیشترین تولید در تیمار ۵۰ درصد جایگزین با میانگین ۷۲۳/۳ کیلوگرم در استخرهای ۱۷۰۰ متر مربعی (۴۲۵۴/۹ کیلوگرم در هکتار) مشاهده گردید. آنالیز واریانس میانگین تیمارهای فوق نشان داد بین تیمارهای آزمایشی با همدیگروا تیمار شاهد ($P < 0.05$) اختلاف معنی داری وجود ندارد. نمودار ۶ مقایسه میزان تولید خالص در تیمارهای مختلف را نشان می‌دهد.

نمودار ۶- - نمودار مقایسه میزان تولید خالص در تیمارهای مختلف

جدول ۶- مقایسه میزان تولید نهائی در واحد سطح در تیمارهای مختلف آزمایشی

کل	شاهد			۷۰ درصد جایگزین			۵۰ درصد جایگزین			۳۰ درصد جایگزین			تیمارها استخر
	A9	A3	B2	A6	A2	B3	A8	A4	B6	A5	A1	B5	
	647.9	638.0	814.0	681.0	641.0	681.0	732.0	803.0	635.0	685.2	560.0	858.0	ماهی صید شده)kg(
698.0	700.0 a			667.7 a			723.3 a			701.0 a			میانگین در استخر)kg(
25.3	57.1			13.3			48.7			86.4			Std. Erro
4105.9	4117.4			3927.4			4254.9			4124.0			میانگین در هکتار)kg(
148	335.8			78.4			286.4			508.2			Std. Erro
3294.1	3752.9			3770.6			3735.3			3294.1			)kg(حداکثر)
5047.1	4788.2			4005.9			4723.5			5047.1			)kg(حداقل)

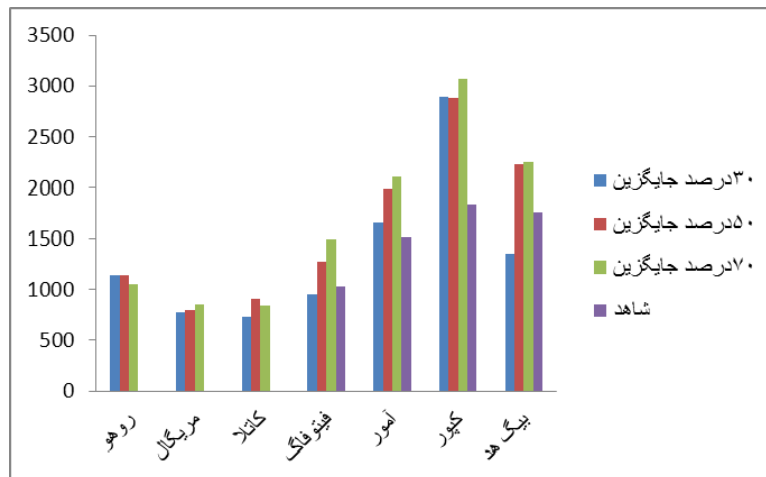

ادامه جدول ۶ - وزن نهائی (W. G) کپور ماهیان هندی در تیمارهای مختلف

کاتلا				مریگال				روهو				
حداکثر (گرم)	حداقل (گرم)	Std. Error	میانگین (گرم)	حداکثر (گرم)	حداقل (گرم)	Std. Error	میانگین (گرم)	حداکثر (گرم)	حداقل (گرم)	Std. Error	میانگین (گرم)	تیمار
945	523	122	a 726	864	595	89	a 773	1167	1111	16	a1136	۳۰ درصد جایگزین
1033	763	78	a 902	1039	659	125	a 788	۱۲۹۳	1007	85	a 1129	۵۰ درصد جایگزین
1089	520	168	a 839	1039	672	106	a 849	1120	987	38	a 1054	۷۰ درصد جایگزین

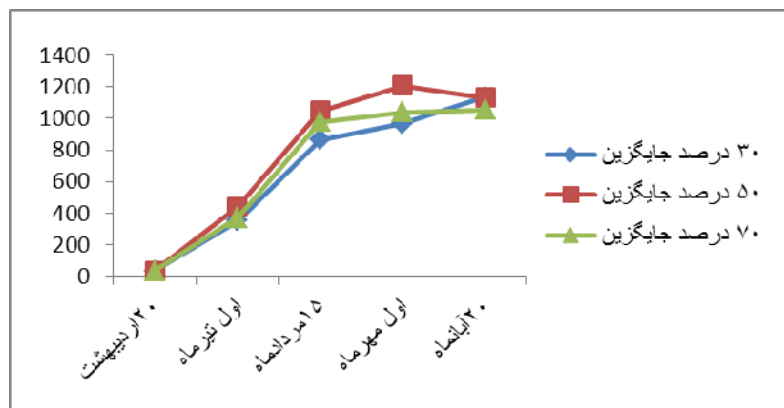
وزن نهائی (WG)

وزن نهائی ۳ گونه کپور هندی کاتلا، روھو و مریگال بعد از ۶ ماه پرورش در جدول ۶ آمده است. حداکثر میانگین وزن روھو در تیمار ۵۰ درصد جایگزین با ۱۲۹۳ گرم، حداکثر میانگین وزن مریگال در تیمارهای ۷۰ و ۵۰ درصد جایگزین با ۱۰۳۹ گرم و حداکثر میانگین وزن کاتلا در تیمار ۷۰ درصد جایگزین با ۱۰۸۹ گرم مشاهده شده است. همچنین حداکثر وزن یک قطعه ماهی روھو، مریگال و کاتلا به ترتیب ۱۶۷۱ و ۱۳۳۴ و ۱۲۲۰ گرم بوده است. مقایسه میانگین وزن نهائی گونه های مختلف در تیمارهای آزمایشی در نمودار ۷ نشان داده شده است

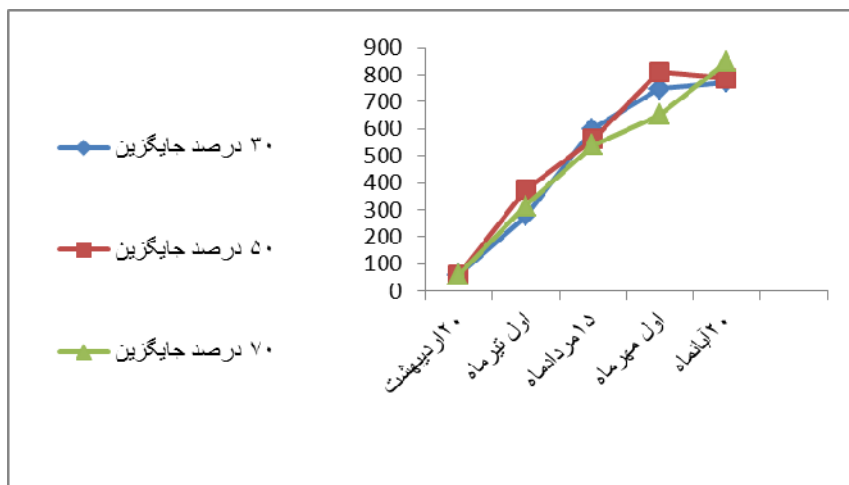

نمودار ۷- نمودار مقایسه میانگین وزن نهائی گونه های مختلف در تیمارهای آزمایشی

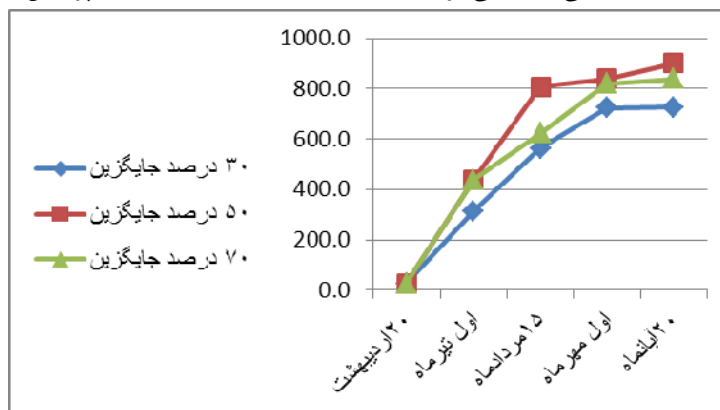
همچنین منحنی رشد ماهیان پرورشی در طی دوره پرورش در نمودار های ۷ تا ۱۴ بررسی شده است.

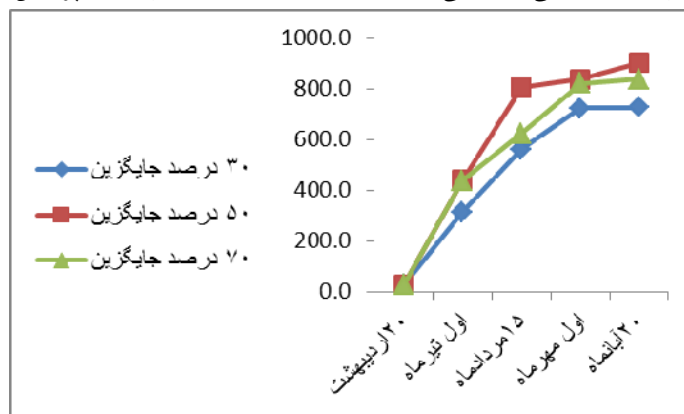
نمودار ۸- نمودار رشد ماهی روهو در تیمارهای مختلف در طول دوره پرورش

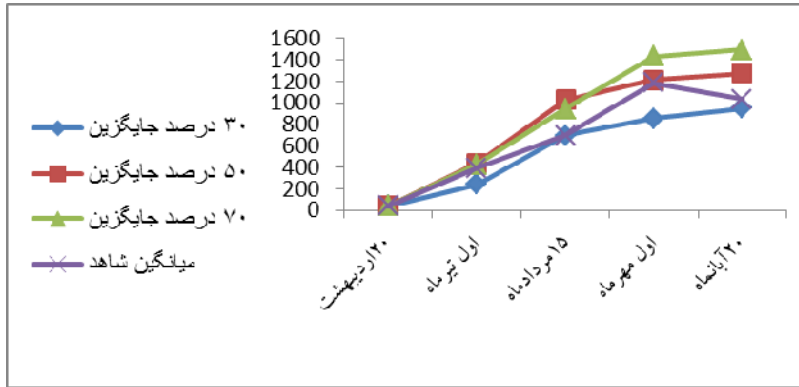
نمودار ۹- منحنی رشد ماهی مریگال در تیمارهای مختلف در طول دوره پرورش

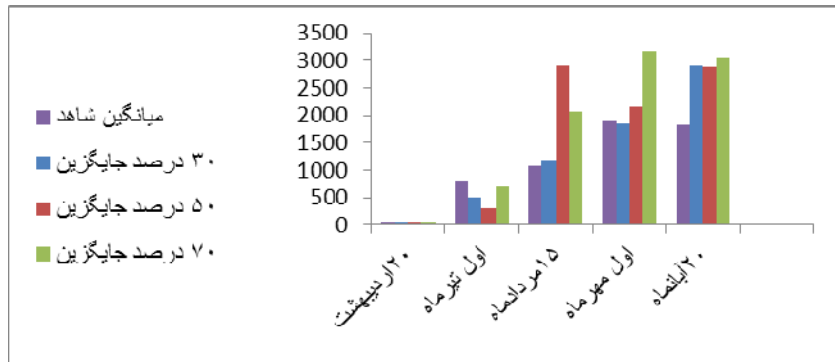
نمودار ۱۰- منحنی رشد ماهی کاتلا در تیمارهای مختلف در طول دوره پرورش

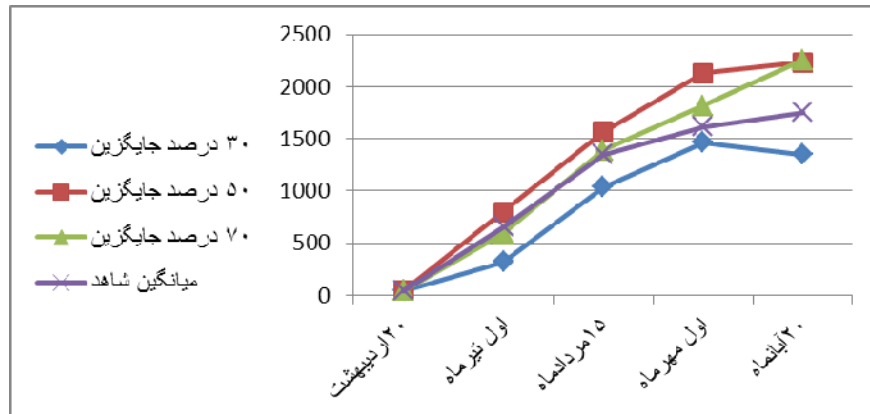
نمودار ۱۱- منحنی رشد ماهی فیتوفاگک در تیمارهای مختلف در طول دوره پرورش

نمودار ۱۲- نمودار رشد ماهی آمور در تیمارهای مختلف در طول دوره پرورش

نمودار ۱۳- نمودار رشد ماهی کپور معمولی در تیمارهای مختلف در طول دوره پرورش

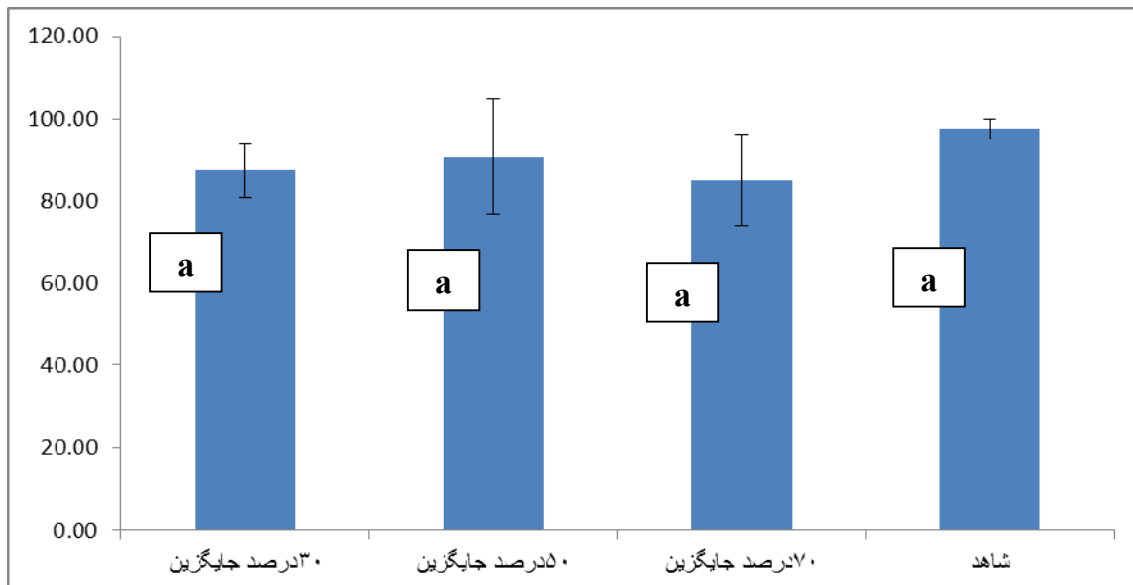
نمودار ۱۴- نمودار رشد ماهی بیگ هد در تیمارهای مختلف در طول دوره پرورش

میزان بازماندگی (SVC)

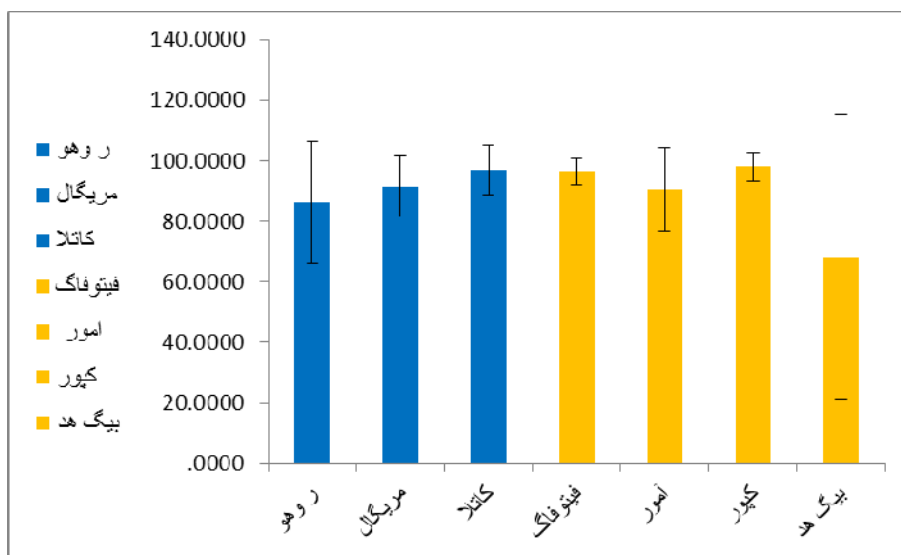
میزان بازماندگی ماهیان در طول دوره پرورش در جدول ۷ نشان داده شده است، بازماندگی در اغلب گونه‌ها بالا بوده و بین ۳ تیمار جایگزینی کپور ماهیان هندی و تیمار شاهد اختلاف معنی داری وجود ندارد (شکل ۱۹) ولی آنالیز واریانس میانگین‌های هر یک از گونه‌ها صرف نظر از تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی داری را نشان داد که این اختلاف بین بیگ هد با سایر گونه‌ها بود ولی تفاوت معنی داری بین ۳ گونه کپور هندی و سایر کپور ماهیان مرسوم (بجز بیگ هد) مشاهده نگردید. (نمودار ۱۵ و ۱۶)

جدول ۷ - مقایسه میزان بازماندگی در گونه‌های مختلف کپور هندی و کپور ماهیان مرسوم

ماهیان	ر وهو	مریگال	کاتلا	فیتوفاگ	آمور	کپور	بیگ هد	کل
میانگین	a 86	a 92	a 97	a 96	a 91	a 98	b 68	89
Std. Error	6.7	3.4	2.7	1.4	4.3	1.4	13.5	2.8
حداقل	38	77	76	88	65	85	0	0

نمودار ۱۵ - نمودار مقایسه میزان بازماندگی (SVC) در تیمارهای مختلف آزمایشی

نمودار ۱۶ - نمودار مقایسه میزان بازماندگی (SVC) در گونه های مختلف کپور هندی و کپور ماهیان مرسوم

افزایش وزن روزانه

میزان افزایش وزن روزانه در کپور ماهیان هندی کاتلا، روهو و مریگال در جدول ۸ نشان داده شده است، آنالیز واریانس داده های فوق نشان میدهد میزان افزایش وزن در ۳ تیماری که کپور ماهیان هندی استفاده شده برای ماهیان روهو، مریگال و کاتلا یکسان بوده و اختلاف معنی داری بین تیمارها وجود ندارد. همچنین بیشترین افزایش وزن روزانه با میانگن ۷ گرم در روز متعلق به ماهی روهو و در تیمار ۵۰ درصد جایگزین و کمترین افزایش وزن روزانه با میانگن ۲.۷ گرم در روز متعلق به ماهی کاتلا و در تیمار ۷۰ درصد جایگزین مشاهده شده است.

جدول ۸ - افزایش وزن روزانه کپور ماهیان هندی در تیمارهای مختلف

گونه ماهی	تیمار	میانگین (گرم)	Std. Error	حداقل (گرم)	حداکثر (گرم)
روهو	۳۰ درصد جایگزین	6.13	.09	6.00	6.30
	۵۰ درصد جایگزین	6.07	.48	5.40	7.00
	۷۰ درصد جایگزین	5.67	.20	5.30	6.00
مریگال	۳۰ درصد جایگزین	4.00	.50	3.00	4.50
	۵۰ درصد جایگزین	4.03	.68	3.30	5.40
	۷۰ درصد جایگزین	4.37	.58	3.40	5.40
کاتلا	۳۰ درصد جایگزین	3.90	.67	2.80	5.10
	۵۰ درصد جایگزین	4.87	.43	4.10	5.60
	۷۰ درصد جایگزین	4.50	.95	2.70	5.90

میزان افزایش وزن روزانه کپور ماهیان مرسوم (جدول ۸) در تیمارهای مختلف آزمایشی برای ماهیان فیتوفاگ و کپور معمولی متفاوت بوده و اختلاف معنی داری بین تیمارها وجود دارد. در فیتوفاگ بیشترین افزایش وزن روزانه در تیمار ۷۰ درصد جایگزینی (۸ گرم) مشاهده گردید که با سایر تیمارها تفاوت معنی داری نشان داد. در ماهیان کپور معمولی این تفاوت مربوط به تیمار شاهد با ۱۰/۱ گرم افزایش وزن روزانه با سایر تیمارها ۱۵/۸ تا ۱۶/۹ گرم افزایش وزن روزانه می باشد.

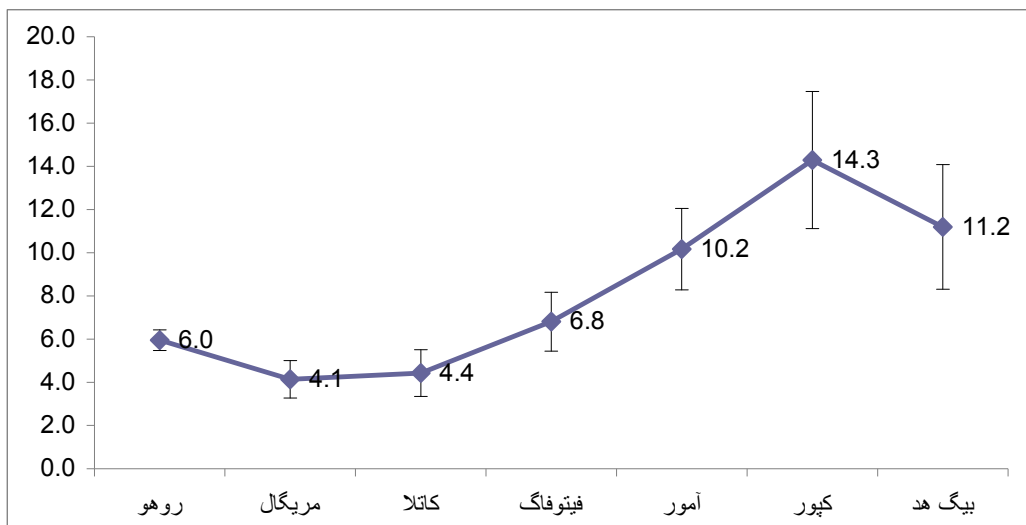
جدول ۹ - افزایش وزن روزانه کپور ماهیان مرسوم در تیمارهای مختلف

گونه ماهی	تیمار	میانگین (گرم)	Std. Error	حداقل (گرم)	حداکثر (گرم)
فیتوفاگ	۳۰ درصد جایگزین	5.1	.4	4.4	5.9
	۵۰ درصد جایگزین	6.9	.2	6.6	7.3
	۷۰ درصد جایگزین	8.1	.7	7.0	9.5

6.2	5.0	.4	5.5	شاهد	
10.1	7.7	.7	9.0	۳۰ درصد جایگزین	آمور
12.0	9.4	.8	10.8	۵۰ درصد جایگزین	
13.0	9.7	1.0	11.5	۷۰ درصد جایگزین	
9.8	5.7	1.3	8.2	شاهد	
18.6	13.8	1.4	16.0	۳۰ درصد جایگزین	کپور معمولی
17.6	13.1	1.4	15.9	۵۰ درصد جایگزین	
18.5	16.1	.8	17.0	۷۰ درصد جایگزین	
12.1	8.9	1.0	10.1	شاهد	
9.7	4.8	2.5	7.3	۳۰ درصد جایگزین	بیگ هد
14.2	10.1	2.1	12.2	۵۰ درصد جایگزین	
15.3	9.4	1.7	12.3	۷۰ درصد جایگزین	
11.3	7.7	1.0	9.5	شاهد	

افزایش وزن روزانه در ماهیان آمور و بیگ هد در تیمارهای مختلف اختلاف معنی داری ندارند. بیشترین میزان افزایش وزن روزانه در کپور ماهیان مرسوم در ماهی کپور معمولی با ۱۸/۶ گرم و در تیمار ۷۰ درصد جایگزین و کمترین میزان افزایش وزن روزانه در ماهی فیتوفاگ با ۴/۴ گرم در تیمار ۳۰ درصد جایگزین مشاهده گردید. در نمودار ۱۷ نمودار افزایش وزن روزانه ماهیان پرورشی در دوره پرورش مقایسه شده است.

نمودار ۱۷- نمودار افزایش وزن روزانه ماهیان پرورشی در دوره پرورش

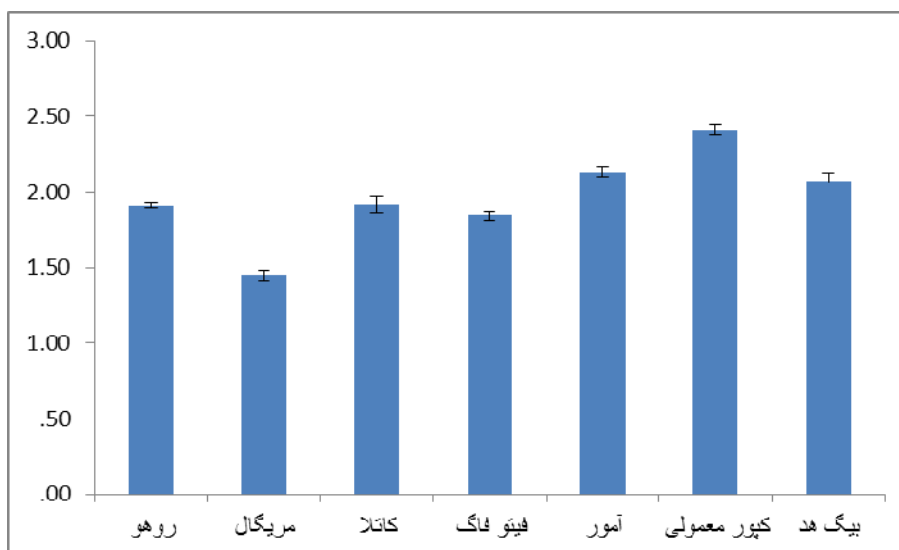
ضریب رشد ویژه (SGR)

ضریب رشد ویژه (SGR) گونه های مختلف کپور ہندی و کپور ماهیان مرسوم در جداول ۹ و ۱۰ نشان داده شده است میزان SGR کلی (۱۸۰ روزه) کپور ماهیان ہندی در تیمارهای مختلف یکسان بوده و اختلاف معنی داری نشان نداد. حداکثر میزان SGR در ماهی کاتلا و در تیمار ۷۰ درصد جایگزین و حداقل میزان SGR در ماهی مریگال و در تیمار ۳۰ درصد جایگزین مشاهده گردید.

SGR کلی (۱۸۰ روزه) در کپور ماهیان آمور و بیگ ہد در تیمارهای مختلف یکسان بوده و اختلاف معنی داری نشان نداد، ولی در فیتوفاگ و کپور معمولی متفاوت بوده و اختلاف معنی دار است، در کپور معمولی اختلاف بین تیمار ۳۰ درصد جایگزین با سایر تیمارها و در فیتوفاگ بین تیمار شاهد و تیمار ۷۰ درصد جایگزین بیشتر است. میزان SGR کلی انواع گونه های مختلف آزمایشی صرف نظر از تیمارها و تکرارها در جدول ۱۱ نشان داده شده است بیشترین ضریب رشد ویژه در ماهی کپور معمولی (میانگین ۲/۴۱ و حداکثر ۲/۵۳) و کمترین در ماهی مریگال (میانگین ۱/۴۵ و حداقل ۱/۲۹) مشاهده گردید.

جدول ۱۰- میزان SGR کلی انواع گونه های مختلف آزمایشی

گونه ماهی	روهو	مریگال	کاتلا	فیتو فاگ	آمور	کپور معمولی	بیگ هد
میانگین (گرم)	۹۱.۱bc	۴۵.۱a	۹۲.۱bc	۸۴.۱b	۱۳.۲d	۴۱.۲e	۰۷.۲cd
Std. Error	۰۱.	۰۴.	۰۵.	۰۳.	۰۳.	۰۴.	۰۵.
حداقل (گرم)	۸۵.۱	۲۹.۱	۶۸.۱	۶۵.۱	۸۴.۱	۱۲.۲	۶۷.۱
حداکثر (گرم)	۰۰.۲	۶۰.۱	۰۹.۲	۰۷.۲	۲۹.۲	۵۳.۲	۲۹.۲

نمودار ۱۸- منحنی مقایسه میزان ضریب رشد ویژه (SGR) کلی انواع گونه های مختلف آزمایشی (درصد)

مقایسه ضریب رشد ویژه انواع گونه های استفاده شده در ترکیب توام کپور ماهیان هندی و کپور ماهیان مرسوم در طول دوره پرورش ۶ ماهه صرف نظر از تیمار و تکرارهای آزمایشی در شکل نشان داده شده است. در بین ماهیان هندی بیشترین SGR مربوط به ماهی کاتلا (۱/۹۲) و کمترین مربوط به ماهی مریگال (۱/۴۵) می باشد.

همچنین میزان ضریب رشد ویژه (SGR) در کپور ماهیان هندی در تیمارهای مختلف آزمایشی در جدول ۱۲ نشان داده شده است، آنالیز واریانس داده های جدول فوق نشان می دهد در هر ۳ گونه کپور هندی بین تیمارهای مختلف تفاوت معنی داری وجود ندارد، بیشترین SGR مربوط به ماهی روهو و در تیمار ۷۰ درصد جایگزین (۲) و کمترین مربوط به ماهی مریگال در تیمار ۳۰ درصد جایگزین مشاهده گردید.

جدول ۱۱- میزان ضریب رشد ویژه (SGR) در کپور ماهیان هندی در تیمارهای مختلف

گونه ماهی	تیمار	میانگین (گرم)	Std. Error	حداقل (گرم)	حداکثر (گرم)
روهو	۳۰ درصد جایگزین	a 1.92	.01	1.91	1.94
	۵۰ درصد جایگزین	a 1.92	.04	1.86	2.00
	۷۰ درصد جایگزین	a 1.89	.02	1.85	1.92
مریگال	۳۰ درصد جایگزین	a 1.43	.07	1.29	1.50
	۵۰ درصد جایگزین	a 1.43	.08	1.35	1.60
	۷۰ درصد جایگزین	a 1.48	.07	1.36	1.60
کاتلا	۳۰ درصد جایگزین	a 1.85	.10	1.68	2.01
	۵۰ درصد جایگزین	a 1.98	.05	1.89	2.06
	۷۰ درصد جایگزین	a 1.92	.12	1.68	2.09

میزان ضریب رشد ویژه (SGR) در کپور ماهیان مرسوم در جدول ۱۲ نشان داده شده است، آنالیز واریانس داده های جدول فوق نشان می دهد در ۲ گونه فیتوفاگک و کپور معمولی بین ۴ تیمار آزمایشی تفاوت معنی دار می باشد، آزمون دانکن نتایج حاصله بیانگر وجود تفاوت معنی دار بین تیمار شاهد (۱/۷۲ فیتوفاگک و ۲/۱۸ در کپور) و با تیمارهای جایگزینی کپور هندی در هر دو گونه فیتوفاگک و کپور معمولی (به ترتیب ۱/۹۷ و ۲/۴۷) در تیمار ۷۰ درصد جایگزین می باشد.

جدول ۱۲- میزان ضریب رشد ویژه (SGR) در کپور ماهیان مرسوم در تیمارهای مختلف

گونه ماهی	تیمار	میانگین (گرم)	Std. Error	حداقل (گرم)	حداکثر (گرم)
فیتو فاک	۳۰ درصد جایگزین	1.72	.05	1.65	1.81
	۵۰ درصد جایگزین	1.89	.02	1.87	1.92
	۷۰ درصد جایگزین	1.98	.05	1.90	2.07
	شاهد	1.77	.04	1.72	1.84
آمور	۳۰ درصد جایگزین	2.09	.04	2.01	2.15
	۵۰ درصد جایگزین	2.18	.04	2.11	2.25
	۷۰ درصد جایگزین	2.22	.05	2.13	2.29
	شاهد	2.03	.09	1.84	2.14
کپور معمولی	۳۰ درصد جایگزین	2.44	.05	2.37	2.53
	۵۰ درصد جایگزین	2.44	.05	2.34	2.50
	۷۰ درصد جایگزین	2.48	.02	2.45	2.52
	شاهد	2.19	.05	2.12	2.29
بیگ هد	۳۰ درصد جایگزین	1.86	.19	1.67	2.04
	۵۰ درصد جایگزین	2.16	.10	2.06	2.25
	۷۰ درصد جایگزین	2.16	.08	2.03	2.29
	شاهد	2.03	.06	1.92	2.13

ضریب چاقی (Condition Factor)

میزان ضریب چاقی در ماهیان مختلف صرف نظر از تیمار و تکرارهای آزمایشی برای هر یک از گونه هادر طول دوره پرورش محاسبه گردیده و در جداول ۱۴ و ۱۵ آمده است. آنالیز واریانس میانگین ضریب چاقی در ماهی مریگال در طول دوره مشابه و اختلاف معنی دراری بین آنها وجود ندارد ولی این اختلاف در ماهیان روهو و کاتلا در ماههای مختلف باهم متفاوت بوده و اختلاف بین آنها معنی دارمی باشند. آزمون دانکن داده های فوق نشان میدهد در ماهیان روهو و کاتلا این اختلاف بین ابتدای دوره (اردی بهشت) و سایر ماههای نمونه گیری و انتهای دوره میباشد (نمودار ها ۱۹ و ۲۰).

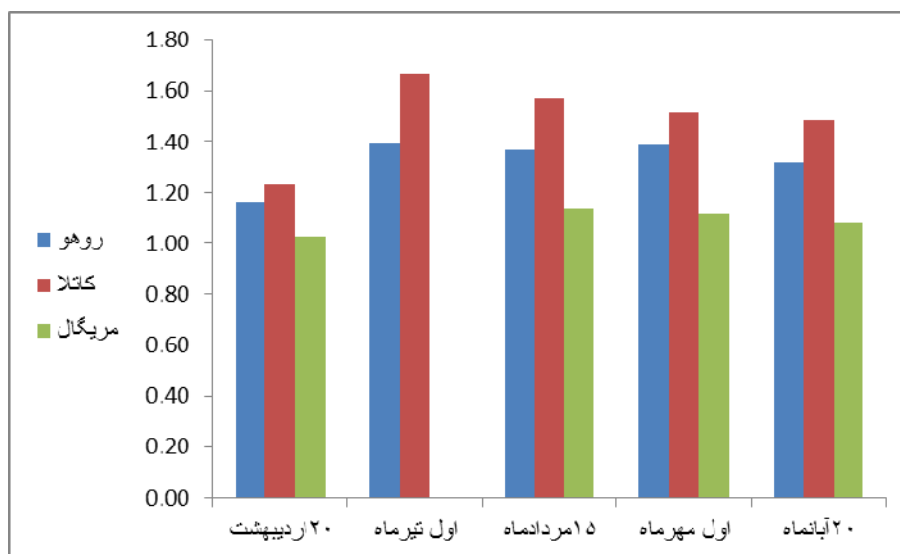
جدول ۱۳- میزان ضریب چاقی کپور ماهیان هندی در طول دوره پرورش

گونه ماهی	تیمار	میانگین (گرم)	Std. Error	حداقل (گرم)	حداکثر (گرم)
روهو	۲۰ اردیبهشت	1.16	.02	1.07	1.28
	اول تیرماه	1.39	.02	1.11	1.75
	۱۵ مردادماه	1.37	.01	1.05	1.58
	اول مهرماه	1.39	.03	1.20	2.57
	۲۰ آبانماه	1.32	.01	1.17	1.51
مریگال	۲۰ اردیبهشت	1.02	.02	.95	1.10
	اول تیرماه	1.14	.03	1.00	1.59
	۱۵ مردادماه	1.14	.02	.91	1.35
	اول مهرماه	1.11	.01	.94	1.29
	۲۰ آبانماه	1.11	.01	.85	2.70
کاتلا	۲۰ اردیبهشت	1.23	.02	1.11	1.36
	اول تیرماه	1.66	.02	1.21	1.89
	۱۵ مردادماه	1.57	.04	.43	2.28
	اول مهرماه	1.51	.01	1.23	1.68
	۲۰ آبانماه	1.49	.01	.98	2.34

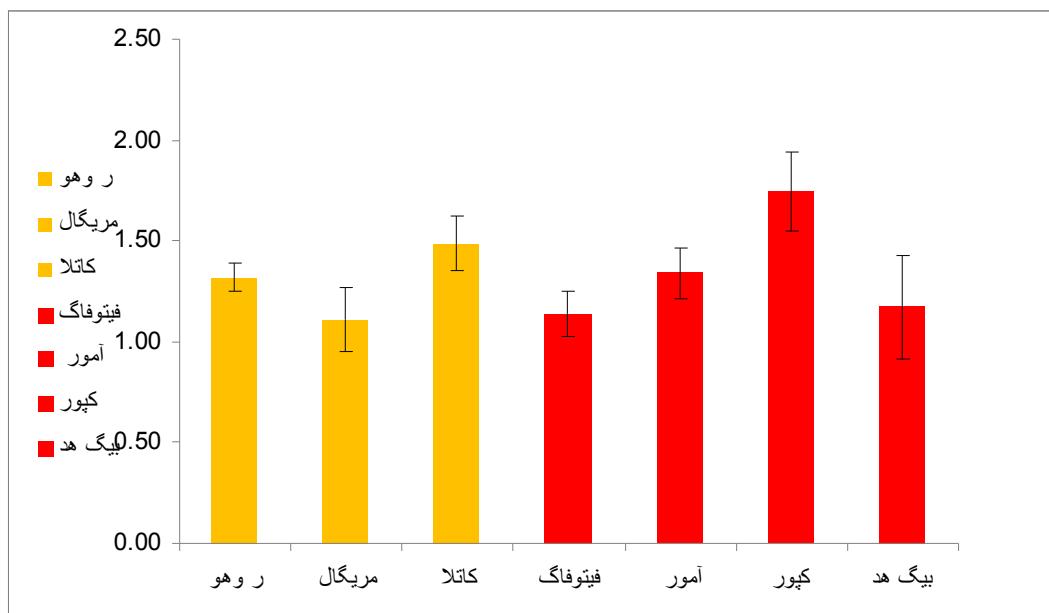
جدول ۱۴- میزان ضریب چاقی کپور ماهیان مرسوم در طول دوره پرورش

گونه ماهی	تیمار	میانگین (گرم)	Std. Error	حداقل (گرم)	حداکثر (گرم)
فیتوفاگ	اول تیرماه	1.21	.02	.84	1.50
	۱۵ مردادماه	1.13	.01	.79	1.44
	اول مهرماه	1.13	.02	.40	1.39
	۲۰ آبانماه	1.14	.01	.14	1.36
آمور	اول تیرماه	1.44	.04	.56	1.78
	۱۵ مردادماه	1.47	.03	.87	2.21
	اول مهرماه	1.51	.02	1.20	1.86
	۲۰ آبانماه	1.34	.01	.80	1.70
کپور	اول تیرماه	1.89	.07	.99	3.14
	۱۵ مردادماه	1.78	.06	.78	2.58

2.54	1.60	.03	1.98	اول مهرماه	بیگ هد
2.24	1.19	.02	1.74	۲۰ آبانماه	
3.06	.84	.07	1.37	اول تیرماه	
1.66	.67	.03	1.14	۱۵ مردادماه	
1.51	1.02	.02	1.19	اول مهرماه	
1.84	.30	.02	1.17	۲۰ آبانماه	

نمودار ۱۹- نمودار تغییرات ضریب چاقی در کپور ماهیان هندی در طول دوره پرورش

نمودار ۲۰- نمودار مقایسه ضریب چاقی در کپور ماهیان هندی با سایر کپور ماهیان

پرورش در استخر های پرواری استان گیلان :

نتایج پرورش ماهی در استخر های پروار بندی در سال ۱۳۸۸ نیز نشان دهنده قابلیت رشد ۳ گونه ماهی وارداتی (کاتلا - رو هو - مریگال) در شرایط اقلیمی استان گیلان می باشد (شکل ۱۳). بررسی نتایج نشان می دهد نرخ بازماندگی در گونه های مختلف متفاوت بوده که بیشترین آن مربوط به کاتلا با ۹۷ درصد و کمترین مربوط به رو هو با ۷۰ درصد بدست آمد. اختلاف معنی دار در وزن نهایی حاصل شده بین سه گونه معرفی شده در هر یک از تیمار های پرورشی وجود داشت ($P < 0.01$). متوسط وزن نهایی در تیمار حاوی ۳۰٪ کپور هندی (تیمار ۱) در خصوص رو هو، مریگال و کاتلا به ترتیب ۶۳۴ گرم ۳۳۶ گرم و ۵۸۸ گرم بود. در تیمار ۲ (با نسبت ۵۰٪ کپور هندی) متوسط وزن نهایی در خصوص رو هو، مریگال و کاتلا به ترتیب ۶۴۷ گرم ۳۵۶ گرم و ۷۰۸ گرم بود (جدول ۱۵). در تیمار سوم (حاوی ۷۰٪

کیپور هندی (نتایج حاکی از متوسط وزن نهایی در خصوص روهو، مریگال و کاتلا به ترتیب معادل ۶۶۷ گرم ۴۲۰ گرم و ۷۳۴ گرم بود. در عین حال نتایج تست دانکن افزایش معنی دار متوسط وزن نهایی روهو، مریگال و کاتلا را به ترتیب از تیمار ۱ با ۳۰ درصد پور هندی تا تیمار ۳ با ۷۰ درصد کیپور هندی تایید مینماید ($P < 0.01$).

جدول ۱۶ بیانگر رشد وزنی و طولی ماهی کیپور هندی و چینی در کشت توام با نسبت های مختلف در قالب تیمار های ۳ گانه می باشد. در پایان دوره پروراری در تیمار ۱ میانگین وزن ماهی روهو $201/71 \pm 634/56$ گرم و میانگین طول معادل $336/83 \pm 105/10$ سانتی متر بدست آمد. در خصوص مریگال میانگین وزن و طول به ترتیب $336/83 \pm 105/10$ سانتی متر و $336/83 \pm 105/10$ سانتی متر بود. کاتلا نیز به ترتیب دارای $154/97 \pm 49.588$ گرم وزن و $3/16 \pm 34/67$ سانتی متر طول بود. این در حال است که میانگین وزن و طول در ماهی فیتو فاک $110/6 \pm 715/29$ گرم و $1/77 \pm 40/01$ سانتی متر، در آمور $307/29 \pm 1201/92$ گرم و 22.3 ± 42.47 سانتی متر در کیپور معمولی $334/30 \pm 3428/03$ گرم و $0/72 \pm 54/04$ سانتی متر و در بیگ هد $247/82 \pm 1315/89$ گرم و $2/95 \pm 48/01$ سانتی متر بدست آمد.

جدول ۱۵- تولید کل ماهیان از سه گونه کپور هندی

تیمار ۳ (هندی ۷۰: چینی ۳۰)			تیمار ۲ (چینی ۵۰: هندی ۵۰)			تیمار ۱ (هندی ۳۰: چینی ۷۰)			تیمار	پارامتر
کاتلا	مریگال	روهو	کاتلا	مریگال	روهو	کاتلا	مریگال	روهو		
۲۱	۲۱	۶۳	۱۵	۴۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	تعداد ذخیره سازی	
۹۷	۹۲	۷۰	۸۹	۹۴	۷۱	۹۱	۹۳	۸۹	نرخ ماندگاری	
16	۱۰	۱۴.۱۷	16.2	۱۰.۳۳	۱۴.۶۷	۱۶	۱۰.۵۳	۱۴.۷۰	متوسط وزن اولیه (g)	
۷۳۴.۰۵	۴۲۰.۳۳	667	۷۰۸.۹۹	۳۵۶.۲۷	۶۴۷.۷۴	۵۸۸.۴۹	۳۳۶.۸۳	۶۳۴.۵۶	متوسط وزن نهایی (g)	
۷۱۸.۰۵	406.33	656.83	۶۹۷.۹۹	۳۳۹.۹۴	۶۴۰.۰۷	۵۷۲.۴۹	۳۲۲.۱۶	۶۲۳.۸۶	متوسط افزایش وزن بدن (g)	
۱۵.۴	۹.۳	۲۸.۹	۹.۷	۱۴.۶	۷	۸	۴.۷	۸.۷۱	کل تولید به ازاء استخر / سال (kg)	
۳۴۲	۲۰۶	۶۴۲	۲۱۵	۳۳۴	۱۵۵	۱۷۶	۱۰۵.۵	۱۹۳	کل تولید به ازاء هکتار / سال (kg)	

جدول ۱۶- رشد وزنی و طولی گونه های ماهی کپور هندی در کشت توام با نسبت های مختلف هندی و چینی

شاهد (کپور چینی) %۱۰۰	۳ نسبت کپور چینی به هندی (۷۰:۳۰)	۲ نسبت کپور چینی به هندی (۵۰:۵۰)	۱ نسبت کپور چینی به هندی (۳۰:۷۰)	تیمار	
				گونه	
-----	۶۵۶.۸۳± 92.66	647.74 ± 164.23	634.56 ± 201.71	وزن (g)	روهو
-----	۳۱.۰۸±8.90	36.79± 2.36	35.93 ± 3.48	طول (cm)	
-----	420.33 ± 17.45	356.27 ± 29.46	336.83 ± 105.10	وزن (g)	مرنگال
-----	34.79 ± 0.57	32.74 ± 0.70	32.18 ± 3.18	طول (cm)	
-----	734.05 ± 118.66	708.99 ± 112.05	588.49 ± 154.97	وزن (g)	کاتلا
-----	37.30 ± 1.64	37.24 ± 1.83	34.67 ± 3.16	طول (cm)	
876.55 ± 264.80	1081.35 ± 145.98	896.03 ± 104.04	715.29 ± 110.60	وزن (g)	فیتوفاگ
42.29 ± 4.1	45.45 ± 1.85	42.79 ± 2.43	40.01 ± 1.77	طول (cm)	
882.87 ± 547.98	1385.74 ± 128.92	1170.84 ± 312.52	1201.92 ± 307.29	وزن (g)	آمور
43.48 ± 8.76	49.40 ± 2.08	47.68 ± 3.59	47.42 ± 3.22	طول (cm)	
3646.00 ± 677.62	3310.47 ± 801.22	3579.58 ± 454.42	3428.03 ± 334.30	وزن (g)	کپور
56.04 ± 2.46	53.87 ± 3.32	54.96 ± 1.74	54.04 ± 0.72	طول (cm)	
2245.50 ± 301.133	1873.33 ± 216.01	1871.67 ± 195.78	1315.89 ± 247.82	وزن (g)	بیگ هد
54.94 ± 5.16	54.42 ± 1.91	53.25 ± 1.91	48.01 ± 2.95	طول (cm)	

شکل ۱۳- نمونه ای از تور کشتی سال ۱۳۸۸ از استخر کپور ماهیان هندی و چینی

میانگین تولید در استخرهای پرورشی در خصوص گونه های مختلف در جدول ۱۷ آورده شده است. نتایج حاکی از اختلاف معنی دار در میزان تولید ماهیان براساس گونه در استخرهای پرورشی تحت تیمار بوده ($P < 0.01$) به نحوی که روهو با ۲۵/۲ کیلو گرم بیشترین مقدار را در تیمار ۳ و مریگال با ۱۵ کیلو گرم در تیمار ۲ و کاتلا با ۱۴ کیلو گرم در تیمار ۳ از بیشترین میزان تولید برخوردار بوده اند. نتایج نشان داد که بین میانگین تولید حاصله از کپور ماهیان چینی و هندی اختلاف معنی دار وجود دارد ($P < 0.01$). از بین کپور ماهیان چینی کپور نقره ای با ۳۸/۱ کیلو گرم در تیمار ۱ و آمور با ۳۰/۷ کیلو گرم در تیمار ۱ و کپور معمولی با ۲۸/۴ کیلو گرم در تیمار ۱ و ماهی بیگک هد با ۸ کیلو گرم در تیمار ۲ بیشترین مقادیر تولیدی را به خود اختصاص داده اند. در مجموع کپور معمولی بیشترین اختلاف معنی دار را در بین تولیدات گونه های مختلف در تیمارها به خود اختصاص داد ($P < 0.01$).

جدول ۱۷- میانگین تولید وانحراف معیار تولید کپور ماهیان چینی و هندی در تیمارهای مورد بررسی در استخرهای ۴۵۰ متر مربع

تیمار		30H/70C	50H/50C	70H/30C
Ruho	انحراف معیار $\pm$ میانگین (گرم)	8405.33 $\pm$ 2483.00	6627.33 $\pm$ 823.91	25216.54 $\pm$ 7143.93
Merigal	انحراف معیار $\pm$ میانگین (گرم)	4751.00 $\pm$ 1724.36	15025.67 $\pm$ 191.01	9888.33 $\pm$ 296.76
Catla	انحراف معیار $\pm$ میانگین (گرم)	7912.67 $\pm$ 1584.01	9326.73 $\pm$ 1973.83	14881.55 $\pm$ 2039.88

Silver carp	انحراف معیار ± میانگین (گرم)	38181.00 ± 6226.75	35454.00 ± 4149.25	26258.00 ± 2989.03
Grass Carp	انحراف معیار ± میانگین (گرم)	30743.92 ± 7219.39	20755.64 ± 5968.13	14368.18 ± 2165.74
Common Carp	انحراف معیار ± میانگین (گرم)	28439.67 ± 969.93	20243.67 ± 3048.79	12472.33 ± 9017.57
Big head	انحراف معیار ± میانگین (گرم)	7895.33 ± 1486.93	8046.00 ± 501.96	5476.00 ± 1231.06

میانگین، حداکثر، حداقل وزن و طول ماهیان کپور هندی و چینی و کپور معمولی در یک دوره پرورش در جدول ۱۸ آورده شده است. نتایج نشان می‌دهد که ماهی کاتلا دارای حداکثر وزن 895.6 گرم و حداقل 474.6 گرم و روهو حداکثر وزن 755.3 گرم و حداقل 484.6 گرم و در خصوص مریگال حداکثر وزن 459.0 گرم و حداقل 295.6 گرم و در مورد فیتوفاگ حداکثر وزن 1071.0 گرم و حداقل 671.0 گرم و برای آمور حداکثر وزن 1490.2 گرم و حداقل 935.7 گرم و برای بیگ هد حداکثر وزن 1840.1 گرم و حداقل 1513.1 گرم و برای کپور معمولی حداکثر وزن 4346.3 گرم و حداقل 2643.7 گرم می‌باشد.

جدول ۱۸- میانگین، حداکثر، حداقل وزن ماهیان کپور هندی و چینی و کپور معمولی در یک دوره پرورش

حداقل		حداکثر		میانگین		عامل گونه ماهی
طول / cm	وزن / g	طول / cm	وزن / g	طول / cm M±SD	وزن / g M±SD	
33.1	474.6	39.9	895.6	36.4 ± 2.4	677.2 ± 131.2	کاتلا
34.1	484.6	38.3	755.3	37.9 ± 5.5	616.8 ± 142.9	روهو
31.2	295.6	35.2	459.0	33.2 ± 2.0	371.1 ± 67.0	مریگال
39.5	671.0	45.4	1071.0	42.7 ± 2.9	897.6 ± 190.3	فیتوفاگ
44.5	935.7	51.5	1490.2	48.2 ± 2.8	1252.8 ± 249.6	آمور
49.7	1513.1	53.9	1840.1	51.9 ± 3.6	1687.0 ± 337.7	بیگ هد
50.7	2643.7	58.5	4346.3	54.3 ± 2.0	3439.4 ± 503.7	کپور معمولی

بررسی نتایج حاصل از افزایش رشد وزنی ماهی در ماه های مختلف سال حاکی از وجود اختلاف معنی دار ($P < 0.01$) در میانگین وزنی هر ۷ گونه ماهی اتم از کپور های چینی و هندی در ماه های مختلف بوده بطوری که ماهی در ماه اردیبهشت تا تیر ماه بیشترین میزان افزایش وزن و در ماه آبان تا آذر کمترین میزان افزایش وزن حاصل شد . چنانچه در جدول ۱۹ نشان داده شده است ماهی رو هو در فاصله ماه های اردیبهشت تا تیر افزایش وزنی معادل 20.85 ± 5.25 و باروند کاهشی در آبان و آذر به 0.02 ± 0.04 - رسیده است . در خصوص گونه مریگال در فاصله ماه های اردیبهشت تا تیر افزایش وزنی معادل 6.68 ± 2.99 و باروند کاهشی در آبان و آذر به 0.11 ± 0.07 - و در مورد کاتلا در فاصله ماه های اردیبهشت تا تیر افزایش وزنی معادل 22.70 ± 9.38 و باروند کاهشی در آبان و آذر به 0.03 ± 0.06 رسید . این روند در خصوص کپور ماهیان چینی نیز مشابه بوده و روند کاهشی افزایش وزن از اردیبهشت تا آذر ماه قابل مشاهده است (شکل ۱۳) . در عین حال کپور معمولی بطور معنی داری در طی ماه های شهریور تا مهر افزایش وزن داشته ($P < 0.01$) و سپس روند کاهش وزن در این ماهی نیز قابل مشاهده است .

جدول ۱۹- افزایش وزن کپور ماهیان هندی و چینی در تیمار پرورشی در ماه های مختلف سال در ایستگاه سفید رود

گونه	اردیبهشت - تیر M ± SD	تیر - مرداد M ± SD	مرداد - شهریور M ± SD	شهریور - آبان M ± SD	آبان - آذر M ± SD
روهو	20.85 ± 5.25	1.02 ± 0.17	0.33 ± 0.05	-0.13 ± 0.62	-0.04 ± 0.02
مریگال	6.68 ± 2.99	1.33 ± 0.50	0.38 ± 0.09	-0.05 ± 0.50	-0.07 ± 0.11
کاتلا	22.70 ± 9.38	1.07 ± 0.20	0.29 ± 0.11	-0.20 ± 0.53	-0.06 ± 0.03
فیتو فاگ	12.54 ± 4.85	1.50 ± 0.11	0.63 ± 0.09	-0.12 ± 0.70	-0.01 ± 0.06
آمور	37.83 ± 9.15	1.01 ± 0.32	0.40 ± 0.18	-0.04 ± 0.58	-0.09 ± 0.06
کپور معمولی	61.37 ± 22.49	1.77 ± 0.65	0.76 ± 0.22	-0.06 ± 0.50	0.21 ± 0.11
بیگ هد	17.00 ± 5.54	1.23 ± 0.15	0.50 ± 0.02	-0.18 ± 0.61	0.02 ± 0.03

ضریب رشد ویژه در ماهی روهو مریگال و کاتلا در ماههای اردیبهشت تا تیر به ترتیب معادل 4.51 ± 0.34 ، 3.91 ± 2.24 و 6.02 ± 3.02 و در ماه های ابان و آذر به ترتیب معادل -0.09 ± 0.03 ، -0.17 ± 0.26 و -0.13 ± 0.07 محاسبه شد (جدول ۲۰). همچنین ضریب رشد ویژه برای ماهی فیتو فاگ و آمور و کپور معمولی و بیگک هد به ترتیب معادل -0.02 ± 0.12 ، -0.18 ± 0.12 ، 0.27 ± 0.27 و 0.03 ± 0.06 بدست آمد. نتایج حاکی از وجود اختلاف معنی دار ($P < 0.01$) در ضریب رشد ویژه گونه های مختلف کپور هندی و چینی در طی ماه های مختلف سال می باشد (شکل ۱۲).

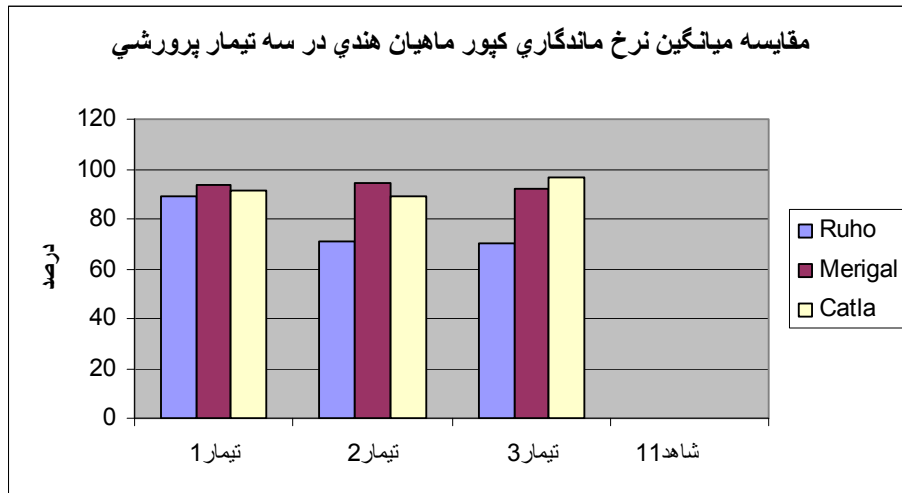
جدول ۲۰- ضریب رشد ویژه کپور ماهیان هندی و چینی در تیمار پرورشی در ایستگاه سفید رود در ماه های مختلف سال

گونه	اردیبهشت - تیر M ± SD	تیر - مرداد M ± SD	مرداد - شهریور M ± SD	شهریور - آبان M ± SD	آبان - آذر M ± SD
روهو	4.51 ± 0.34	2.34 ± 0.27	0.95 ± 0.13	0.35 ± 0.04	-0.09 ± 0.03
مریگال	3.91 ± 2.24	2.77 ± 0.73	1.06 ± 0.21	0.34 ± 0.04	-0.17 ± 0.26
کاتلا	6.02 ± 3.02	2.42 ± 0.32	0.84 ± 0.28	0.12 ± 0.08	-0.13 ± 0.07
فیتو فاگ	4.99 ± 2.59	3.05 ± 0.14	1.62 ± 0.20	0.48 ± 0.13	-0.02 ± 0.12
آمور	6.72 ± 2.00	2.29 ± 0.56	1.10 ± 0.44	0.40 ± 0.24	-0.18 ± 0.12
کپور معمولی	7.65 ± 2.71	3.33 ± 0.84	1.87 ± 0.44	0.36 ± 0.25	0.27 ± 0.27
بیگک هد	5.48 ± 2.59	2.67 ± 0.22	1.36 ± 0.04	0.22 ± 0.11	0.03 ± 0.06

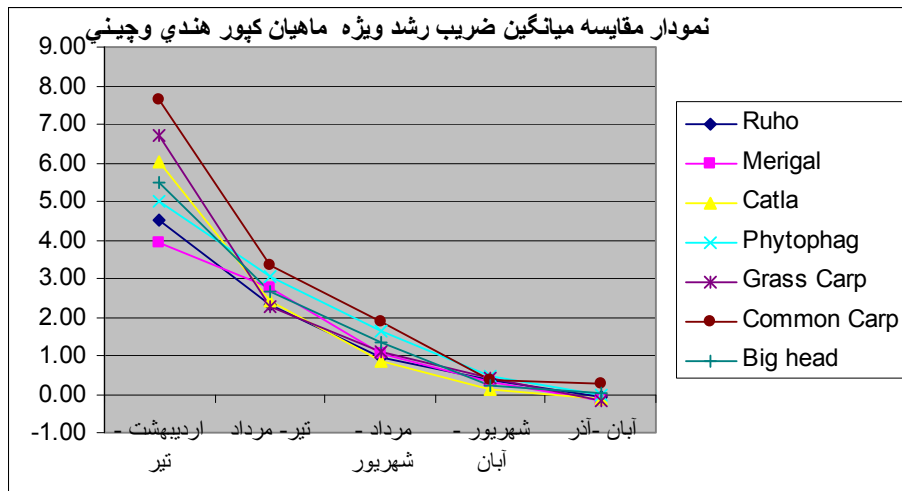
همچنین بررسی نرخ ماندگاری در گونه های مختلف در دوره پرورش نیز اختلاف معنی دار ($P < 0.01$) را بین این گونه ها نشان داد (جدول ۲۱). کمترین نرخ ماندگاری مربوط به ماهی روهو (۷۷٪) و بیشترین آن مربوط به ماهی آمور (۹۸٪) می باشد (جدول ۱۰ و شکل ۱۱).

جدول ۲۱- نرخ ماندگاری ماهیان در پرورش توام کپور چینی و هندی

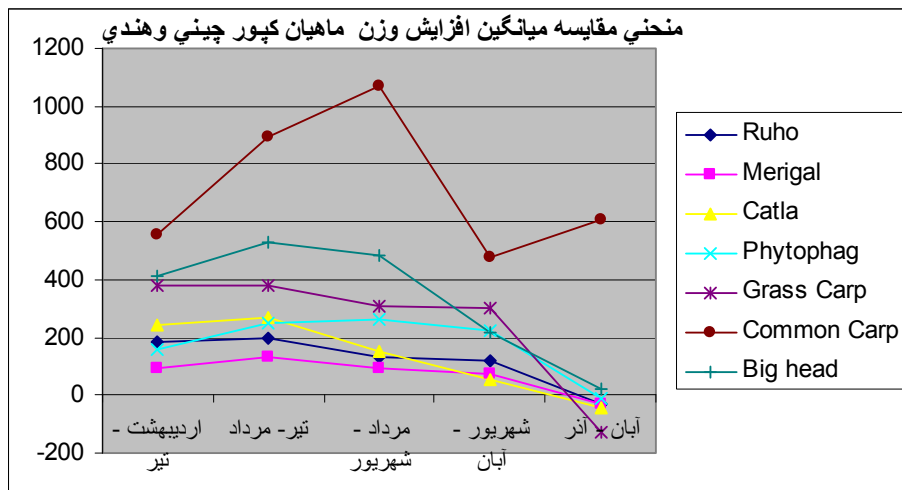
	Ruho	Merigal	Catla	Phytophag	Grass Carp	Common Carp	Big head
نرخ ماندگاری	77	93	92	82	98	78	97

شکل ۱۱- میانگین در صد بقا به تفکیک تیمارهای ماهیان پرورشی در ایستگاه استانه اشرفیه

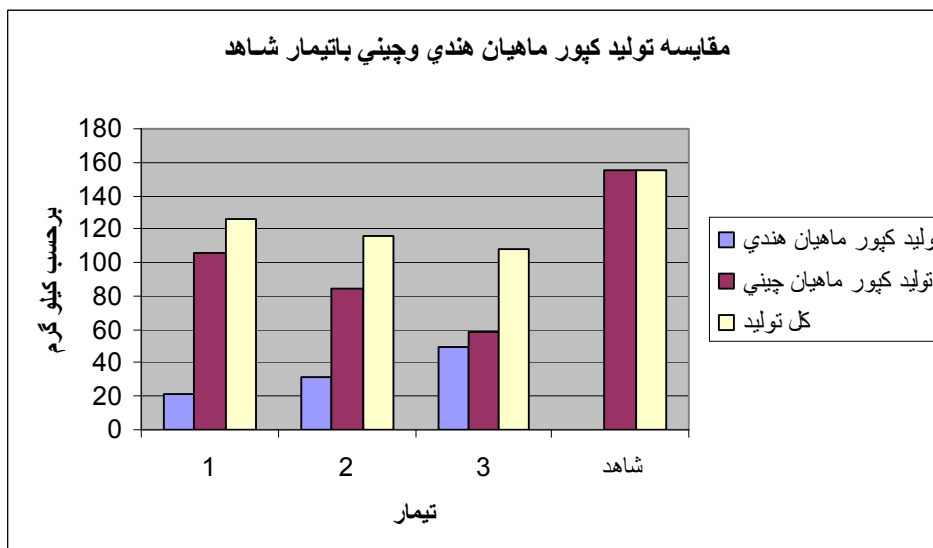

شکل ۱۲- ضریب رشد ویژه در طی ماه های مختلف

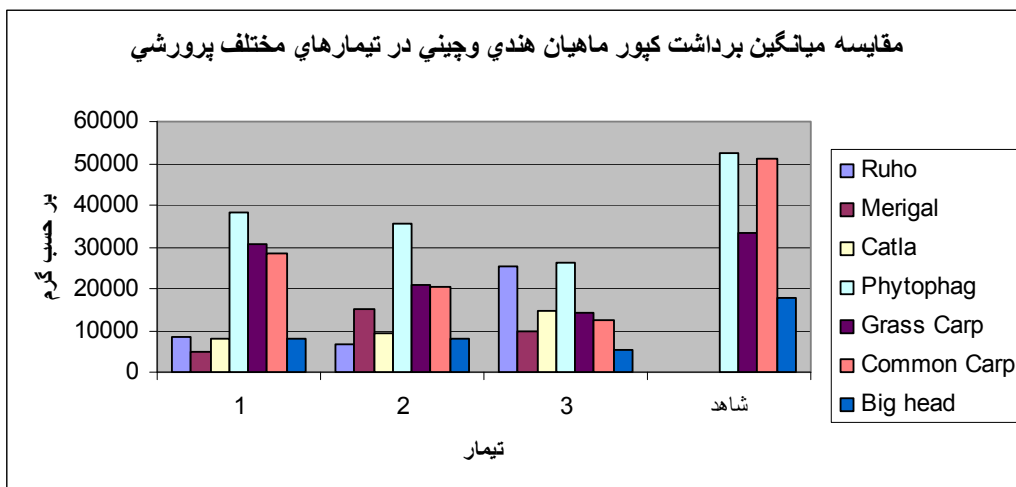
شکل ۱۳- تغییرات میانگین وزن در ماههای مختلف پرورش

نتایج حاصل از تولید بیانگر وجود اختلاف معنی دار ($P < 0.01$) در سه تیمار پرورشی از نظر حجم کل تولید محصول بوده به طوری که تیمار ۱ از بیشترین سهم و تیمار ۳ از کمترین سهم تولید برخوردار بوده اند. میانگین تولید در تیمارهای مختلف نسبت به شاهد کاهش نسبی و معنی داری را نشان می دهد (شکل ۱۴). همچنین میانگین برداشت بر اساس گونه ها نیز نشان دهنده غالبیت دو گونه کپور معمولی و فیتوفاگک و سپس آمور و روهو در تیمارهای پرورشی می باشد (شکل ۱۵).

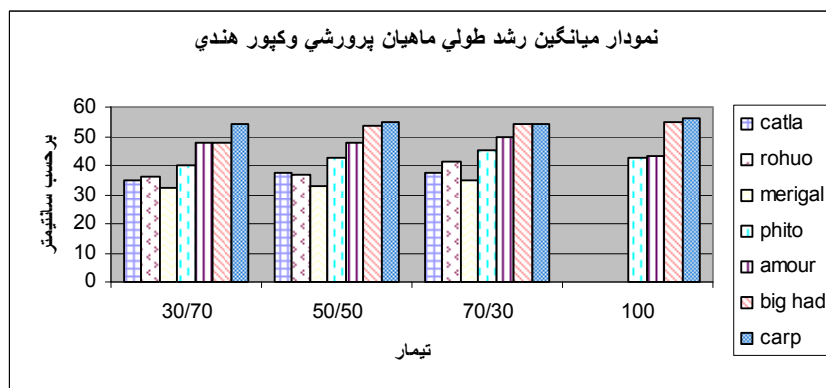
شکل ۱۴- متوسط تولید کپور ماهیان به تفکیک تیمارهای پرورشی

شکل ۱۵- متوسط تولید کپور ماهیان به تفکیک گونه در هر یک از تیمارهای پرورشی

میانگین رشد طولی کپور ماهیان چینی و هندی به تفکیک گونه در هر یک از تیمارهای پرورشی در شکل ۱۶ آورده شده است. کمترین طول مربوط به مریگال در هر ۳ تیمار پرورشی بوده و بیشترین طول مربوط به کپور معمولی و بیگ هد میباشد. علیرغم وجود اختلاف معنی دار ($P < 0.01$) در میانگین رشد طولی کپور ماهیان هندی و چینی در تمامی تیمارها، لکن در تیمار شاهد اختلاف معنی دار در طول کپور معمولی و بیگ هد و همچنین بین آمور و فیتو فاگ مشاهده نشد.

شکل ۱۶- میانگین رشد طولی کپور ماهیان چینی و هندی به تفکیک گونه در هر یک از تیمارهای پرورشی

روند رشد پرواری کاتلا:

ماهی کاتلا در طی دوره پرورش در استان گیلان دارای نرخ رشد روزانه ۴ تا تیر ماه و ۸/۹۹ تا نیمه مرداد و ۴/۹۷ تا نیمه شهریور و ۰/۸۶ تا آبان و نهایتاً ۰/۸۴- تا دیماه سال ۸۸ بوده است. میانگین وزن ماهی به هنگام رها سازی ۱۱/۲ گرم بوده که در مدت ۲۰۴ روز به وزن ۶۷۷ گرم رسیده است (جدول ۲۲). اشکال ۱۷ و ۱۸ نمونه های ماهی رشد یافته کاتلا در شرایط اقلیمی استان گیلان را نشان می دهد.

جدول ۲۲- شاخص های رشد کاتلادر استخرخاکی همرا با کپور چینی

شاخص رشد		فاصله دو بین بیومتری (روز)	مدت زمان پرورش (روز)	شاخص های بیومتری		تاریخ
				میانگین وزن (گرم)	طول (سانتی متر)	
نرخ رشد روزانه (گرم / روز)	SGR (%)					
		0	0	11.20	9.86	۸۸/۲/۲
4.00	5.18	37	37	251.82	24.15	۸۸/۴/۸
8.99	2.42	36	73	521.40	31.83	۸۸/۵/۱۳
4.97	0.84	35	108	677.02	34.72	۸۸/۶/۱۷
0.86	0.12	47	155	715.91	36.34	۸۸/۸/۳
-0.84	-0.13	54	204	677.18	36.40	۸۸/۹/۲۷

شکل ۱۷- ماهی کاتلا پرورش یافته در استخر های استان اشریفه در سال ۱۳۸۸

شکل ۱۸- وزن ۸۵۰ گرم از ماهی کاتلا پرورش یافته در استخر های استان اشریفه در سال ۱۳۸۸

روند رشد پرواری روهو:

ماهی روهو در طی دوره پرورش در استان گیلان دارای نرخ رشد روزانه ۳/۱۱ تا تیر ماه و ۶/۶۲ تا نیمه مرداد و ۴/۳۱ تا نیمه شهریور و ۲/۰۳ تا آبان و نهایتاً ۰/۵۲- تا دیمه سال ۸۸ بوده است. میانگین وزن ماهی روهو به هنگام رها سازی ۸/۹۵ گرم بوده که در مدت ۲۰۴ روز به وزن ۵۹۴ گرم رسیده است (جدول ۲۳). شکل ۱۹ نمونه ی ماهی رشد یافته روهو در شرایط اقلیمی استان گیلان را در سال ۱۳۸۸ نشان می دهد.

جدول ۲۳- شاخص های رشد روهو در استخرخاکی همرا با کپور چینی

شاخص رشد		فاصله دو بین بیومتری (روز)	مدت زمان پرورش (روز)	شاخص های بیومتری		تاریخ
				میانگین وزن (گرم)	طول (سانتی متر)	
نرخ رشد روزانه (گرم / روز)	SGR (%)					
		0	0	8.95	10.14	۸۸/۲/۲
3.11	5.11	37	37	195.59	22.68	۸۸/۴/۸
6.62	2.34	36	73	401.19	29.78	۸۸/۵/۱۳
4.31	0.95	35	108	483.41	32.72	۸۸/۶/۱۷
2.03	0.35	47	155	644.92	35.92	۸۸/۸/۳
-0.52	-0.09	54	204	594.89	37.83	۸۸/۹/۲۷

شکل ۱۹- ماهی روهو پرورش یافته در استخرهای استان اشریفه در سال ۱۳۸۸

روند رشد پرواری مریگال:

ماهی مریگال در طی دوره پرورش در استان گیلان دارای نرخ رشد روزانه $1/53$ تا تیر ماه و $4/43$ تا نیمه مرداد و $3/01$ تا نیمه شهریور و $1/24$ تا آبان و نهایتاً $0/61$ - تا دیماه سال ۸۸ بوده است. میانگین وزن ماهی مریگال به هنگام رها سازی $13/7$ گرم بوده که در مدت 204 روز به وزن 393 گرم رسیده است (جدول ۲۴). اشکال ۲۱ و ۲۰ نمونه های ماهی رشد یافته مریگال در شرایط اقلیمی استان گیلان را در سال ۱۳۸۸ نشان می دهد.

جدول ۲۴- شاخص های رشد مریگال در استخرخاکی همرا با کپور چینی

شاخص رشد		فاصله دو بین بیومتری (روز)	مدت زمان پرورش (روز)	شاخص های بیومتری		تاریخ
نرخ رشد روزانه در (گرم / روز)	SGR (%)			میانگین وزن (گرم)	طول (سانتی متر)	
		0	0	13.70	11.18	۸۸/۲/۲
1.53	3.32	37	37	107.75	20.83	۸۸/۴/۸
4.43	2.77	36	73	238.23	27.14	۸۸/۵/۱۳
3.01	1.06	35	108	362.52	31.24	۸۸/۶/۱۷

1.24	0.34	47	155	373.82	32.85	۸۸/۸۳
-0.61	-0.17	54	204	393.10	33.34	۸۸/۹/۲۷

شکل ۲۰- ماهی مریگال پرورش یافته در استخر های استان اشرافیه در سال ۱۳۸۸

شکل ۲۱- ماهی مریگال با وزن بیشتر از ۵۰۰ گرم پرورش یافته در استخر های استان اشرافیه در سال ۱۳۸۸

روند رشد پرواری کپور ماهیان چینی :

کپور ماهیان چینی در طی دوره پرورش در استان گیلان دارای بیشترین نرخ رشد روزانه ۳۵/۶۸ ، ۸/۷۳ ، ۱۷/۵۷ و ۱۲/۷۴ به ترتیب برای کپور معمولی و فیتو فاک و بیگ هد و آمور در سال ۸۸ بوده که در دیمه به حداقل خود رسیده

اند . (جدول ۲۵-۲۶-۲۷-۲۸).

جدول ۲۵- شاخص های رشد فیتوفاک در استخرخاکی همرا با کپور هندی

شاخص رشد	شاخص های بیومتری		مدت زمان پرورش (روز)	فاصله دو بین بیومتری (روز)	نرخ رشد روزانه (گرم / روز)	تاریخ
	طول (سانتی متر)	میانگین وزن (گرم)				
			0	0		۸۸/۲/۲
2.59	4.28		37	37		۸۸/۴/۸
8.41	3.05		36	73		۸۸/۵/۱۳
8.73	1.62		35	108		۸۸/۶/۱۷
3.72	0.48		47	155		۸۸/۸/۳
-0.15	-0.02		54	204		۸۸/۹/۲۷

جدول ۲۶- شاخص های رشد آمور در استخرخاکی همرا با کپور هندی

شاخص رشد	شاخص های بیومتری		مدت زمان پرورش (روز)	فاصله دو بین بیومتری (روز)	نرخ رشد روزانه (گرم / روز)	تاریخ
	طول (سانتی متر)	میانگین وزن (گرم)				
			0	0		۸۸/۲/۲
6.35	6.06		37	37		۸۸/۴/۸

12.74	2.29	36	73	747.81	37.52	۸۸/۵/۱۳
10.16	1.10	35	108	1053.56	43.47	۸۸/۶/۱۷
5.06	0.40	47	155	1295.47	47.95	۸۸/۸/۳
-2.38	-0.18	54	204	1215.84	47.70	۸۸/۹/۲۷

جدول ۲۷- شاخص های رشد کپور معمولی در استخرخاکی همرا با کپور هندی

شاخص رشد	شاخص های بیومتری		مدت زمان پرورش (روز)	فاصله دو بین بیومتری (روز)	SGR (%)	نرخ رشد روزانه در (گرم / روز)	تاریخ
	طول (سانتی متر)	میانگین وزن (گرم)					
			0	0			۸۸/۲/۲
9.30	6.82		37	37			۸۸/۴/۸
29.72	3.33		36	73			۸۸/۵/۱۳
35.68	1.87		35	108			۸۸/۶/۱۷
10.86	0.36		47	155			۸۸/۸/۳
11.20	0.27		54	204			۸۸/۹/۲۷

جدول ۲۸- شاخص های رشد بیگ هد در استخرخاکی همرا با کپور هندی

شاخص رشد	شاخص های بیومتری		مدت زمان پرورش (روز)	فاصله دو بین بیومتری (روز)	SGR (%)	نرخ رشد روزانه در (گرم / روز)	تاریخ
	طول (سانتی متر)	میانگین وزن (گرم)					
			0	0			۸۸/۲/۲
6.84	4.76		37	37			۸۸/۴/۸
17.57	2.67		36	73			۸۸/۵/۱۳
16.22	1.36		35	108			۸۸/۶/۱۷
3.60	0.22		47	155			۸۸/۸/۳
0.41	0.03		54	204			۸۸/۹/۲۷

نتایج هیدروشیمی در استان گیلان :

نتایج آنالیز فیزیکی و شیمیایی آب در ۴ دور نمونه برداری در سالهای ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ در جداول ۲۹ و ۳۰ نشان داده شده است. در سال ۱۳۷۷ تیمارها در سه استخر و در سال ۱۳۸۸ در ۱۲ استخر توزیع شده بودند .

بر اساس داده های اندازه گیری شده در چهار دور نمونه برداری، در طبقه بندی آب بر اساس هدایت الکتریکی و میزان شوری (عابدینی ، ۱۳۸۴) آب موجود در استخرها در طبقه آبهای شیرین تا اولیگو سالین قرار می گیرند . همچنین بر طبق این داده هاو در طبقه بندی آب بر اساس میزان سختی (Claude ,1990) آب موجود در استخرها در طبقه آبهای سخت قرار می گیرند . طبق این اندازه گیری ها و در طبقه بندی آب بر اساس مقدار pH آب استخرها در طبقه آب قلیایی قرار میگیرد.

جدول ۲۹- پارامتر های فیزیکی و شیمیایی استخر های پرورشی (۳ استخر) در ابتدای دوره پرورش سال ۱۳۸۸

ایستگاه	۱ استخر	۲ استخر	۳ استخر
دمای آب (oC)	21	21.2	21.1
هدایت (ms/cm)			
الکتریکی	0.79	0.7	0.71
PH	8.12	8.27	8.10
کدورت (F.T.U)	34	50	28
کلسیم (mg/l)	67.7	65	61
منیزیم (mg/l)	13	17	23
سدیم (mg/l)	25.5	25.3	25.5
پتاسیم (mg/l)	2.63	2.46	1.97
سختی کل (mg/l)	222	232	246
کلرور (mg/l)	146	149	147
اکسیژن محلول (mg/l)	8.2	11.7	11.3

کربنات (mg/l)	-	12	-
بی‌کربنات (mg/l)	152.5	134.2	140.3
گاز کربنیک (mg/l)	1	-	1
قلیائیت تام (mg/l)	2.5	2.6	2.3
فسفات محلول (mg/l)	0.051	0.06	0.055
فسفات کل (mg/l)	0.076	0.173	0.077
ازت نیتريت (mg/l)	0.029	0.001	0.001
ازت نترات (mg/l)	0.05	0.017	0.037
ازت کل (mg/l)	0.762	1.21	0.598
سیلیس (mg/l)	27.6	20.7	35.2
سولفات (mg/l)	34.7	33.3	30.9
T.S.S (mg/l)	0.022	0.049	0.03
Satu%	103.2	146.4	141.5

جدول ۳۰- پارامترهای فیزیکی و شیمیایی استخرهای پرورشی درانتهای دوره پرورش سال ۱۳۸۸

۱۲ استخر	۱۱ استخر	۱۰ استخر	۹ استخر	۸ استخر	۷ استخر	۶ استخر	۵ استخر	۴ استخر	۳ استخر	۲ استخر	ایستگاه
21	22	21	22	21	22	21	22	21	21	20.5	دمای آب (oC)
836	753	816	796	814	772	836	787	835	841	832	هدایت (µs/cm)
7.65	7.58	7.79	7.68	7.64	7.52	7.71	7.56	7.66	7.72	7.82	الکتريکی PH
21	51	47	50	23	23	24	16	14	68	27	کدورت (F.T.U)
76	37.5	54	57	69	63	39	49	58	58.5	74	کلسیم (mg/l)
10	26	15	12	11.5	8.6	29	27	24	28	18.2	منیزیم (mg/l)
230	302	196	194	220	194	217	234	246	262	261	سختی کل (mg/l)
130	137	138	130	137	139	146	142	144	142	146	کلرور (mg/l)
3.5	2	4	4	2	2	4	3.5	1.5	3.6	6.3	اکسیژن محلول (mg/l)
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	کربنات (mg/l)
275	244	262	262	275	232	281	256	262	262	275	بی‌کربنات (mg/l)
1.5	2	2	2	4	4.5	4	4	2	1.5	1	گاز کربنیک (mg/l)
4.5	4	4.3	4.3	4.5	3.8	4.6	4.2	4.3	4.3	4.5	قلیائیت تام (mg/l)
0.041	0.050	0.045	0.033	0.059	0.056	0.042	0.059	0.052	0.055	0.028	فسفات محلول (mg/l)
0.119	0.167	0.168	0.132	0.134	0.125	0.123	0.126	0.115	0.143	0.086	فسفات کل (mg/l)
0.009	0.002	0.007	0.007	0.004	0.005	0.02	0.004	0.005	0.022	0.004	ازت نیتريت (mg/l)
0.032	0.059	0.154	0.037	0.038	0.027	0.062	0.022	0.032	0.042	0.057	ازت نترات (mg/l)

0.001	0.001	0.002	0.002	0.002	0.001	0.002	0.003	0.005	0.004	0.006	(mg/l) آمونیاک)
0.087	0.049	0.158	0.158	0.175	0.056	0.160	0.245	0.343	0.312	0.451	ازت آمونیم (mg/l)
1.184	1.002	1.252	0.956	1.24	1.033	1.14	1.058	1.17	1.21	1.06	ازت کل (mg/l)
14	23	22	19	26	17	16	22	30	17	30	سولفات (mg/l)
22.6	17.2	19.8	20	20	20.24	19.9	21.4	21.2	20	19.2	سیلیس (mg/l)
39.5	23	45	46	22.5	23	45	40.2	16.9	40.5	70	Satu%
4.2	22.4	4.2	10.7	0.4	6.8	0.4	0.4	16	31.4	5.5	COD(mg/l)
189	210	208	267	156	170	210	166	126	244	117	T.S.S(mg/l)
1.6	3.3	1.39	1.62	0.7	2.48	3.44	2.43	0.78	3.4	2.6	BOD5(mg/l)
93.6	63.6	55.7	44	61.3	72.7	89	72.9	72.3	68.5	84.6	Satu%

نتایج فیتو پلانکتون:

در مطالعات فیتو پلانکتونی استخرهای پرورشی کپور ماهیان هندی در سال ۱۳۸۸، هفت شاخه شناسایی شدند، که شامل شاخه جلبک های سبز Chlorophyta، شاخه Bacillariophyta (Diatoms)، و شاخه جلبک های زرد _ سبز Xanthophyta، شاخه جلبک های طلائی _ قهوه ای Chrysophyta، شاخه جلبک های سبز _ آبی Cyanophyta شاخه اوگنوفیتا Euglenophyta و شاخه پیرو فیتا Pyrrophyta بودند (شکل ۲۲).

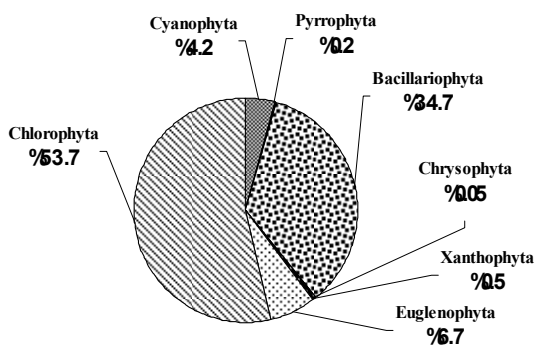
در این بررسی شاخه های کلروفیتا با میانگین فراوانی ۶۰۵۶۲۶۴ عدد در لیتر و ۵۳/۷ درصد فراوانی و باسیلاریوفیتا با میانگین فراوانی ۳۹۲۱۷۵۵ عدد در لیتر و ۳۴/۷ درصد بیشترین فراوانی را دارا بودند. شاخه های نامبرده در تمامی استخرها و دوره های نمونه برداری غالبیت داشتند. فراوانترین و پرجمعیت ترین جنسهای شاخه کلروفیتا عبارت از *Schroederia* و *Oocystis*، *Carteria*، *Dictyosphaerium*، *Scenedesmus*، *Ankistrodesmus* و پرجمعیت ترین جنسهای شاخه باسیلاریوفیتا عبارت از *Synedra*، *Navicula*، *Nitzschia*، *Cyclotella*، *Melosira* و *Cocconeis* بودند.

شاخه اوگنوفیتا در رده بعدی است. این شاخه با میانگین فراوانی ۷۵۱۳۱۸ عدد در لیتر ۶/۷ درصد جمعیت فیتوپلانکتونی را در استخرهای مورد بررسی داراست. مهمترین جنسهای این شاخه *Phacus*، *Euglena*، *Strombomonas* و *Trachelomonas* بودند.

شاخه سیانوفیتا در رده بعدی است. این شاخه ۴/۲ درصد فراوانی فیتوپلانکتونی در استخرهای پرورشی را دارا است. مهم ترین جنسهای این شاخه *Gomphoshaeria*، *Merismopedia*، *Oscillatoria*، *Microcystis* و *Romeria* بودند.

سایر شاخه های فیتوپلانکتونی که جمعیت کمی دارند عبارتند از شاخه *Xanthophyta* با جنسهای *Centrictus*، *Botryococcus*، *Ophiocytium* و *Pyrophyta* با جنسهای *Pyrophyta* و *Gymnodinium* و *Peridinium* و *Chrysophyta* با جنس *Mallomonas* و ۰/۵ درصد فراوانی و شاخه *Chrysophyta* با جنس *Mallomonas* و ۰/۲ درصد فراوانی و شاخه *Chrysophyta* با جنس *Mallomonas* و ۰/۰۵ درصد فراوانی از فیتوپلانکتونهای مشاهده شده در استخرهای پرورش کپور ماهیان هندی هستند.

طی دوره نمونه برداری تیر ماه بالاترین و مهم‌ترین فراوانی فیتوپلانکتونی را دارا هستند، استخر ۹ در تیر ماه با فراوانی ۴۷۸۹۵۶۰۰ عدد در لیتر بیشترین و همین استخر (۹) در خرداد ماه با فراوانی ۲۸۰۰۰۰ عدد در لیتر کمترین جمعیت را دارا بودند. در مجموع (میانگین استخرها در طول بررسی) استخر ۸ با میانگین ۱۶۴۳۶۱۵۰ عدد در لیتر بیشترین و استخر ۲ با میانگین ۳۳۰۷۵۰۰ عدد در لیتر کمترین جمعیت را دارا بودند.

نتایج زئوپلانکتون

در بررسی زئوپلانکتونی استخرهای پرورشی کپور ماهیان هندی در سال ۱۳۸۸ از زیرسلسله Protozoa و شاخه های ریزوپودا یا ریشه پایان وسیلیوفورا یا مژه داران (جنسهای مختلف مژه داران بدلیل حساس بودن در برابر ماده تثبیت کننده فرم اصلی خود را از دست داده و تحت عنوان Unkown نامیده شدند). و شاخه های Gasrotricha و Rotatoria و Tardigrada و Nematoda و از شاخه Arthropoda ، رده Copepoda و خانواده های سیکلوپوئیده و کالانوئیده به همراه ناپلی آنها و راسته Cladocera به همراه مرحله جنینی آنها شناسایی شدند (شکل ۲۳).

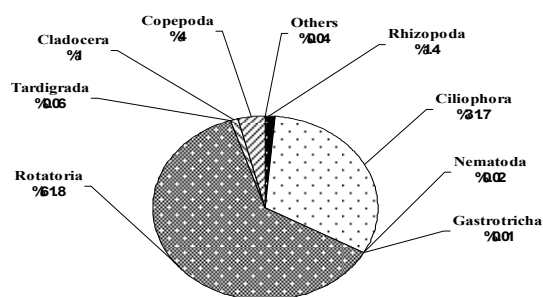
در طی مطالعه شاخه های روتاتوریا (گردانتان) با میانگین فراوانی ۱۱۹۲ عدد در لیتر و ۶۱/۸ درصد وسیلیوفورا با میانگین فراوانی ۶۱۱ عدد در لیتر و ۳۱/۷ درصد بیشترین فراوانی را داشته اند. شاخه های نامبرده در تمامی استخرها و دورهای نمونه برداری جمعیت قابل توجهی داشته اند. پرجمیت ترین جنسهای شاخه روتاتوریا عبارت از *Filinia* ، *Trichocerca* ، *Polyarthera* ، *Keratella* ، *Brachoinus* ، *Anuraeopsis* بودند. از شاخه سیلیوفورا فرم Unkown با بیشترین فراوانی و جنس *Tintinnidium* را میتوان نام برد.

شاخه آرتروپودا با رده کوپه پودا (پاروپایان) در مرتبه بعدی قرار دارد. این رده در مجموع ۴ درصد زئوپلانکتونی را در استخرهای مطالعاتی در برداشت. از این رده جنس *Cyclops* از خانواده سیکلوپوئیده و جنس *Diaptomus* از خانواده کالانوئیده و ناپلی آنها از مهمترین زئوپلانکتونهای این گروه هستند. از همین شاخه راسته کلادوسرا با جنسهای *Daphnia* ، *Moina* ، *Simocephalus* ، *Scaphoeloberis* و مراحل جنینی آنها دارای ۱ درصد فراوانی زئوپلانکتونی در این استخرها هستند.

شاخه ریزوپودا ۱/۴ درصد جمعیت زئوپلانکتونی را در استخرهای مطالعاتی داراست ، مهمترین جنسهای این شاخه عبارت از *Centropyxis* ، *Arcella* و *Diffugia* هستند.

سایر گروه‌های زئوپلانکتونی که جمعیت کمی دارند عبارت از شاخه های Tardigrada با ۰/۰۶ درصد Nematoda با ۰/۰۲ درصد و Gastrotricha با ۰/۰۱ درصد بودند ، در ضمن از شاخه آرتروپودا و خانواده شیرونومیده جنس شیرونوموس (مروپلاتکتون) جمعیت ناچیزی (۰/۰۴ درصد) در استخرهای پرورش کپورماهیان هندی مشاهده شد.

در طی دوره های نمونه برداری شهریور ماه بالاترین فراوانی و خرداد ماه کمترین فراوانی زئوپلانکتونی را داشتند. استخر ۱۲ در شهریور ماه (۷۷۸۰ عدد در لیتر) بیشترین و استخر ۹ در خرداد ماه (۲۴ عدد در لیتر) کمترین فراوانی را داشته اند . در مجموع (میانگین استخرها در طول بررسی) استخر ۱۲ با میانگین ۲۸۰۱ عدد در لیتر بیشترین و استخر ۱۱ با میانگین ۱۱۹۵ عدد در لیتر کمترین جمعیت را دارا بودند.

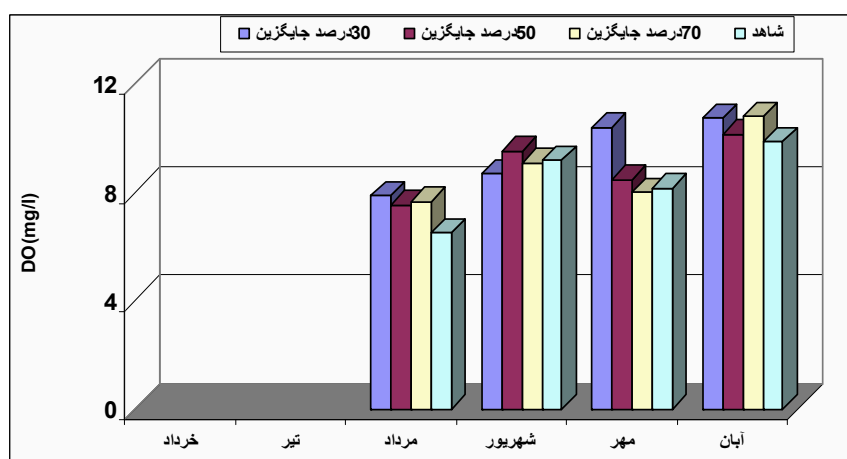
شکل ۲۳- فراوانی گروه های زئوپلانکتونی در استخرهای پرورشی ۱۳۸۸

نتایج بنتوزها :

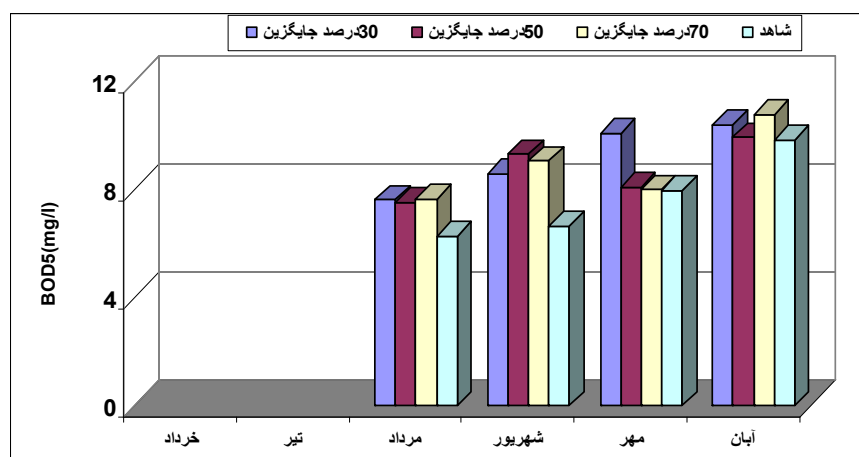
کفزیان استخرهای شناسایی شده شامل سه گونه و خانواده نمف و لارو حشرات ، چهار گونه و جنس کرمهای که منبع تغذیه ماهیان است و دو گونه حلزون مارپیچی ، یک گونه تخت و یک گونه دوکفه ای که در بین لارو ها خانواده شیرونومیده غالب و در بین حلزون *Physa acuta* واز میان کرمها توبی فیکس غالبیت راداشت.

نتایج هیدروشیمی در استان خوزستان :

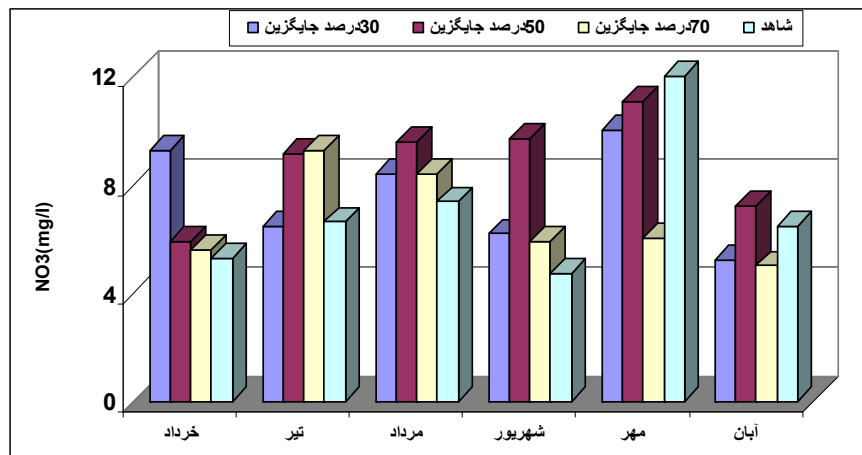
نتایج آنالیز فیزیکی و شیمیایی آب در استان خوزستان نیز در طی نمونه برداری در سالهای ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ در نمودار های ۲۱ تا ۲۹ نشان داده شده است. در سال ۱۳۷۷ تیمارها در سه استخر و در سال ۱۳۸۸ در ۱۲ استخر توزیع شده بودند . براساس داده های اندازه گیری شده در طبقه بندی آب بر اساس هدایت الکتریکی و میزان شوری (عابدینی ، ۱۳۸۴) آب موجود در استخرها در طبقه آبهای شیرین قرار می گیرند . همچنین بر طبق این داده ها در طبقه بندی آب بر اساس میزان سختی (Claude ,1990) آب موجود در استخرها در طبقه آبهای سخت قرار می گیرند .

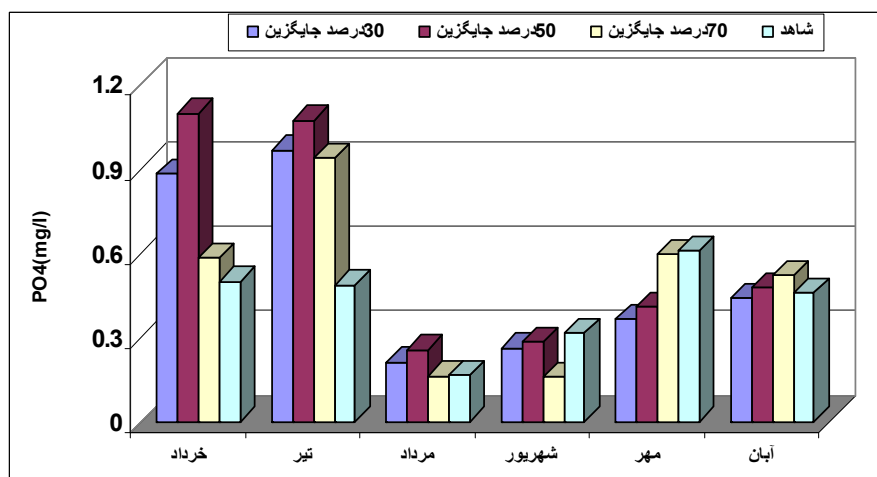
نمودار ۲۱ - نمودار مقادیر اکسیژن محلول اندازه گیری شده در تیمارهای مختلف در ماههای مختلف نمونه برداری

نمودار ۲۲- نمودار مقادیر BOD5 اندازه گیری شده در تیمارهای مختلف در ماههای مختلف نمونه برداری

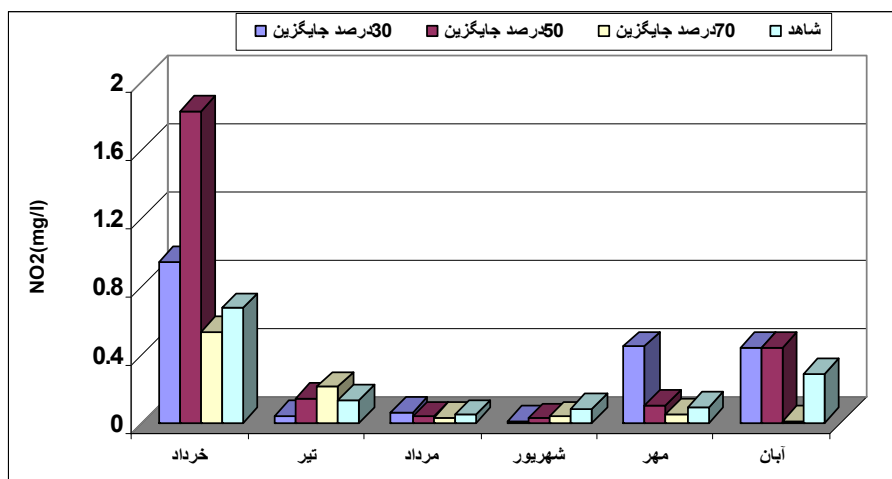

نمودار ۲۳- نمودار مقادیر نیترات اندازه گیری شده در تیمارهای مختلف در ماههای مختلف نمونه برداری

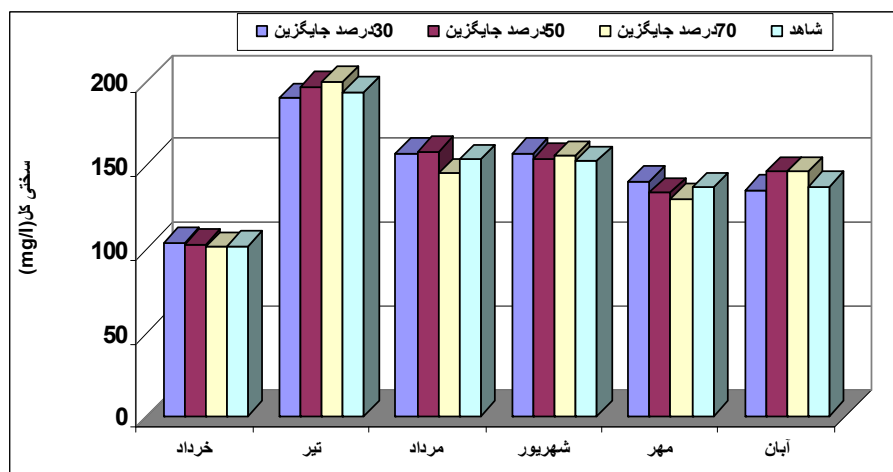

نمودار ۲۴- نمودار مقادیر فسفات اندازه گیری شده در تیمارهای مختلف در ماههای مختلف نمونه برداری

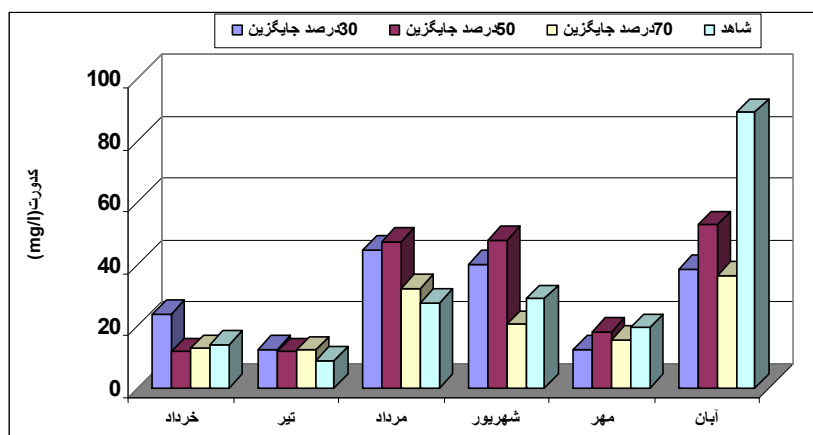

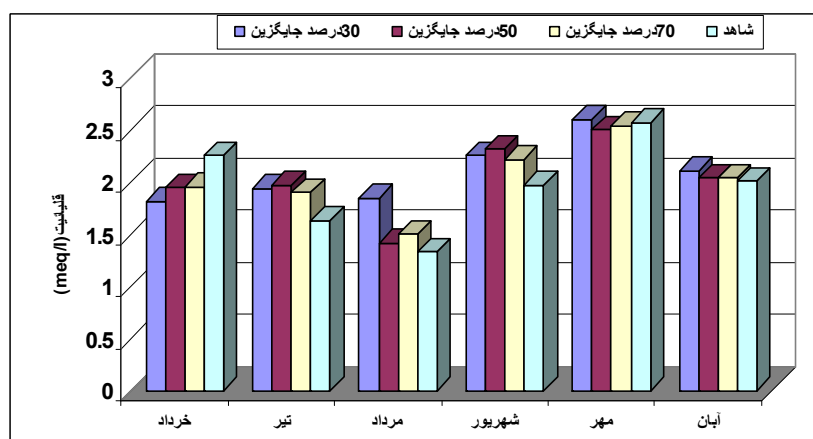
نمودار ۲۵ - نمودار مقادیر نیتريت اندازه گيري شده در تيمارهاي مختلف در ماههاي مختلف نمونه برداري

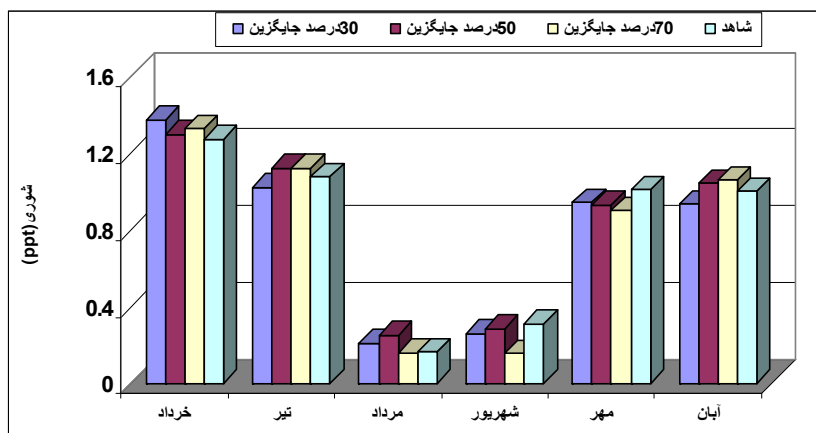
نمودار ۲۶ - نمودار مقادير سختي كل اندازه گيري شده در تيمارهاي مختلف در ماههاي مختلف نمونه برداري

نمودار ۲۷- نمودار مقادیر کدورت اندازه گیری شده در تیمارهای مختلف در ماههای مختلف نمونه برداری

نمودار ۲۸- نمودار مقادیر قلیائیت اندازه گیری شده در تیمارهای مختلف در ماههای مختلف نمونه برداری

نمودار ۲۹- نمودار مقادیر شوری اندازه گیری شده در تیمارهای مختلف در ماههای مختلف نمونه برداری

شکل ۲۴- ماهی بازاری کاتلا (۲۸۰۰ گرم) در پایان دوره پرورش در شرایط اقلیمی ایران (خوزستان)

نتایج تحلیل اقتصادی

بطور کلی از نظر قیمت در بازار کپور ماهیان از ماهیان ارزان قیمت هستند. بنابراین، کودها، لاروها و ترکیبات غذایی و از طرفی نیروی کار ارزان باعث شده است که قیمت ماهی پایین نگه داشته شوند. ترکیبات غذایی بیش از ۵۰ درصد از کل هزینه ها را در پرورش توام کپور ماهیان پوشش می دهد.

همانطور که در جدول شماره ۳۰ نشان داده می شود در استخرهای مورد بررسی در پژوهشکده آبرزی پروری آبهای داخلی در استان گیلان (ایستگاه تحقیقاتی شهرستان آستانه اشرفیه)، بطور متوسط در هر استخر با رهاسازی ۱۵۳/۵ لارو با قیمت متوسط ۹۲۱۰۰ ریال و استفاده از ۴۶۰/۲۷ کیلوگرم کود با هزینه متوسط ۶۲۱۳۶/۰۴ ریال و ۱۴۱/۱۸ کیلوگرم غذا با قیمت متوسط ۷۰۹۰۲۲ ریال دوره پرورش آغاز گردید و در پایان این دوره از هر استخر به طور متوسط ۱۲۹/۹ ماهی با وزن متوسط ۱۲۰/۱۹ کیلوگرم برداشت شد.

جدول ۳۰: مشخصات مزارع شمال کشور (هزینه ها به ریال و مقادیر و وزن به کیلوگرم می باشد)

فاکتور مورد ارزیابی	متوسط	خطای استاندارد میانگین	میانگین	مد	انحراف استاندارد	واریانس	حدافل	حداکثر	کود	
									مقدار	هزینه
غذا	۴۵/۴۵	۷/۱۱	۴۵/۴۵	۴۵/۴۵	۷/۴۹	۵/۶۱	۴۵/۴۵	۴۵/۴۵	مقدار	کنسنتانتره فرموله شده
	۲۰۴۵۲۵	۰	۲۰۴۵۲۵	۲۰۴۵۲۵	۰	۰	۲۰۴۵۲۵	۲۰۴۵۲۵	هزینه	
	۹۵/۷۳	۰	۹۵/۷۳	۹۵/۷۳	۰	۰	۹۵/۷۳	۹۵/۷۳	مقدار	
	۵۰۴۴۹۷	۰/۰۱۸	۵۰۴۴۹۷	۵۰۴۴۹۷	۰/۰۳۱	۰/۰۰۱	۵۰۴۴۹۷	۵۰۴۴۹۷/۱	هزینه	
لارو	۱۵۳/۵	۳/۳	۱۵۱	۱۵۱	۴/۰۰۶	۱۶/۰۵	۱۵۱	۱۶۱	تعداد	تعداد هزینه
	۹۲۱۰۰	۱۹۸۰	۹۰۶۰۰	۹۰۶۰۰	۲۴۰۴/۱۶	۵۷۸۰۰۰۰	۹۰۶۰۰	۹۶۶۰۰	هزینه	
برداشت	۱۲۹/۹	۱۰/۷	۱۲۱	۱۲۱	۱۳/۰۱۶	۱۶۹/۴۳	۱۰۸	۱۵۲	تعداد	

۱۵۵/۱۷	۹۱/۳۴	۴۰۱/۳۸	۲۰/۰۳	---	۱۱۹/۷۵	۱۵/۹۶	۱۲۰/۱۹	وزن	
--------	-------	--------	-------	-----	--------	-------	--------	-----	--

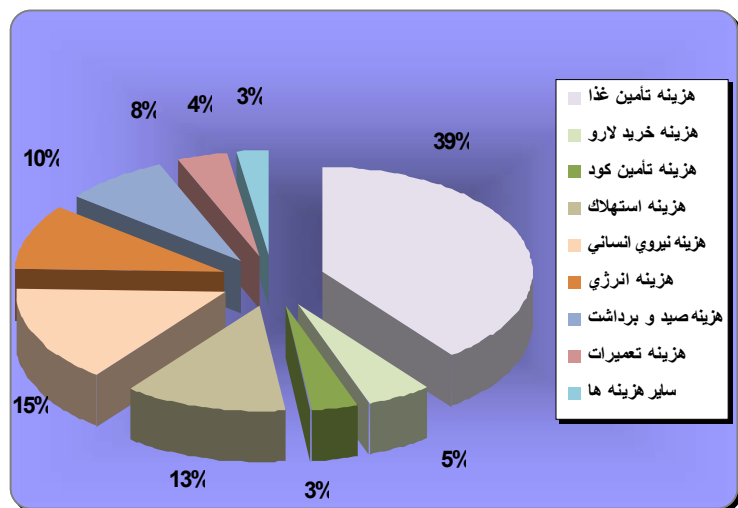
همانطور که در جدول ۳۱ نشان داده می شود در استخرهای مورد بررسی در پژوهشکده آبیاری پروری آب های جنوب در استان خوزستان (اهواز)، بطور متوسط در هر استخر با رهاسازی ۵۱۶/۴۱ لارو با قیمت متوسط ۵۶۸۰۵۸/۳۳ ریال و استفاده از ۳۹۸۸/۳ کیلوگرم کود با هزینه متوسط ۱۴۶۳۳۴۹/۰۸ ریال و ۲۵۷۵/۷۹ کیلوگرم غذا با قیمت متوسط ۵۷۸۹۹۸۴/۱۶ ریال دوره پرورش آغاز گردید و در پایان این دوره از هر استخر به طور متوسط ۴۸۲/۵۸ ماهی با وزن متوسط ۶۳۵/۸۰ کیلوگرم برداشت شد.

جدول ۳۱- مشخصات مزارع جنوب کشور (هزینه ها به ریال و مقادیر و وزن به کیلوگرم می باشد)

فاکتور مورد ارزیابی	متوسط	خطای استاندارد میانگین	میان	مد	انحراف استاندارد	واریانس	حداقل	حداکثر	کود	
									مقدار	هزینه
	۳۹۸۸/۳	۵۲۲/۱۵	۳۸۱۲	---	۶۵۴/۹۶	۴۲۸۹۷۸/۲	۲۷۲۶	۴۸۸۵/۱		
	۱۰۸	۲۷	۱۳۷۹۱۰	---	۹۵	۷۱۶۰۸۶۶۶۳۴	۱۰۰۲۱۳	۱۸۷۸۶۲		
	۱۴۶۳۳۴۹	۲۱۷۵۴۱	۰		۲۶۷۵۹۷	۸	۰	۰		
	۱۷۱/۸	۲۳/۰۶	۱۵۴/۵	۱۵۴/۵	۲۵/۵۵	۶۵۲/۹۹	۱۵۴/۵	۲۰۶/۴	مقدار	کنس
	۷۳۸۷۴۰	۹۹۱۸۶/۶۶	۶۶۴۳۵۰	۶۶۴۳۵	۳۱	۱۲۰۷۳۹۰۲۷۶	۳۶۵۵۰۰	۸۸۷۵۲۰	هزینه	تانتره
	۲۴۰۳/۹۹	۱۹۶/۴۵	۲۴۵۱/۲۵	---	۲۶۵/۴۹	۷۰۴۸۶/۷۴	۱۸۵۴	۲۹۰۸	مقدار	فرمو
	۱/۱۶	۳۹۱۲۶۷/۵	۵۰۶۷۴۰	---	۸۹	۲/۰۱۵۱۷	۴۲۸۳۶۰	۵۷۱۱۷۴	هزینه	له شده
	۵۰۵۱۲۴۴	۰	۰		۴۴۸۹۰۶	۰	۰	۵		

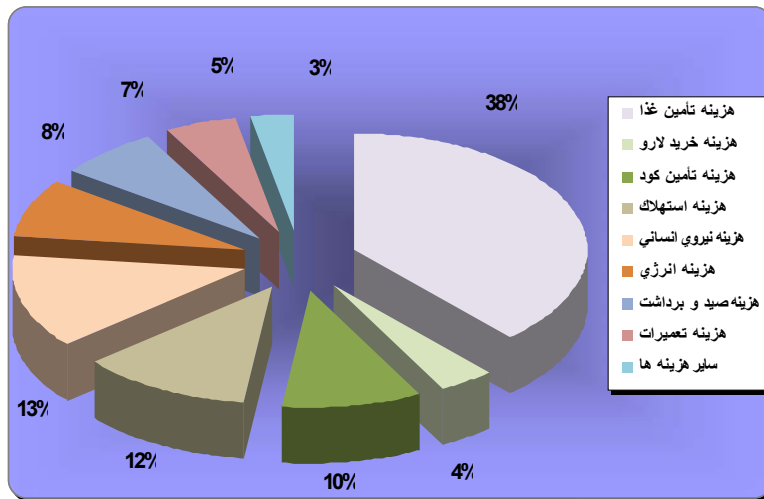
۵۵۲	۴۶۶	۶۴۸/۲۶	۲۵/۴۶	---	۵۲۱/۵	۱۹/۴۴	۵۱۶/۴۱	تعداد	لار
۶۰۷۲۰۰	۵۱۲۶۰۰	۷۸۴۴۰۰۸۳۳	۲۸۰۰۷/۱۵	---	۵۷۳۶۵۰	۲۱۳۸۸/۸۸	۵۶۸۰۵۸/۳۳	هزینه	و
۵۲۳	۴۱۵	۱۱۱۳/۱۷	۳۳/۳۶	۵۰۹	۴۸۶/۵	۲۷/۹۱	۴۸۲/۵۸	تعداد	برداشت
۷۷۷/۱۴	۵۳۷/۵۱	۶۳۴۴/۴۱	۷۹/۶۵	---	۶۱۹/۲۲	۶۶/۷۵	۶۳۵/۸۰	وزن	

نمودار ۳۱ سهم عوامل مختلف هزینه های عملیاتی تولید را در استخرهای مورد بررسی در پژوهشکده آبیاری پروری آبهای داخلی در استان گیلان (ایستگاه تحقیقاتی شهرستان آستانه اشرفیه)، نشان میدهد. غذا با ۳۹٪ و نیروی انسانی با ۱۵٪ بترتیب بیشترین سهم را در بر می گیرند.

نمودار ۳۱-متوسط سهم هزینه های عملیاتی تولید در استخرهای مورد بررسی در شمال کشور

نمودار ۳۲-سهم عوامل مختلف هزینه های عملیاتی تولید را در استخرهای مورد بررسی در پژوهشکده آبی پروری آب-های جنوب در استان خوزستان (اهواز)، نشان میدهد. غذا با ۳۸٪ و نیروی انسانی با ۱۳٪. بترتیب بیشترین سهم را در بر می گیرند.

نمودار ۳۲-متوسط سهم هزینه های عملیاتی تولید در استخرهای مورد بررسی در جنوب کشور

بحث و نتیجه گیری:

امروزه بسیاری از گونه های ماهیان در دنیا پرورش داده می شوند. در حقیقت پرورش ماهیان گرم آبی تنوع گونه ای قابل ملاحظه بوده و انواع خانواده های ماهیان متعلق به مناطق گرمسیری را در بر می گیرد. بیشترین سهم به خانواده کپور ماهیان (در آب های شیرین) و سپس سیپلاید (در آب های شیرین - لب شور و شور) و ماهیان خاویاری و کفال ماهیان تعلق دارد. کپور ماهیان یکی از محصولات شیلاتی است که تولید آن در کشور ما سابقه طولانی دارد. تولید ماهیان گرمابی به عنوان مصرف داخلی و بالا بردن درصد پروتئین روزانه مصرفی در سبد خانوار باعث شد که افزایش سطح زیر کشت

این محصول گسترش یابد. عامل اصلی گسترش سطح زیرکشت این محصول را می توان ارزان بودن آن و قابلیت جایگزینی آن به جای انواع گوشت های دیگر برای خانواده های کم درآمد و همچنین اشتغال زائی کیفی و بالا بردن سطح زندگی آنان در مناطق محروم اشاره کرد. میزان تولید ماهیان گرمابی کشور در سال ۱۳۸۸ حدود ۱۲۰۰۰۰ تن بوده است. که سهم منابع آبی ۳۰ هزار تن بوده و الباقی به مزارع و آب بندانها اختصاص دارند(گزارش عملکرد سازمان شیلات ۱۳۸۸).

شناسایی، انتخاب و معرفی گونه های ماهیان گرمابی سازگار و با عملکرد کمی و کیفی بیشتر، نسبت به گونه های تجاری موجود، به منظور انتخاب بهترین گزینه کشت تلفیقی و تنوع بخشی به سبد مصرف آبریان کشور، از اهداف توسعه در بخش اصلاح گونه های ماهیان گرمابی می باشد.

کپور ماهیان همواره از بیشترین سهم در تولید ماهیان پرورشی در آب شیرین برخوردار بوده و چهار گونه کپور نقره ای - کپور علفخوار - کپور معمولی و کپور سرگنده در بین کپور ماهیان پرورشی همواره، صدرنشین بوده اند. کپور علفخوار با بالاترین نرخ رشد در بین گونه های ماهیان صدرنشین از سال ۱۹۹۱ داشته و جای کپور معمولی در مکان دوم تولید قرار گرفته است. بخش اعظم کپور ماهیان پرورشی در قاره آسیا تولید می شود و در سال ۲۰۰۶، کشورهای چین و هند به ترتیب بیشترین سهم از کل تولید جهانی کپور ماهیان پرورشی را در اختیار داشته اند (FAO, 2006). تجربیات بین المللی، تنها چند سال پس از اجرای روشهای کشت تک گونه ای کپور، دریافت که در شرایط اقلیمی ماهیان گرم آبی در کشورها، جمعیتهای کپوری که در استخرها به تنهایی پرورش می یابند، نمی توانند غذاهای طبیعی موجود در استخر را به خوبی استفاده کنند. همچنین، مشخص شد که ماهیان کپوری که اندازه های متفاوت دارند، از غذاهای طبیعی مختلف استخر استفاده می کنند. این امر، پایه توسعه روش کشت توأم قرار گرفت(Mathew, 1989). در بازار داخلی ایران، یکی از محصولات شیلاتی که همواره شائبه وجود انحصار در بازار آن وجود داشته است، ماهیان گرمابی می باشد. علاوه بر این از شاخص های مهم بازار ماهیان گرمابی در ایران وجود نوسانات قیمت و عدم ثبات در این بازار است که نزدیک به نیمی از این تغییرات قیمت غیرقابل پیش بینی می باشد (به دلیل بازارهای منطقه ای نظیر عراق). عدم توانایی تولیدکنندگان در پیش بینی قیمت بازار مصرف ماهیان گرمابی دارای اثرات ضد رفاهی بالایی است(حسین زاده و همکاران، ۱۳۸۸).

در حال حاضر در ایران چهار گونه پرورشی در اشل اقتصادی مورد بهره برداری قرار می گیرند که عبارتند از سه گونه کپور ماهیان چینی و یک گونه کپور ماهی معمولی که پرورش داده می شود. البته بیوتکنیک تکثیر چند گونه بومی وجود دارد و در مقیاس محدود در بخش اقتصادی پرورش داده می شوند که شامل سیم، سوف و بنی می باشد.

ماهیان گرمابی همانطور که از نامشان پیداست گروهی از ماهیان گرمادوست هستند که در سرمای شدید و تغییرات سریع دما، تحمل زیادی دارند. سوخت و ساز بدن این ماهیان و نیاز غذایی آنها با کاهش درجه حرارت کم میشود و در دمای ۴ درجه سانتیگراد متوقف میگردد. قدرت رشد سریع این ماهیان در دمای بالای ۲۰ درجه سانتیگراد بهتر آشکار میگردد. این ماهیان نسبت به تغییرات میزان املاح داخل آب تحمل بالایی داشته و قادر است در آبهای لب شور و آبهای قلیایی با $pH=9$ نیز زندگی نماید. در ضمن این ماهیان نسبت به نوسانات اکسیژن محلول در آب مقاوم هستند. به همین دلیل میتوان آن را در آبهایی به مقدار ۳-۴ میلی گرم اکسیژن در لیتر براحتی پرورش داد. رشد آنها سریع بوده و برخی تا ۲۰ کیلوگرم و بیشتر در شرایط مساعد میرسند. کپور ماهیان که عمده ترین این ماهیان میباشند از موجودات کفزی داخل آب و زئوپلانکتونهای بزرگ تغذیه میکنند. این گروه قادر هستند از مواد پوسیده گیاهان آبی و دانه های گیاهی نیز تغذیه نمایند. گرچه پرورش ماهیان گرم آبی در دنیا از سابقه نسبتاً طولانی برخوردار است لکن سابقه این موضوع در کشور ایران به پنج دهه ختم می گردد. در طول دودهه اخیر تلاشها در جهت افزایش تنوع گونه ای و سبب مصرف و نیز ارتقاء راندمان تولید در مزارع گرم آبی کشور افزایش یافته لکن همچنان راندمان تولید در واحد سطح در حد انتظار و مطلوب نبوده و برنامه ریزی در خصوص افزایش تولید در واحد سطح همچنان در دستور کار بسیاری از بخشهای اجرایی و تحقیقاتی قرار دارد. بدیهی است راهکار تنوع گونه ای می تواند بعنوان یکی از راهکارهای مؤثر در ارتقاء راندمان تولید محسوب شده که در این رابطه بسیاری از کشورهای دنیا سیاست پرورش چند گونه ای را در دستور کار تولید ماهیان گرم آبی قرار داده اند. در عین حال نقش پرورش توام کپور ماهیان هندی با تولیدی قریب به ۳ میلیون تن در سال در این زمینه غیر قابل انکار بوده به نحوی که در بسیاری از کشور های جها نفعالیت های کشت توام در سطح تولیدی و پژوهشی ادامه دارد. از این میان می توان به گزارشات ارائه شده توسط Vasudevappa و همکاران در سال ۱۹۸۹ در خصوص ترکیب چهارگونه ای کاتلا، روهو، مریگال و فیتوفاگ که منجر به افزایش تولید به میزان ۴ تن در هکتار گردید و نیز گزارش Alem و همکاران در سال ۱۹۹۶ و Mathew در سال ۱۹۸۹ اشاره کرد که تأثیر مثبت ترکیب تلفیقی کپور ماهیان چینی و هندی را در استخرهای خاکی نشان داده اند. به همین منظور و با هدف ایجاد تنوع گونه

ای و ارتقای راندمان تولید و افزایش درآمد پرورش دهندگان کپور ماهیان پرورشی در کشور طرح بررسی امکان سازگار کپور ماهیان هندی در شرایط اقلیمی ایران تدوین گردید. در این راستا مجموعه ای از فعالیت ها در قالب برنامه های کوتاه مدت و میان مدت در نظر گرفته شد که موضوع امکان سازگاری سه گونه کاتلا، روهو و مریگال در گام اول در دو حوزه اقلیمی شمال (گیلان) و جنوب کشور (خوزستان) مد نظر قرار گرفت. در عین حال موضوع تکثیر و بومی سازی تکنولوژی تکثیر سه گونه از دیگر اهداف کوتاه مدت طرح میباشد که در اینجا فقط به نتایج حاصل از امکان سازگاری ماهی های کاتلا، روهو و مریگال به شرایط اقلیمی شمال کشور اکتفا شده است. لہذا در برنامه های میان مدت موضوع دستیابی به مناسب ترین تراکم و تنوع گونه ای از کپور ماهیان هندی و چینی و معمولی در دستور کار قرار دارد.

از آنجایی که واردات بچه ماهیان نارس در شهریور ۱۳۸۷ صورت پذیرفت لذا زمان مناسب رشد و پرورش در استان گیلان در سال اول برای این ماهیان بسیار محدود بود به نحوی که نتایج رشد طولی و وزنی در کپور ماهیان هندی (سه گونه کاتلا روهو و مریگال) در طول ۲ ماه دوره پرورش اولیه در استخرهای ایستگاه تحقیقات پل استانه اشرفیه نشان دهنده سازگاری بچه ماهیان نارس با اقلیم منطقه و شرایط آب و هوایی و در عین حال رشد مطلوب گونه ها در سال اول پرورش بوده (پرورش از بچه ماهی نارس به بچه ماهی انگشت قد) که در شرایط اقلیم استان گیلان (با توجه به اینکه دوره پرورش در استان از ماه اردیبهشت تا مهرماه می باشد) و با در نظر گرفتن زمان رها سازی بچه ماهیان در استخرها که از اواسط شهریور (بدلیل فصل تکثیر کپور ماهیان هندی که در هندوستان از اواخر خرداد تا شهریور ماه ادامه دارد) شروع شده است، رشدی قابل قبول را ارائه می نماید. در طول ۵۷ روز دوره پرورش برای ماهی کاتلا متوسط وزن 16.3 ± 0.8 گرم (از وزن اولیه ۲۷۰ میلی گرم) و برای ماهی روهو 14.5 ± 0.4 گرم (از وزن اولیه ۵۶۴ میلی گرم) و برای ماهی مریگال متوسط وزن 10.3 ± 0.7 گرم (از وزن اولیه ۳۰۷ میلی گرم) بدست آمد. مطالعات انجام شده توسط محققین ایرانی بر روی رشد بچه ماهیان کپور چینی در اقلیم استان گیلان در سال اول نشان دهنده وجود رشد مشابه در بچه ماهیان نارس یک تابستانه می باشد. بطوری که در پروژه بررسی بچه ماهیان نارس (Fry) و انگشت قد (Fingeling) کپور ماهیان به روش چینی نتایج حاصل از پرورش بچه ماهی های انگشت قد در سال ۱۳۷۲ بر روی ماهی فیتوفاگ نشان دهنده افزایش وزن از ۱ گرم تا ۲۶ گرم و ماهی آمور از ۱ گرم تا ۴۷ گرم و ماهی کپور معمولی از ۱ گرم تا حداکثر ۵۰ گرم در طی ۱۰۱ روز پرورش از ۷۲/۵/۹ تا ۷۲/۸/۲۰ در استخرهای مرکز تکثیر و پرورش شهید

انصاری رشت و استخرهای بخش خصوص می باشد (رضایی خواه نرگسی، ۱۳۷۲). همچنین وزن بچه ماهیان انگشت قد یک تابستانه از مرحله بچه ماهی نارس در طی مدت ۴ ماه بین ۱۰ تا ۴۰ گرم و طول ۸ تا ۱۲ سانتی متر گزارش شده است (شکوریان و همکاران، ۱۳۷۷). در عین حال افزایش وزن انفرادی بچه ماهیان کپورچینی در سال اول پرورش از ۳۰۰ تا ۵۰۰ میلی گرم به متوسط وزن ۳۰-۲۵ گرم (برای انواع کپورماهیان چینی (نظیر فیتوفاگ و آمور) و کپور معمولی گزارشی شده است (فرید پاک، ۱۳۶۵).

همچنین حسین زاده و همکاران در سال ۱۳۸۶ نسبت به پرورش انواع بچه ماهیان نارس کپور ماهیان هندی در شرایط آب و هوایی استان گیلان و خوزستان اقدام که نتایج بدست آمده در طی ۳ ماه دوره رشد در جنوب و ۲ ماه دوره رشد در شمال کشور حاکی از رشد مناسب این گونه ها بوده بطوری که در سال اول (۱۳۸۶) در استان خوزستان، طی مدت ۳ ماه (۹۰ روز) از تاریخ ۱۷/۵/۸۶ الی ۱۷/۸/۸۶ طول کل ماهی کاتلا از میانگین ۲۹ میلی متر به میانگین ۲۲۹ میلی متر رسید. طول کل ماهی روهو از میانگین ۴۰ میلی متر به میانگین ۱۸۶ میلی متر و طول کل ماهی مریگال از میانگین ۳۴ میلی متر به میانگین ۱۳۸ میلی متر رسید. در عین حال در خصوص وزن ماهیان در طی ۹۰ روز نگهداری در سال ۱۳۸۶ نتایج حاکی از افزایش رشد وزنی از میانگین ۲۳۰ میلی گرم به میانگین ۱۸۳ گرم در ماهی کاتلا و از ۵۶۰ میلی گرم به میانگین ۷۲ گرم در ماهی روهو و نیز از میانگین ۳۱۰ میلی گرم به میانگین وزن ۲۴ گرم در ماهی مریگال رسید (Hosseinzadeh, 2008). با این وجود به نظر می رسد رشد کپورماهیان هندی در مقایسه با کپورماهیان چینی در شرایط اقلیمی شمال کشور دارای تشابهاتی بوده لکن محدودیت دوره پرورش در استان های شمالی ۱۵۰ تا ۲۰۰ روز عامل قابل ملاحظه ای در توسعه فعالیتهای پرورش ماهی در این استانها می باشد. بدیهی است شرایط اقلیمی در استان خوزستان و سایر استانهای گرمسیری می تواند در بهبود روند رشد بچه ماهیان انگشت قد مؤثر باشد.

در عین حال در سال ۱۳۸۶ در استان گیلان نیز نتایج حاکی از افزایش رشد وزنی از میانگین ۲۳۰ میلی گرم به میانگین ۱۶۸ گرم در ماهی کاتلا و از ۵۶۰ میلی گرم به میانگین ۴۳ گرم در ماهی روهو و نیز از میانگین ۳۱۰ میلی گرم به میانگین وزن ۲۳ گرم در ماهی مریگال رسید (حسین زاده و همکاران ۱۳۸۶). نتایج حاصل از پژوهش اخیر نیز حاکی از توان بالقوه مناطق اقلیمی شمال کشور در امکان سازگاری و رشد بچه ماهیان در این منطقه می باشد. بویژه در این پژوهش نسبت به زمستان گذرانی بچه ماهیان در شرایط سخت زمستانی با استفاده از آب چاه با درجه حرارت ۱۳-۱۴ درجه سانتی گراد اقدام گردید و بازماندگی صددرصد بچه ماهیان حاکی از قابلیت نگهداری آنان در زمستان با استفاده

از آب چاه بعنوان راهکار تداوم نگهداری بچه ماهیان حاصل از تکثیر در آینده می باشد. در عین حال نتایج رشد در سال دوم پرورش نیز حاکی از سرعت رشد نسبتاً مناسب در گونه روهو و کاتلا بود لکن هر سه گونه قابلیت تطابق با شرایط اقلیمی شمال کشور را نشان دادند بطوری که گونه های روهو، مریگال و کاتلا به ترتیب از وزن متوسط ۱۴ تا ۱۰ و ۱۶ گرم اولیه به وزن نهایی ۶۵۶ گرم و ۴۰۶ و ۷۱۸ گرم رسیده که این روند در طی دوره ۲۴۰ روزه اتفاق افتاده است. فرید پاک در سال ۱۳۶۵ به افزایش وزن تا حد ۱ کیلوگرم برای بچه ماهیان انواع کپورچینی (فیتوفاگ و آمور) و کپور معمولی (از وزن اولیه ۲۵ تا ۳۰ گرم) در سال دوم پرورش اشاره داشته است. در عین حال افزایش وزن ماهی کپور سرکنده از وزن اولیه ۲/۱ گرم به وزن ۹۳۵ گرم در طی ۱۸۰ روز و نیز افزایش وزن ماهی فیتوفاگ از وزن اولیه ۱۶/۷ گرم به وزن ۹۳۵ گرم در سال دوم (پرور بند) در شرایط استان گیلان گزارش شده است (دانش خوش اصل، ۱۳۷۵) گرچه کپور ماهیان چینی نیز در دهه ۱۳۴۰ به کشور وارد گشته و در طی این مدت چندین بار با ورود مولدین جدید تقویت گشته اند لکن به استناد نمودار تغییرات درجه حرارت، تغذیه و رشد بسیار خوب ماهی های کپور چینی در ابتدای خرداد ماه تا انتهای مرداد بوده و رشد و تغذیه خوب از اوایل شهریور تا اوایل مهرماه و رشد و تغذیه متوسط از اوایل مهرماه تا اواخر آبان ماه و رشد و تغذیه ضعیف در طی ماه های آذر و دی اتفاق می افتد (فرید پاک، ۱۳۶۵). به این ترتیب کپور ماهیان هندی از نظر رشد قابلیت رقابت با کپور ماهیان چینی را داشته (گرچه در حد پایین تری نسبت به رشد کپور ماهیان چینی قرار دارند) لکن مطالعات بیشتر به منظور مقایسه اقتصاد تولید مورد نیاز است. در عین حال باید اذعان نمود که بدلیل تغییر در شرایط اقلیمی این گونه ها و اساساً دمای سردتر محیط و آب نسبت به شرایط اقلیمی در کشور هندوستان رشد گونه ها از سرعت و شتاب کمتری برخوردار بوده لکن بنظر می رسد با گذشت زمان و انجام عملیات تکثیر در طی چند نسل در شرایط استان گیلان و در عین حال انتقال برخی از پیش مولدین و بچه ماهیان انگشت قد کپور ماهیان به اقلیم استان خوزستان در آینده افزایش رشد بسیار سریعتر از نتایج حاصل از این تحقیق اتفاق افتد. گزارش Ranjan Rout در سال ۲۰۰۵ نیز حاکی از رشد بچه ماهیان نارس از وزن اولیه ۴۵۰ میلی گرم (۵۸۰ میلی گرم برای کاتلا، ۳۴۰ میلی گرم برای روهو و ۴۳۰ میلی گرم برای مریگال) در طی مدت ۶۰ روز در شرایط اقلیم کشور هندوستان (دمای متوسط ۲۶ درجه سانتی گراد، pH متوسط ۷/۵ و اکسیژن ۳/۴ میلی گرم بر لیتر) به بچه ماهیان انگشت قد با وزن متوسط ۹/۶ گرم (۱۱/۱ گرم برای کاتلا، ۶/۸ گرم برای روهو و ۱۰/۹ گرم برای مریگال) می باشد.

نتایج حاصل از این تحقیق در استان خوزستان نیز نشان داد بچه ماهیان نوس رو هو در مقایسه با کاتلا و مریگال رشد بیشتری داشته و اختلاف معنی داری را نشان دادند ($P < 0.01$). بیشترین رشد بچه ماهیان در طول دوره پرورش از شهریورماه تا آبان ماه که دما از ۳۰-۲۰ درجه سانتی گراد در نوسان بود، مشاهده شد، با کاهش دما در آذرماه (۱۵/۴) درجه سانتی گراد) توقف رشد این گونه ها تا اسفندماه (۱۹/۴) درجه سانتی گراد) مشاهده گردید. Hoar در سال ۱۹۴۳ با پرورش بچه ماهی نوس کپور هندی بامیانگین طول ۳۱-۲۳ میلی متر و میانگین وزن ۰/۳-۰/۱۵ گرم و با نسبت کاتلا:۳: رو هو ۴: مریگال ۱ و کپور کالباسو ۲ عدد در ۴ استخر مشاهده نمود، میزان رشد طولی کاتلا ۱۵/۶-۱۱/۲۵ سانتی متر، رو هو ۱۳/۷۵-۱۰ سانتی متر و مریگال ۸/۷۵ سانتی متر بود. و بیشترین رشد در بچه ماهیان کاتلا و درصد بازماندگی نیز ۸۰-۷۲ درصد گزارش شد. در حالیکه در تحقیق انجام شده در استان خوزستان بیشترین رشد در بچه ماهی نوس رو هو مشاهده شد و با تحقیقات Hora مغایرت دارد. به نظر می رسد دلیل این مغایرت تراکم بالای کاتلا نسبت به گونه های دیگر باشد، از کل بچه ماهیان رهاسازی شده ۴۶/۷ درصد به گونه کاتلا تعلق داشت در حالیکه رو هو ۳۵ درصد و مریگال ۱۸/۳ درصد بود. میانگین تغییرات طول و وزن در ماه شهریور، مهر و آبان نسبت به ماههای بررسی شده بالا بود و در ماههای آذر، دی، بهمن و اسفند، میانگین وزن، و طول کل تغییرات محسوسی را نشان نداد که علت اصلی را میتوان در کاهش دما دانست که در این ماهها به حداقل می رسند. بهترین دما برای رشد و بقای بچه ماهی کپور هندی ۵/۲۶ درجه گزارش شده است (Jagannadhan, 1947). و چنین دمایی در طی بررسی در ماه شهریور و مهر ثبت گردید و در این ماهها بیشترین رشد مشاهده که تایید کننده نتایج بالا بود. Salim و Kausar در سال ۲۰۰۶ با مطالعه اثر دما روی عملکرد رشد و ضریب تبدیل غذا در بچه ماهی رو هو نشان دادند که بهترین دما برای این گونه ۲۶-می باشد (Kausar and Salim, 2006). بالا رفتن دما فعالیت آنزیم های گوارشی را افزایش می دهد که این عمل ممکن است هضم مواد غذایی را سرعت ببخشد (Shcherbina and Kazlaukene, 1971). Hagle در سال ۱۹۸۵ بهترین رشد گونه گربه ماهی را در محدوده ۲۸ تا ۲۵ معرفی نمود که دما ۲۷ درجه بهترین دما ثبت شده است. افزایش رشد در گونه رو هو از دما ۱۹ درجه شروع می شود و در دمای ۱۴/۸ به پایین متوقف میشود (Khan et al., 2004). به هر ترتیب، بهترین محدوده دمایی برای رشد گونه کپور ماهیان هندی ۳۰-۲۵ درجه سانتی گراد می باشد (Kausar and Salim, 2006)، که در ماههای گرم سال دمای آب به این حد می رسد و نتایج نیز تایید کننده این امر است. Osborne and Riddle در سال ۱۹۹۹ مشاهده کردند کارایی غذا در دمای بالا نسبت به دمای پایین در

محدوده ۲۷-۱۷ درجه سانتی گراد بالاتر است. بچه ماهی کپور هندی محدوده دمایی ۳۷/۵-۱۸ درجه را تحمل می کند و دردمای زیر ۱۶/۷ درجه و بالای ۳۹/۵ درجه تلف می شوند (Mukherjee et al., 1946). در حالیکه در ماه دی، بهمن و اسفند میانگین دمایی کمتر از ۱۶ درجه مشاهده شد همچنین در ماه دی و بهمن دما به ۷/۵ درجه سانتی گراد و ماه شهریور به ۳۳ درجه سانتی گراد رسید و میزان بازماندگی در انتهای دوره ۹۵/۷۱-۸۰/۶ درصد در ۳ استخر مشاهده شد که باتحقیقات Mukherjee و همکاران در سال ۱۹۴۶ مغایرت دارد. و نشان دهنده این موضوع است که دامنه تحمل کپور ماهیان در استان خوزستان از نظر دمایی با مشکلی مواجه نیست در پرورش بچه ماهی انگشت قد حدود ۳۰ درصد مریگال، ۴۰ درصد روهو و ۳۰ درصد کاتلا می باشد که غذایی و باروری در استخرها مشابه فاز نوزادگاهی مطابق با تراکم پرورش و تولید طبیعی و درصد بازماندگی از ۷۰-۶۰ درصد در نوسان است مریگال درصد بازماندگی بیشتری نسبت به کاتلا و روهو دارد (www. FAO. com).

از شهریور تا آبان زمانیکه محدوده دمایی ۲۹/۷۴-۲۰/۱۲ بود افزایش وزن و طول در ماهیان در هر ۳ گونه مشاهده شد و پس از آن از آذر تا اسفند که محدوده دما بین ۱۹/۴-۱۵/۴ درجه سانتی گراد بود تغییراتی در وزن و طول بچه ماهیان مشاهده نشد. در بین این گونه ها، کاتلا در ماه اسفند افزایش وزن و طول را نشان داد. بالاترین میزان رشد پس از ۳ ماه در بچه ماهی نوس کاتلا، روهو و مریگال به ترتیب ۱۵/۶-۱۱/۲۵، ۱۳/۷-۱۰/۷۵ و ۸/۷۵ سانتی متر در استخر گزارش داده شد (Hora, 1943).

مقایسه این نتایج با نتایج حاصله از پرورش کپور ماهیان هندی در سال دوم در شرایط اقلیمی استان گیلان (۶ ماه دوره پرورش) حاکی از روند رشد مناسب گونه های روهو و مریگال در سال دوم پرورش می باشد (Hosseinzadeh et al. 2010). در عین حال گزارشات دیگر مبنی بر رشد مضاعف کپور ماهیان هندی تا وزن ۳-۲ کیلوگرم در سال دوم پرورش ارائه شده است (Jhingran and Pullin, 1985).

Chakrabarty و همکاران در سال ۱۹۷۹ با رها سازی کپور ماهیان هندی در استخرهای ۰/۱۷ هکتاری در طی مدت یکسال موفق به تولید کاتلا با وزن ۸۴۲-۷۱۹ گرم (وزن اولیه ۱۵۹ گرم) روهو با وزن ۶۴۱-۷۲۳ گرم (وزن اولیه ۳۵ گرم) و مریگال با وزن ۶۱۰-۵۴۴ گرم (وزن اولیه ۳۶ گرم) شدند.

روابط رشد وزنی شامل نرخ رشد روزانه و ضریب رشد ویژه نیز در ماهیان کاتلا و روهو و مریگال نشان دهنده قابلیت تطابق و رشد هر سه گونه در منطقه شمال کشور می باشد (King, 1997). بر اساس نتایج بدست آمده در این تحقیق

ماهی روہو در فاصله ماه های اردیبهشت تا تیر افزایش وزنی معادل 20.85 ± 5.25 و باروند کاهشی در آبان و آذر به 0.02 ± -0.04 رسیده است. در خصوص گونه مریگال در فاصله ماه های اردیبهشت تا تیر افزایش وزنی معادل 6.68 ± 2.99 و باروند کاهشی در آبان و آذر به 0.11 ± -0.07 و در مورد کاتلا در فاصله ماه های اردیبهشت تا تیر افزایش وزنی معادل 22.70 ± 9.38 و باروند کاهشی در آبان و آذر به 0.03 ± -0.06 رسید (جدول ۸). همچنین ضریب رشد ویژه در ماهی روہو مریگال و کاتلا در ماههای اردیبهشت تا تیر به ترتیب معادل 0.34 ± 4.51 ، 3.91 ± 2.24 و 6.02 ± 3.02 و در ماه های آبان و آذر به ترتیب معادل 0.03 ± -0.09 ، 0.26 ± -0.17 و 0.13 ± -0.07 محاسبه شد (جدول ۹). Sarkar و همکاران نیز در سال ۱۹۹۹ در خصوص رشد کپور ماهیان هندی در استخر های پرورشی به رشد نسبتا کند این ماهیان نسبت به کپور ماهیان چینی اضمحلال داشته و در عین حال بر کشت توام این گونه ها تاکید نمودند. علیرغم رشد قابل توجه کپور ماهیان چینی در ایران تلاقی بین گونه ای در میان کپور ماهیان چینی بعنوان یکی از دلایل کاهش عملکرد مزارع پرورشی از یک سو و تغییر در خصوصیات مورفولوژیک گونه ها از سوی دیگر بوده است. یکی از دلایل انتخاب گونه ای در این پژوهش نیز عدم امکان تلاقی کپور ماهیان چینی و هندی بود. گزارشات حاکی از عدم هیبریداسیون بین انواع کپور ماهیان هندی و کپور ماهیان چینی می باشد (Zhang and Reddy, 1990).

تغییرات پارامترهای محیطی بویژه در استان گیلان تاثیر انکار ناپذیر در رشد گونه ها داشته بطوری که درجه حرارت آب در طی ماه های تیر، مرداد و شهریور بین ۲۵ تا ۲۸ درجه سانتیگراد متغیر بوده و بهترین شرایط دمایی را برای رشد هر سه گونه فراهم آورده است. در عین حال تغییرات pH و اکسیژن در محدوده تعریف شده برای پرورش کپور ماهیان هندی قرار داشته و حتی نوسانات اکسیژن در طی دوره پرورش در میانگین ۵ میلی گرم در لیتر بوده که حداقل ۳ میلی گرم در لیتر مورد نیاز می باشد. محدود قابل تحمل pH بین ۷/۳-۸/۵ تعریف شده است (Jhingran and Pullin, 1985, Sen and Chatterjee, 1978). مطالعات انجام پذیرفته در خصوص کاربولوجی ماهی روہو و مریگال نشان دهنده وجود $n=50$ در این گونه ها بوده که با سایر منابع مطابقت دارد و نشان دهنده عدم وجود پلی پلوئیدی در این ماهیان است (Kalbassi *et al.*, 2005).

در پرورش ماهی، کیفیت آب به این صورت تعریف شده است: مطلوبیت آب برای بقا و رشد ماهی و معمولاً این مطلوبیت تحت تاثیر چند متغیر است حال تامین کیفیت و کمیت مناسب آب یکی از الزامات اولیه برای انتخاب مکان و

برای مدیریت تولید آبی پروری می باشد. بعلاوه اینکه ماهی بطور کامل وابسته به سطوح بالائی آب برای تنفس، تغذیه، رشد، دفع مواد زائد، نگهداری تعادل نمک موجود در بدن، و تولید مثل می باشد پس دانستن ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی آب در موفقیت آبی پروری نقشی بسیار حیاتی دارد. برای رسیدن به میزان رشد مطلوب، آب، موفقیت یا شکست یک پروژه آبی پروری را تعیین می کند (رومیانی، ۱۳۸۵). همراه با توسعه آبی پروری در اوایل دهه ۱۹۳۰ مطالعات مخازن آبی بابررسی پلانکتونها، بنتوزها و ماهیان شروع و هدف از آن افزایش تولیدات ماهی بوده است (Wickliff and Roac, 1937) که این امر وابستگی تام به تولیدات اولیه (فیتوپلانکتونها) و تولیدات ثانویه (زئوپلانکتونها) دارد (Bennett, 1976).

فیتوپلانکتونها گیاهانی میکروسکوپی و فاقد قدرت شنا بوده و به عنوان تولیدکنندگان اولیه در اکوسیستمهای آبی از اهمیت خاصی برخوردارند. زئوپلانکتونها بعد از فیتوپلانکتونها قرار داشته که خود توسط گروه بعدی زنجیره غذایی مورد مصرف قرار گرفته و غذای آغازین بیشتر بچه ماهیان هستند، چنانچه بسیاری از لاروهای ماهیان از روتیفر تغذیه می کنند. (Watanabe, 1993).

Awals در سال ۱۹۹۱ بیان داشت که روتیفرها بخصوص *Brachionus calyciflorus* غذای مناسبی برای تغذیه لارو ماهیان آب شیرین به عنوان غذای آغازین میباشد، وی همچنین بیان داشت که میزان بقا و رشد لارو بچه ماهی صوف هنگامی که از این روتیفر تغذیه می کند بسیار بالاست. اهمیت روتیفرها در تغذیه لارو ماهیان از نظر میزان پروتئین و انرژی بخصوص اسیدهای چرب نوع امگا، سه قابل توجه است. رژیم غذایی و محل تغذیه ماهیان پرورشی در استخرها با هم فرق داشته، ماهی کپور معمولی و مریگال در کف بستر به جستجوی غذا پرداخته و از موجودات کفزی مانند حلزونها، کرمها، لارو حشرات و نظایر آن تغذیه می نمایند. ماهی آمور و تاحدی ماهی روها از گیاهان کناره های استخر و یا علوفه هایی که توسط پرورش دهنده در سطح آب ریخته می شود، تغذیه می کنند. ماهی کاتلا، کپور نقره ای و کپور سرگنده در لایه های میانی آب به سر برده و به ترتیب از فیتوپلانکتونها و زئوپلانکتونها تغذیه می کنند. در شرایطی که مواد غذایی اختصاصی هر یک از ماهیان پرورشی در دسترس نباشد، ماهیان از مواد غذایی دیگر و یا غذاهای دستی استفاده می نمایند. تشکیل مواد غذایی در اکوسیستم های آبی به کمک جریانهای بیولوژیک پیچیده صورت می گیرد. مواد معدنی محلول در آب توسط تولیدکنندگان اولیه جذب شده و با استفاده از تثبیت بیوشیمیایی انرژی تابشی، در پیکره آنها به مواد آلی غیر محلول (تکه ای) تبدیل می شود. بنابراین می توان اظهار داشت که جلبکها در واقع نقش کارگاه

ساخت مواد را بازی می کنند به طوری که قادرند مواد غذایی غیر آلی را در کارگاه خود به مواد آلی حاوی انرژی تبدیل نمایند و به همین علت به آنها تروف یا خود غذا می گویند .

قسمتی از مواد آلی تولید شده بعنوان غذا توسط مصرف کنندگان مورد استفاده قرار می گیرد. این ارگانیزم ها انرژی مورد نیاز خود را از تغییر شکل مواد آلی (اغلب موجودات زنده) بدست می آورند و درست به این علت به آنها تروف یا دگر غذایی گویند. بخش دیگری از مواد آلی ساخته شده در بدن جلبکها به صورت مواد آلی محلول به خارج از بدن آنها دفع می شود. کپور ماهیان هندی در چند دهه گذشته بمنظور امکان سازگاری و تعیین الگوی کشت به کشورهای مختلفی نظیر ماداگاسکار ، زیمبawe ، موریتانی ، مالزی ، فیلیپین ، تایلند و ویتنام انتقال یافته اند (Jhingran and Pullin, 1985) این ماهیان از انواع ماهیان گرم آبی محسوب شده که بعد از کپور ماهیان چینی در دنیا مقام دوم را از نظر تولید بخود اختصاص داده اند. سه گونه مهم از آنها بنامهای کاتلا ، روهو و ریکال هستند ، که در این بین گونه روهو بیشترین میزان تولید را بخود اختصاص داده است . این ماهی گونه ای بنتوپلاژیک بوده و قادر به زیست در آبهای شیرین و لب شور بوده واز دیتریتها ، گیاهان آبی و برخی از بی مهرگان تغذیه میکند. گزارشات متعددی در مورد تاثیر مثبت ترکیب تلفیقی از کپور ماهیان هندی و چینی در استخرهای خاکی موجود است (Alam *etal.*, 1996) ، (Mathew, 1989) و (Sinha *etal.*, 1973). با توجه به اینکه در حال حاضر میزان تولید در واحد سطح کپور ماهیان چینی در کشور حدود ۳/۵ تن در هکتار میباشد (گزارش عملکرد تولید ، ۱۳۸۴) که تنها با پرورش کپور ماهیان چینی بدست میاید. حشرات آبی علاوه بر زیست در محیطهای آبی برخی از مراحل زیستی خود یا تکاملشان بصورت نمف یا شفیرگی و لارو در آب بسر میبرند بعضی دیگر تمام مراحل زیست را در محیط آبی سپری می کنند و طیف وسیعی از آنها پراکنش گسترده ای در این محیطها دارند. تغذیه آنها از دیتریتوس ، گیاهان آبی سبز ، مواد آلی پوسیده ، خزها ، جلبکها و برخی از آنها شکارچی هستند.

خانواده شیرونومیده Chironomidea با ۲۶ جنس و ۴۰۰ گونه که بیشتر آنها در مرحله لاروی قابل تشخیص نیستند به دلیل تنوع آنها از غذاهای خوب برای اکثر آبزیان محسوب می شوند. *Limnae sp* حلزون راست گرد صدف دور محوری پیچ خورده و طولش بیشتر از عرض و فاقد سرپوش ، طول متوسط این گونه بیشتر از گونه قبلی است. در واقع همه

گونه ها به استثنای حلزونها تا حدود زیادی مورد تغذیه کپور معمولی بصورت عمدۀ است ولی درخصوص کپور هندی شواهدی دال بر تغذیه این کفزیان موجود نیست .

درخصوص نتایج دوره اصلی پرورار بندی در پرورش توام ماهیان میزان تولید، نقش اساسی رادر معرفی یک گونه جدید به سیستم پرورش به عهده دارد، با توجه به اینکه در تیمارهای آزمایشی از میزان تراکم کپور ماهیان مرسوم کاسته شده و کپور ماهیان هندی جایگزین آنها شده (۳۰، ۵۰ و ۷۰ درصد) نتایج حاصله نشان داد در مجموع در همه تیمارها میزان تولید از میزان متوسط استان (۳۲۰۰ کیلو گرم در هکتار، شیلات خوزستان ۱۳۸۹) و از تحقیقات مشابه در استان گیلان (حسین زاده و همکاران ۱۳۸۹) بالاتر بوده است. در آنالیز واریانس تفاوت معنی داری بین تیمارهای جایگزینی هندی و تیمار شاهد وجود نداشت، یعنی استفاده از هر یک از تیمارهای جایگزینی کپور هندی در مقایسه با شاهد نه تنها باعث کاهش تولید نگردیده بلکه می تواند باعث افزایش تولید هم گردد. (تیمار ۵۰ درصد جایگزینی) همچنین میزان تولید با گزارشات ارائه شده توسط Vasudevappa و همکاران در سال ۱۹۸۹ در خصوص ترکیب چهار گونه ای کاتلا، روهو، مریگال و فیتوفاگک که منجر به افزایش تولید به میزان ۴ تن در هکتار گردید و نیز گزارش Alem و همکاران در سال ۱۹۹۶ و Mathew در سال ۱۹۸۹ اشاره کرد که تأثیر مثبت ترکیب تلفیقی کپور ماهیان چینی و هندی را در استخرهای حاکی نشان داده اند و میزان تولید مرسوم در هندوستان که با استفاده از غذاهای تجاری به ۴-۵ تن در هکتار در سال می رسد. (FAO,2008) مطابقت دارد. همچنین SUMAIRA ABBAS در سال ۲۰۱۰ با آزمایش انواع کودها باغذای دستی مکمل در پرورش توام کپور معمولی با کاتلا و روهو حداکثر تولید ۲۹۹۷ کیلو گرم در هکتار را تولید کرد که از تولید نهائی در تیمارهای آزمایشی این پروژه کمتر می باشد.

وزن نهائی ماهیان و رسیدن به اندازه بازاری از مهمترین فاکتورهای موثر در توسعه پرورش یک گونه می باشد. و می تواند بر قیمت بازاری ماهی و ارزش اقتصادی تولید تأثیر زیادی داشته باشد. میانگین وزن نهائی ماهی روهو در ۳ تیمار آزمایشی به ترتیب ۱۱۳۶، ۱۱۲۹ و ۱۰۵۴ گرم بوده و اختلاف معنی داری بین آنها وجود ندارد. به نظر می رسد دلیل این همسانی این است که این ماهی عمدتاً از غذای دستی استفاده نموده و محدودیتی در زمینه دسترسی به غذا نداشته، هر چند در تیمار ۳۰ درصد بدلیل تراکم کمتر از رشد بالاتری برخوردار بوده است. همچنین در یکی از استخرها

(استخر A8) (بامیانگین وزن نهائی ۱۲۹۳ گرمی و حداکثر وزن یک عدد ماهی، ۱۹۰۶ گرمی روھو مواجه می شویم که نشان دهنده پتانسیل بالای رشد این ماهی در شرایط پرورشی استان خوزستان است.

همچنین میانگین وزن نهائی ماهیان کاتلا و مریگال در ۳ تیمار آزمایشی به ترتیب ۷۲۶، ۹۰۲، ۸۳۹ و ۷۷۳

گرم بوده و اختلاف معنی داری بین آنها وجود ندارد. همچنین در بعضی از استخرها با میانگین وزن

نهائی کاتلا و مریگال به ترتیب ۱۰۸۹ و ۱۰۳۹ گرم و حداکثر وزن یک عدد ماهی ۱۲۲۴ گرمی کاتلا و ۱۳۳۴ گرمی

مریگال مواجه می شویم که نشان دهنده پتانسیل بالای رشد این گونه ها و رسیدن به وزن بازاری در شرایط پرورشی

استان خوزستان است. Chakrabarty و همکاران در سال ۱۹۷۹ با رها سازی کپور ماهیان هندی در استخرهای ۰/۱۷

هکتاری در طی مدت یکسال موفق به تولید کاتلا با وزن ۸۴۲-۷۱۹ گرم (وزن اولیه ۱۵۹ گرم) روھو با وزن ۶۴۱-۷۲۳

گرم (وزن اولیه ۳۵ گرم) و مریگال با وزن ۶۱۰-۵۴۴ گرم (وزن اولیه ۳۶ گرم) شدند که در بعضی از گونه ها از وزن

بدست آمده در این پروژه کمتر بوده است. Abbas و همکاران در سال ۲۰۱۰ اظهار داشتند که روھو و کاتلا در عرض

یکسال به حداکثر وزن ۱۲۱۵ و ۱۲۵۶/۷ گرم دست یافته اند که در مقایسه با کپور معمولی با ۱۱۱۹ گرم بیشتر بوده است.

Aminur, 2011 و همکاران در کشت توام کاتلا، روھو و مریگال بعد از ۹ ماه پرورش و در تراکم ۷۵۰۰ قطعه در هکتار

(کاتلا ۳۰۰۰ و روھو و مریگال هر کدام ۲۲۵۰ عدد) ماهیان کاتلا و روھو و مریگال به میانگین وزن ۶۳۱، ۵۸۱ و ۴۴۶ گرم

دست یافته اند.

همانگونه که در منحنی های رشد زمانی در استان خوزستان مشاهده می گردد، در آخر دوره رشد ثابت یاکم شده

است که دلیل آن محدودیت های روش نمونه گیری در استخر های خاکی است، در آخر دوره کل جامعه آماری (ماهیان

موجود در استخر) صید، شمارش و وزن گردیده است ولی در طول دوره از روش پره کشی و نمونه گیری استفاده شده

است.

میزان بازماندگی ماهیان، از فاکتورهای اساسی در معرفی گونه های جدید می باشد باز ماندگی کلی ماهیان در همه

تیمارها یکسان بوده و بین ۳ تیمار جایگزینی کپور ماهیان هندی و تیمار شاهد اختلاف معنی داری وجود ندارد ولی

مقایسه میانگین های هر یک از گونه ها صرف نظر از تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی داری را نشان داد که این اختلاف

بین بیگ هد با سایر گونه ها بود ولی تفاوت معنی داری بین ۳ گونه کپور هندی و سایر کپور ماهیان مرسوم (بجز بیگ هد) مشاهده نگردید.

میزان بازماندگی در ماهیان روهو، کاتلا و مریگال به ترتیب ۹۲، ۹۷ و ۸۶ درصد بود که در مقایسه با کپور ماهیان مرسوم در استان مناسب می باشد. همچنین Aminur, و همکاران در سال ۲۰۱۱ در درکشت توام کاتلا، روهو و مریگال بعد از ۹ ماه پرورش میزان بازماندگی سه گونه فوق را به ترتیب ۸۹، ۹۰ و ۸۵ درصد اعلام نمود که داده های این آزمایش مطابقت دارد.

تعداد ماهی ذخیره شده بیگ هد در هر یک از استخرها پائین بوده و تلفات کلی در یکی از استخرها می تواند دلیل معنی دار بودن اختلاف بین بیگ هد با سایر گونه های پرورشی باشد.

متوسط میزان افزایش وزن روزانه در کپور ماهیان هندی کاتلا، روهو و مریگال از کپور ماهیان مرسوم کمتر است هر چند این فاکتور در ماهی روهو (۶ گرم در روز) با فیتوفاگ (۶/۸ گرم در روز) تفاوت معنی داری ندارد، Sarkar و همکاران در سال ۱۹۹۹ رشد نسبتاً کندتر کپور ماهیان هندی نسبت به کپور ماهیان چینی ردر استخرهای پرورشی را اعلام نموده و در عین حال بر کشت توام این گونه ها تاکید نمودند.

میزان افزایش وزن روزانه کپور ماهیان مرسوم در تیمارهای مختلف آزمایشی برای ماهیان فیتوفاگ و کپور معمولی متفاوت بوده و اختلاف معنی داری بین تیمارها وجود دارد. در فیتوفاگ بیشترین افزایش وزن روزانه در تیمار ۷۰ درصد جایگزینی (۸ گرم) مشاهده گردید که با سایر تیمارها تفاوت معنی داری رانشان داد. در ماهیان کپور معمولی این تفاوت مربوط به تیمار شاهد با ۱۰/۱ گرم افزایش وزن روزانه با سایر تیمارها ۱۵/۸ تا ۱۶/۹ گرم افزایش وزن روزانه می باشد که هر دو مورد بدلیل کاهش تراکم ماهیان فوق در تیمارهای جایگزینی که نتیجتاً باعث ایجاد فرصت برای رشد اینگونه ها می گردید، می باشد.

در بین ماهیان هندی بیشترین ضریب رشد ویژه (SGR) مربوط به ماهی کاتلا (۱/۹۲) و کمترین مربوط به ماهی مریگال (۱/۴۵) می باشد که با گزارش FAO, 2008 و همچنین Sarkar و همکاران در سال ۱۹۹۹ مطابقت دارد. Abbas و همکاران (۲۰۱۰) با پرورش توام ۳ گونه کپور معمولی با کاتلا و روهو میزان SGR آنها را به ترتیب .

۱/۰۴۹، ۱/۴۷ و ۱/۷۷ درصد محاسبه نمود و Aminur و همکاران در سال ۲۰۱۱ در درکشت توام کاتلا، روهو و مریگال بعد از ۹ ماه پرورش میزان SGR سه گونه فوق را به ترتیب ۱/۳، ۱/۳۴ و ۱/۲۵ درصد اعلام نمود که با نتایج این پروژه تطابق دارد.

در ۲ گونه فیتوفاگ و کپور معمولی بین ۴ تیمار آزمایشی تفاوت معنی دار می باشد، آزمون دانکن نتایج حاصله بیانگر وجود تفاوت معنی دار بین تیمار شاهد (۱/۷۲ فیتوفاگ و ۲/۱۸ در کپور) با تیمارهای جایگزینی کپور هندی در هر دو گونه فیتوفاگ و کپور معمولی (به ترتیب ۱/۹۷ و ۲/۴۷) در تیمار ۷۰ درصد جایگزین می باشد که به نظر می رسد بدلیل کاهش تراکم ماهیان فوق در تیمارهای جایگزینی که نتیجتاً باعث ایجاد فرصت برای رشد اینگونه ها می گردید، می باشد.

ضریب رشد ویژه (SGR) ماهیان هندی از کپور ماهیان مرسوم کمتر می باشد که با اغلب مطالعات پیشین مطابقت دارد، هر چند Dhawan و kaur در سال ۲۰۰۲ در کشت توام آزمایشی ماهیان کاتلا، روهو، با ۳ گونه کپور حوض، کپور معمولی و کپور علفخوار میزان ضریب رشد ویژه (SGR) روهو را بالاتر و به ترتیب ۰/۹۱، ۱/۱۶، ۱/۰۹، ۰/۷۶ و ۰/۸۴ اعلام نمودند.

ضریب چاقی (Condition Factor) شاخصی برای بررسی روند رشد ماهی و خوب یا بد بودن شرایط پرورش یک گونه است، در آزمایشی توسط بساک کاهکش و همکاران (۱۳۸۵) در پرورش توام ماهی بنی با ماهیان کپور معمولی، آمور، فیتوفاگ و بیگ هد ضریب چاقی حد اکثر گونه های فوق به ترتیب ۱/۷۱، ۲/۶، ۱/۵۴، ۱/۵۴، ۱/۲۲ بدست آمد. مقایسه میزان ضریب چاقی در ماهیان هندی در طول دوره پرورش حاکی از همسان بودن این فاکتور برای ماهی مریگال در طول دوره پرورش و مناسب بودن شرایط برای رشد و تغذیه آن ماهی بوده است. همچنین اختلاف معنی دار ضریب چاقی بین ابتدا (۱/۱۶ روهو و ۱/۲۳ کاتلا) و انتهای دوره (۱/۱۳۹ روهو و ۱/۵۱ کاتلا) نشان دهنده بهبود شرایط پرورش و رشد مناسب ماهی است.

با توجه به اینکه بیشترین سهم هزینه های تولید در هر دو استان به تغذیه ارتباط داشته است، بنابراین مدیریت تغذیه مهمترین عامل در افزایش سود دهی مزرعه محسوب می شود. در هندوستان در سیستم گسترده با سطح تولیدی ۲-۳ تن/

هکتار هزینه تولید در حدود 0.3 kg دلار امریکامی باشد در حالیکه هزینه ها در سیستم نیمه متراکم با هدف تولید ۸-۴ تن / هکتار قریب ۰/۶-۰/۵ دلار امریکامی باشد.

در مجموع به نظر می رسد رشد کپور ماهیان هندی در شرایط اقلیم استان گیلان علیرغم اختلافات درجه حرارت و اقلیم بین کشور هندوستان و شرایط استان از روند قابل قبول برخوردار بوده و امید تسریع در رشد طولی و وزنی این ماهیان در شرایط اقلیم استانهای گرمسیر نظیر خوزستان و حتی بخش هایی از استان گلستان را تقویت می بخشد. با وجود اینکه کپور ماهیان هندی در سال اول پرورش همچنان نسبت به شرایط محیطی حساس هستند امید است در طی چندین سیکل تولید مثلی و تکثیر در مراکز تکثیر و پرورش زمینه آدپتاسیون این گونه ها با شرایط اقلیمی استانهای شمالی کشور که بیش از ۶۰٪ تولیدات ماهیان گرم آبی را به خود اختصاص داده اند محقق شود. در عین حال تکمیل مطالعات و تحقیقات با بررسی های دقیقتر بر روی شاخص های رشد و تغذیه و ضریب مرگ و میر و مقایسه آنها در شرایط اقلیمی استانهای گیلان و خوزستان می تواند راه گشای بسیاری از سؤالات باقیمانده در خصوص ترکیب کشت و زمان مناسب و ... در کشت تلفیقی گونه هاه باشد. لازم به ذکر است که نتایج حاصل از این مطالعه امکان سازگاری و رشد سه گونه کپور ماهیان هندی را با اجرای تمهیداتی مدیریتی نظیر استفاده از استخرهای زمستانی گذرانی و نیز استفاده از بچه ماهیان با وزن بالاتر را در شرایط اقلیم استان گیلان تأیید می نماید.

پیشنهادات:

- ۱- بر اساس نتایج حاصل کونه های کپور ماهیان هندی قابلیت رشد در شرایط آب و هوایی ایران(شمال کشور) را داشته و میتوان براساس پروژه جامع تحقیقاتی نسبت به بررسی نرماتیو های رشد و تکثیر و اقتصاد تولید به صورت مقایسه ای در ترکیب های مختلف گونه ای در دو استان گیلان و خوزستان اقدام نمود.
- ۲- نتایج نشان میدهد که ماهی کاتلا نسبت به سایر ماهیان از تحمل پایین تری نسبت به سرما برخوردار بوده(به دلیل سطح زی بودن) لکن به نظر میرسد اجرای تمهیداتی نظیر استفاده از چاه با دمای ۱۳-۱۴ درجه سانتی گراد(مشابه طرح حاضر) جهت زمستان گذرانی کپور ماهیان هندی می تواند در تسریع تطابق گونه ها به شرایط اقلیمی کشور موثر باشد.

- ۳- با توجه به رشد مناسب در شرایط اقلیم شمال کشور به نظر می رسد انتقال و جابجایی تعدادی از ماهی ها از استان خوزستان در سال آینده منجر به رشد سریعتر و تطابق بیشتر گونه ها خواهد شد.
- ۴- ارائه اعتبارات لازم از سوی سازمان شیلات ایران به مؤسسه تحقیقات جهت تکمیل طرح ماهیان کپور هندی بمنظور بررسی امکان کشت تلفیقی و تعیین تراکم های اقتصادی
- ۵- انجام مطالعات ارزیابی اثرات زیست محیطی بصورت همزمان با اجرای برنامه های پژوهشی در استانهای گیلان و خوزستان .
- ۶- به منظور تسریع در روند بررسی ها و مطابقت با اصول علمی رایج در کشور هندوستان لازم است گروهی از کارشناسان برای کسب تجربیات بیشتر به این کشور اعزام گردند.
- ۷- انجام مطالعات بازار برای کپور ماهیان هندی در حین اجرای پروژه های تکثیر و پرورش در قالب واردات محدود (۱۰۰۰ تن) این گونه ها و ارزیابی کیفیت و بازار پسندی توصیه می گردد.
- ۸- مطابق نتایج بدست آمده در این تحقیق کپور ماهیان هندی توانایی سازگاری، رشدورسیدن به وزن بازاری در شرایط آب و هوایی استان خوزستان را دارند لذا پیشنهاد می شود در انجام مطالعات زیست محیطی (EAI (جهت معرفی گونه های فوق به مزارع پرورشی استان تسریع به عمل آید .
- ۹- نتایج بدست آمده در این پروژه اولین قدم در معرفی گونه های فوق به صنعت آبیزی پروری استان بوده و با توجه به حساسیت های لازم در حفظ ذخیره محدود این گونه ها در کشور اجراء شده است، قطعاً تکرار تجربه فوق در سایر مزارع بدون حساسیت های کار تحقیقاتی می تواند نتایجی بهتری در بر داشته باشد.
- ۱۰- با توجه به تکثیر مصنوعی موفقیت آمیز ۳ گونه فوق توسط نگارنده و همکاران در سالهای ۸۹ و ۹۰ اعتبار لازم جهت تکمیل مطالعات مربوط به تکثیر مصنوعی در قالب پروژه های تحقیقاتی مصوب در اختیار پژوهشگاه آبیزی پروری جنوب کشور قرار گیرد.
- ۱۱- پیشنهاد می شود جهت شناسایی رفتار ماهیان در قالب یک پروژه تحقیقاتی پرورش توام ماهیان بصورت مجزا وبدون کپور ماهیان مرسوم مورد بررسی قرار گیرد.

۱۲- پیشنهاد می شود در قالب یک پروژه تحقیقاتی، پرورش توام کپور ماهیان هندی با کپور ماهیان مرسوم

بصورت تراکم های افزودنی (نه جایگزینی) مورد بررسی قرار گیرد

۱۳- به منظور تسریع در روند بررسی ها و مطابقت با اصول علمی رایج در کشور هندوستان لازم است گروهی از

کارشناسان برای کسب تجربیات بیشتر به این کشور اعزام گردند.

تشکر و قدردانی :

لازم می دانم تا از حمایت ها و مساعدت های ریاست محترم موسسه تحقیقات شیلات ایران ، معاونت محترم تحقیقاتی موسسه و همچنین معاونت محترم پشتیبانی وقت موسسه تشکر و قدر دانی نمایم . همچنین از رؤسای محترم پژوهشکده آبی پروری جنوب و شمال کشور و نیز از تمامی همکاران پژوهشکده های فوق الذکر و بویژه ریاست محترم ایستگاه تحقیقاتی آستانه اشرفیه تشکر می نمایم. از تمامی همکاران این پژوهش اتم از کارشناسان ، همکاران بخش های پشتیبانی و نیز همکاران بخش خدماتی در هر دو پژوهشکده که نهایت تلاش خود را در به ثمر رسیدن این پژوهش داشته اند کمال تشکر را دارم . همکاری ارزشمند سازمان های حفاظت محیط زیست و سازمان دامپزشکی کشور در امر واردات گونه های مربوطه قابل تقدیر بوده و نهایتاً در اجرای طرح پرورش سعی گردید تا اصول مدنظر دو سازمان مذکور رعایت و تا حصول نتایج رشد این گونه ها، از هرگونه جابجایی ممانعت بعمل آید. در مجموع بسیاری از دستگاه ها و مجموعه ها در این امر مشارکت داشته که از جمله می توان به گمرک جمهوری اسلامی ایران، هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران ، شرکت آبریان آسیا، اداره کل محیط زیست استان خوزستان و گیلان، اداره کل دامپزشکی استان گیلان و خوزستان و ... اشاره نمود.

منابع :

احمدی، م و نفیسی ، م . ۱۳۸۰. شناسایی موجودات شاخص بی نهره آبهای جاری. چاپ اول . انتشارات خبیر. صفحات ۲۱-۲۳۰.

اسکونژاد، م . ۱۳۶۸. اقتصاد مهندسی یا ارزیابی اقتصادی پروژه های صنعتی. مؤسسه مطبوعاتی علمی. تهران: ۳۹۵.

اسماعیلی ساری . عباس . ۱۳۷۹ . مبانی مدیریت کیفی آب در آبی پروری . موسسه تحقیقات شیلات ایران ، مدیریت اطلاعات علمی . ص ۱۵۷ .

بانی . ع . ۱۳۷۵ . بررسی ترکیب فیتوپلانکتونی حاصل از انواع کودها در استخرهای پرورش ماهیان گرم آبی . پایان نامه کارشناسی ارشد.

بساک کاهکش ف، نیک پی، م، امیری؛ ف، ۱۳۸۲، تعیین تراکم مناسب ماهی بنی در سیستم چند گونه ای، موسسه تحقیقات

شیلات ایران

حسین زاده صحافی، ه.، رجبی، ن.، طلوعی، م. ح. و سبحانی، م. ۱۳۸۷. شاخصهای رشد بچه ماهی نارس کپور هندی

(*Labeo rohita*) تا مرحله یک ساله در شرایط اقلیمی استان گیلان. پژوهش و سازندگی. شماره ۷۸ بهار ۱۳۸۷. ۱۷۵-

۱۶۷

حسین زاده ه.، مرتضوی س. ع.، معاضدی ج.، ولی پور ح. صیادفر ج.، ۱۳۸۷ گزارش وضعیت رشد و برآورد خسارت تلفات

کپور ماهیان هندی ناشی از سهل انگاری سازمان دام پزشکی، موسسه تحقیقات شیلات ایران

حسین زاده ه.، روحانی م.، معاضدی ج.، مظلومی م.، شرفیان م.، امینی د. ۱۳۸۸، برنامه راهبردی ماهیان گرم آبی، موسسه

تحقیقات شیلات ایران

حسین زاده صحافی، ه.، ۱۳۸۳، مروری بر روند تولید مهمترین گونه های آبزیان پرورشی در سال ۲۰۰۲ ایران و جهان، اداره

کل تولید و پرورش ماهی، معاونت تکثیر و پرورش شیلات.

دانش خوش اصل، ع.، ۱۳۷۵. گزارش نهایی تعیین بهترین نسبت کشت ماهی سیم با کپور چینی، مرکز تحقیقات شیلات استان

گیلان

دفتر طرح و توسعه. ۱۳۸۴. پیش نویس سند برنامه پنجساله چهارم شیلات و آبزیان (۱۳۸۸-۱۳۸۴). شیلات ایران.

تهران: ۱۷۷.

دفتر طرح و توسعه. ۱۳۷۸. برنامه سوم توسعه شیلات، شیلات ایران. تهران: ۳۸.

رضایی خواه نرگسی، م.، ۱۳۷۲، گزارش نهایی پرورش بچه ماهیان نارس و بچه ماهی انگشت قد کپور ماهیان به روش چینی،

مرکز تحقیقات شیلات استان گیلان، ص. ۴۳.

شکوریان و همکاران، ۱۳۷۷، پرورش ماهیان گرم آبی (تکمیلی)، اداره کل آموزش و ترویج، معاونت تکثیر و پرورش.

صالحی؛ ح. ۱۳۸۲. بازاریابی کلید موفقیت آبی پروری. اداره کل آموزش و ترویج معاونت تکثیر و پرورش آبزیان.

شیلات ایران. تهران: ۱۱۵.

طلا، مریم. ۱۳۸۴. بیولوژی کپور ماهیان هندی، آبی پرور، بهار ۸۴ شماره ۱۳ و ۱۴، ص ۱۰-۱۳.

عابدینی، علی. ۱۳۸۴. گزارش نهایی طرح بررسی وضعیت فیزیکی و شیمیایی و بیولوژیکی قنوات و چاههای عمیق استان خراسان (شهرستان بردسکن) با هدف پرورش ماهیان سرد آبی ، وزارت جهاد کشاورزی، موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۶ ص .

فرید پاک، ف. ۱۳۶۵. دستور العمل فنی تکثیر و پرورش ماهیان، معاونت تکثیر و پرورش ماهیان آب شیرین کلباسی، م. سعیدی، س. مصدقی فر، س. کارخانه، آ و حسین زاده، ه. ۲۰۰۵، تایید کروموزمهای کپور ماهیان هندی وارد شده به ایران، هفتمین گردهمایی شیلات هندوستان، ۱۲-۸، نوامبر ۲۰۰۵ بنگلور، هندوستان. گزارش عملکرد تولید. 1388. اداره کل تولید و پرورش ماهی . معاونت تکثیر و پرورش آبزیان. گزارش عملکرد اداره کل تولید و پرورش ماهی، ۱۳۸۳، معاونت تکثیر و پرورش آبزیان شیلات ایران. میر هاشمی نسب ، س. ف. سعیدی و امیدوار، ص. ۱۳۸۴. مبارزه بیولوژیک انگل دیپلوستوموم با استفاده از لای ماهی گزارش نهایی پروژه . انتشارات موسسه تحقیقات شیلات ایران صفحات ۳۲ تا ۳۶.

میگلی نژاد؛ ا. ۱۳۷۹. عوامل موثر بر مصرف آبزیان در شهرهای منتخب غیر ساحلی و چگونگی افزایش مصرف آبزیان با بهره گیری از روش تصمیم سازی دلفی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه صنعتی امیرکبیر تهران. تهران: ۸۵

نوان مقصودی ، م . ۱۳۷۵. بررسی توان تولید رودخانه شمرود سیاهکل گیلان. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد لاهیجان . صفحات ۴۱ تا ۴۰.

نیازی ، لووس ۱۳۶۹ ، حشره شناسی ، انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه مشهد چاپ سعدی ، چاپ اول.

American public helth Association. 1998. Standard Metod for the Examination of Water and Wastewater. USA. 1193 P.

Aminur R., M., Arshad, Nurul Amin A. S. M. 2011, African Journal of Biotechnology Vol. 10 (15), pp. 2999-3008, 11 April, 2011 Available online at <http://www.Academic journals>.

- Awaless, A.1991. Mass Culture and Nutritional quality of The Fresh Water Rotifre
- Bennett, G.W.1967. Management of Artificial Lakes and Ponds.Reinhold publish, p.455
- Biswass S.P. 1993, Manuall of methods in fish biology, South Asian Publishers, PVR.LTD. India, P.157.
- Blakley D.R. Hursa T., 1988, Inland aquaculture development network, Fishing Newse Books, PP. 184
- Boney, A. D. 1989. Phytoplankton. Edward annoid. British Library Cataloguing Carp species to different protein sources in pelleted feeds, Aquaculture Research, Vol.4.
- Chakrabarty, R.D. Sen, P., Rao, N.G.S., Ghosh, R., 1979, Intensive culture of Indian major carps, in Advances in Aquaculture Fishing News LTD, England, pp. 153-157.
- Claude, E. Boyd., 1990. Water quality in ponds for aquaculture.Department of fisheries and applied aquaculture. 114 P.
- Dhawan A. ,Kaur S ,2002, Pig Dung as Pond Manure Effect on Water Quality, Pond Productivity and Growth of Carps in Polyculture System Aquabyte ,Vol. 25, No. 1
- Edmondson, W.T.1959., Fresh Water Biology.New Yourk, London.John Wiley and Sons In .1248 P.
- FAO, 2009, Fish State Pluss, Statistical Softwer, FAO, Rome.
- Hosseinzadeh,H., A. valipour,J. sayadfar, S. Behmanesh, K. Gharra :J. Moazadi, 2010, Indian Majour Carp(*Labeo rohita*)Fingerling Grouth in Gillan, North of IRAN ,Austalian Aquaculture ,Tasmania, 23-26 May,2010
- Hosseinzadeh,H., 2008, Introduction of indian majour carp *labeo rohita* to the north part of Iran, Aquaculture Europ 2008, Krakow,15-18 Sep., POLAND
- Hora, S. L. , 1943, Role of vegetation in fishery tanks. Sci Cutl, 8: 324-327.

Hilge, V. 1985, Influence of temperature on the growth of the European catfish (*Isilurus glanis*), *Z. Angew Ichthyol.* , 1 (1): 27-31.

<http://www.npwrc.usgs.gov/resource/1998/classwet/tab2.htm>

Jhingran V. G., 1966. Fish and fisheries of India, Hindustan Publishing Corporation, PP.727

Jhingran V.G., and R.S.V. Pullin, 1985; A hatchery manual for the common Chinese and Indian major carps, Asian Development Bank. P.191.

Jagannadhan, N. ,1947, A note on the collection, conditioning and transport of fingerlings of catla in Madras presidency. *J. Bombay. Nat. His. Soc.* 47: 315-319. Society, 1, pp. 132pp.

King M., 1997. Fishing Biology Assesment and Management, Fishing News Books, P.497.

Kotykova,L.A.1970 .,Eurotatoria .CCCP.Leningrad.743 P.

Kausar, R. and Salim, M. 2006. Effect of water temperature on the growth performance and feed conversion ratio of *Labeo rohita*. *Pakistan Vet. J.* , 26 (3): 105-108.

Krovchinsky, N. and Smirnov .N. 1994. Introduction of Cladocera. Publication data.118 P.

Lenore s . Clesceri , Arnold E . Greenberg, Andrew D. Eaton, Mari Ann H .Franson, 2005 .Standard Method for the examination or wather and waste wather, 20th Edition, publish by American public Heaet Association (APHA).

Maosen.H.1983. Fresh Water Plankton Illustration.Agriculture publishing house.85 P.

Mathew, P.M, 1989, Role of exotic carps in composite fish culture, p. 85-89.in M.Mohan Joseph (ED) Exotic aquatic special of India, Special publication 1, India.

- Mukherjee, H. K. , Ganguly, D. N. and Sengupta, S. N. , 1946. The optimum range of temperature of water for fingerlings of major carps of India. *Sci Cult* 11: 383-384.
- Nash, C. E. Novotny, A. G., 1995, *Production of aquatic animals*, Elsevier, PP.405
- Pontin, R. M. 1978. *A Key to the Fresh Water Planktonic and Semiplanktonic Rotifera of the British Isles*. Titus Wilson and son. Ltd .178 P.
- Presscot, G. W .1962. *Algae of the western great lakes area*. Vol. 1, 2, 3. WM. C .Brow Company Publishing, IowaUSA.933 P.
- Presscot, G.W.1970. *The Fresh Water Algae*.WM.C.Brown Company Publishing, Iowa.USA.348 P.
- Ranjan Rout, P. 2005. Areation an Additional input in rearing of fingerlings for increasing productivity in Orissa, Seminar on Inland Fisheries Management, 21-26-sep. 2005.
- Ruttner-Kolisko, A .1974. *Plankton Rotifers, Biology and Taxonomy*, Austrian Academy of Science.146 P.
- Sarkar, S.K, Medda, C., Ganguly, S., Basu, T.K., 1999, Length, Weigth Relationship and relative condition of Bundh and hatchery *labeo rohita* during early period of development, *Asian Fishery Society*, vol., 12 no.2.
- Sea, P.R chatterjee D.K., 1976, Enhancing production of Indian major carp fry and fingerling by use of growth promoting substances, *Advances in Aquaculture Fishing News Books LTD, FAO*, pp.134-141.
- Shcherbina, M. A. and Kazlauskene, O. P. 1971. Water temperature and digestibility of nutrient substances by carp. *Hydrobiologia*, 9: 40-44.
- Sinha, VRP. Nanerjee, MK, and D., Kumar, 1973; Composite fish culture at Kalyani west Bengal, *J. Inland. Fish. Soc.Ind.*, 5, 283-290.
- Sourina, A. 1978. *Phytoplankton manual*, United Nations Educational, Scientific and Culture Organization.337 P.
- Tiffany, L.H and Britton .M.e., 1971.*The Algae of Illinois*.Hanfer publishing Company, Newyork.407 P.

- Tripathi, S.D. 1989; *Hypophthalmichthys molitrix* and *Ctenopharyngodon idella* exotic elements in freshwater carp polyculture in India, p.21-23, in Mohan Joseph (Ed) Exotic Aquatic Species in India. 132 pp.
- Watanabe, T and T.C, Kitajima and S.Fujita.1983.Nutritional Values of Live Organisms Used in Japan for mass Propagation of Fish.A Review Aquaculture.pp.115 - 143.
- Wickliff, E.L., and L.S, Roach. 1937. Am.fish.soc.trans.66:PP. 78-86.
- Zafar, M., Mussaddeg, S, Akhtar S. Sultan, A, 2003, Weigth-length and condition factor in *Catla catla*, Pakistan Journal of Biologycal Scince, 6(17):1532-1534.

Abstract

15000 juvenile Indian major carps (*Labeo Rohita*, *Cirrhinus merigala*, *Catla catla*) imported (2009) and transferred to the earthen ponds in Astaneh Fisheries Research Station, In order to assess the viability of rearing under the climatic condition of north part of Iran and also achieve some growth parameters from the larval stage to market size. The fry with 300 mg weight, were released in to 12 ponds. specimens were separated to three experimental categories: 1= (30% indian carp and 70% chinees carp), 2= (50% indian carp and 50% chinees carp), 3= (70% indian carp and 30% chinees carp). single chinees carp production were used as control. fishes were fed with artificial food and also with the natural products of the ponds which were enriched with organic fertilizers, after being equally stocked in the ponds. During the experiment, oxygen level, PH, turbidity, and temperature were measured. Monthly fry samples were taken, for weight and length biometrical analysis and also determination of the weight gain percentage, average daily growth rate, specific growth rate. Results have indicated adaptations and considerable growth in this species, with an increase from the initial weight of 300 mg to an average of 13.5 ± 1.6 mg in 50 days period until the end of November for fingerlings. Also the average weight of growing phase (second year of production) was 647g. for *Labeo Rohita*, 420 g. for *Cirrhinus merigala* and 734g. for *Catla catla*. The special growth rate (SGR) in Roho was 4.51 % and 3.9 % for merigal and 6.2 % for Catla while for Chinees carps SGR was 4.9, 6.7, 7.6 and 5.8 for silver carp, grass carp, common carp and big head respectively. Results revealed that the Indian major carps compatibility with the condition in Gilan province was successful and the combination of

species and optimization of their compatibility were remind for futhre studies.

The culture period was 6 month in the Khuzestan province. Once every 45 days by using signebeach net samples were taken from ponds and biometry tests were done. The maximum net production was observed at 50% situated treatment, with average weight 723. 3 kg per 1700 m² ponds (4254. 9 kg ha). There is no significant differences between experimental treatments with each other and with control (P <0. 05).

Mean final weight of Rohu in 3 experimental treatments were 1136, 1129 , 1054 g and in Catla and Mrigal were 726,902, 839 g and 773,788,894. There was not significant diference between them (P <0. 05). Survival rate in Rohu, Catla and Mrigal was 92%, 97% and 86% respectively. The maximum specific growth rate (SGR) of fish related to Catla (1. 92) and the minimum SGR of fish was observed in Mrigal (1. 45) .Also in accordance with the results of this study, the Indian carp fishes can able to adapt, grow and reach to market weight in the khuzestan province's weather conditions.

Key words: Indian carp, I.R.IRAN, Growth, *Labeo Rohita*, *Cirhinus merigala*, *Catla catla*